

சைவவிஞாவிடை

இரண்டாம் புத்தகம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீஸந் ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்தது.

சென்னை:

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்

1959

விலை ரூ. 22 ந. பை.

250
நுழை
L/PR

சைவ விநாவிடை

இரண்டாம் புத்தகம்.

CEYLON ELECTRICITY BOARD

யாழ்ப்பாணத்துவல்லவர்

ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர்வர்கள்

செய்தது.

தோத்திரத்திரட்டுடை

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

T. K. இராஜேஸ்வரன். B.A. அவர்களால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

17-ம் பதிப்பு.

விகாரிஸ் ஆனிரிஸ்.

1959ஸ் ஜூலைஸ்

(Copyright Registered.)

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

சைவவினாவிடை.

	பக்கம்.
1. பதியியல்	1
2. பசுவியல்	5
3. பாசுவியல்	10
4. வேதாகமவியல்	13
5. சைவபேதவியல்	20
6. விபூதியியல்	27
7. உருத்திராக்ஷவியல்	31
8. பஞ்சாக்ஷரவியல்	34
9. சிவலிங்கவியல்	40
10. நித்தியகருமவியல்	48
11. சிலாலயகைங்கரியவியல்	61
12. சிவாலயதரிசனவியல்	72
13. குருசங்கமசேவையியல்	78
14. மாகேசுரபூசையியல்	88
15. வீரதவியல்	92
16. அன்பியல்	102

தோத்திரத்திரட்டு.

1. விநாயகக்கடவுள்	105
2. சிவபெருமான்	107
3. உமாதேவியார்	118
4. சபாபதி	”
5. சிவகாமியம்மையார்	120

6.	தகவிறுமூர்த்தி			120
7.	சுப்பிரமணியக்கடவுள்			121
8.	வைரவக்கடவுள்			124
9.	திருநந்திதேவர்			125
10.	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்			"
11.	திருநாவுக்கரசுநாயனார்			"
12.	சுந்தரமூர்த்திநாயனார்			"
13.	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்			126
14.	நால்வர்			"
15.	அறுபத்துமூவர்			"
16.	சண்டேசுரர்			"
17.	சரசுவதி			127
18.	இலக்குமி			"
19.	சூரியமூர்த்தி			"
20.	சேக்கிழார்நாயனார்			128
21.	மெய்கண்டதேவர்			"
22.	திருநீற்றுப்பதிகம்			129
23.	கோளறுபதிகம்			131
24.	திருவெம்பாவை			134
25.	மாகேசரபூசையில் ஓதத்தக்க பெரியபுராணச் செய்யுள்			140
26.	மாகேசரபூசையாசீர்வாதம்			143

பக்கம்.

உ
கண்பதி துணை.

சைவவிஞானிடை.

முதலாவது

பதியியல்.

1.—உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?

சிவபெருமான்.

2.—சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?

நித்தியரும், சருவவியாபகரும், அநாதி மலமுத்தரும், சருவஞ்ஞரும், சருவகர்த்தாவும், நித்தியானந்தரும், சுவதந்திரநாமாய் உள்ளவர்.

3.—நித்தியர் என்பது முதலிய சொற்களுக்குப் பொருள் என்ன?

நித்தியர் - என்றும் உள்ளவர். சருவவியாபகர் எங்கும் நிறைந்தவர். அநாதிமலமுத்தர் - இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கினவர். சருவஞ்ஞர் - எல்லாம் அறிபவர். சருவகர்த்தா எல்லாஞ் செய்பவர். நித்தியானந்தர் - என்றும் மகிழ்ச்சி யுடையவர். சுவதந்திரர் - தம்வயமுடையவர்.

4.—சிவபெருமான் செய்யுந் தொழில்கள் எவை?

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்துமாம்.

6.	தக்ஷிணமூர்த்தி			120
7.	சுப்பிரமணியக்கடவுள்			121
8.	வைரவக்கடவுள்			124
9.	திருநந்திதேவர்			125
10.	திருநானசம்பந்தமூர்த்தினாயனார்			"
11.	திருநாவுக்கரசுநாயனார்			"
12.	சுந்தரமூர்த்தினாயனார்			"
13.	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்			126
14.	நால்வர்			"
15.	அறுபத்துமூவர்			"
16.	சண்டேசரர்			"
17.	சரசுவதி			127
18.	இலக்குமி			"
19.	சூரியமூர்த்தி			"
20.	சேக்கிழார்நாயனார்			128
21.	மெய்கண்டதேவர்			"
22.	திருநீற்றுப்பதிகம்			129
23.	கோளறுபதிகம்			131
24.	திருவெம்பாவை			134
25.	மாகேசரபூசையில் ஓதத்தக்க பெரியபுராணச் செய்யுள்			140
26.	மாகேசரபூசையாசீர்வாதம்			143

பக்கம்.

உ
கணபதி துணை.

சைவ விஞ்ஞாவிடை.

முதலாவது

பதியியல்.

1.—உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?

சிவபெருமான்.

2.—சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?

நித்தியரும், சருவவியாபகரும், அநாதி மலமுத்தரும், சருவஞ்ஞரும், சருவகர்த்தாவும், நித்தியானந்தரும், சுவதந்திரருமாய் உள்ளவர்.

3.—நித்தியர் என்பது முதலிய சொற்களுக்குப் பொருள் என்ன?

நித்தியர் - என்றும் உள்ளவர். சருவவியாபகர் எங்கும் நிறைந்தவர். அநாதிமலமுத்தர் - இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கினவர். சருவஞ்ஞர் - எல்லாம் அறிபவர். சருவகர்த்தா - எல்லாஞ் செய்பவர். நித்தியானந்தர் - என்றும் மகிழ்ச்சி புடையவர். சுவதந்திரர் - தம்வயமுடையவர்.

4.—சிவபெருமான் செய்யுந் தொழில்கள் எவை?

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்துமாம்.

கிருத்தியம் ஐந்தாம் அவ்வனந்தேசுரர் வாயிலாக ஸ்ரீ கண்டருத்திரரை அதிட்டித்து நின்றுசெய்வார்; ஸ்ரீகண்டருத்திரர் பிரமாவை அதிட்டித்து நின்று படைத்தலும், விஷ்ணுவை அதிட்டித்து நின்று காத்தலும், காலருத்திரரை அதிட்டித்து நின்று அழித்தலுஞ் செய்வார். [அதிட்டித்தல் - நிலைக்களமாகக் கொண்டு செலுத்துதல்.]

19.—ஸ்ரீகண்டருத்திரர் இன்னும் எப்படிப்பட்டவர்?

சைவாகமங்களை அறிவிக்கும் ஆசாரியர்; பிரம விட்டுணு முதலிய தேவர்களுக்கும் இருஷிகளுக்கும், அறுபத்துமூவர் முதலாயினோர்களுக்கும் நிக்கிரக அநுக்கிரகங்களைச் செய்யுங்கருத்தா; சைவத்திற் புகுந்து சமயதிகைப் பெற்றவர்கள் வழிபடும் மூர்த்தி.

20.—பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் ஐவருடைய சத்திகளுக்குப் பெயர் என்ன?

பிரமாவினுடைய சத்தி சரஸ்வதி; விட்டுணுவினுடைய சத்தி இலக்குமி; உருத்திரனுடைய சத்தி உமை; மகேசுரனுடைய சத்தி மகேசுவரி; சதாசிவனுடைய சத்தி மனோன்மணி.

21.—ஆன்மாக்களாலே பூசித்து வழிபடப்படுஞ் சதாசிவ வடிவம் யாது?

பீடமும் இலிங்கமுமாகிய கன்மசாதாக்கிய வடிவமாம். பீடஞ் சிவசத்தி இலிங்கஞ் சிவம்.

22.—இலிங்கம் என்பதற்குப் பொருள் என்ன?

படைத்தல் காத்தல் முதலியவைகளினால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பது. [லிங்க - சித்திரித்தல்.]

23.—மகேசுர வடிவம் எத்தனை?

சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி

சலந்தாரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசினர், தக்ஷிணமூர்த்தி, விங்கோற்பவர் என்னும் இருபத் தைந்துமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது பசுவியல்.

24.—ஆன்மாக்களாவார் யாவர்?

நித்தியமாய், வியாபகமாய்ச், சேதனமாய்ப், பாசத்தடையுடையோராய்ச், சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச்செய்து வினைப்பயன்களை அறுபவிப் போராய்ச், சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையோராய்த், தமக்கு ஒரு தலைவனை உடையவராய் இருப்பவர். [சேதனம் - அறிவுடைப்பொருள்.]

25.—ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் சரீரம் எத்தனை வகைப்படும்?

துலசரீரம், சூக்குமசரீரம் என இரண்டுவகைப்படும்.

26.—துலசரீரமாவது யாது?

சாதி குலம் பிறப்பு முதலியவைகளால் அபிமானஞ் செய்தற்கு இடமாய்ப், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதமும் கூடிப் பரிணமித்த உருவுடம்பு. [பரிணமித்தல் - உருத்திரித்தல்.]

27.—சூக்கும சரீரமாவது யாது?

சத்த ஸ்பரிசு ரூப ரச கந்தம் என்னும் காரண தன் மாத்நிரையைந்தும் மனம்புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தச்

காண மூன்றுமாகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், அவ்வவ்வான்மாக்கள் போகம் அது பவித்தற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்புவிட்டு மற்றோருடம்பு எடுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு.

28.—ஆன்மாக்கள் எப்படிப் பிறந்திற்று உழுவும்?

நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்தையும், எழுவகைப் பிறப்பையும், எண் பத்துநான்கு நூறுயிரயோனிபேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப், பிறந்திற்று உழுவும்.

29.—நால்வகைத் தோற்றங்களாவன யாவை?

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராபுசம் என்பவைகளாம். அண்டசம்: முட்டையிற்றோன்றுவன. சுவேதசம்: வேர்வையிற்றோன்றுவன. உற்பிச்சம்: வித்துவேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிளந்து தோன்றுவன, சராபுசம் கருப்பையிற்றோன்றுவன.

30.—எழுவகைப் பிறப்புக்களாவன யாவை?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். இவ்வெழு வகையினுள்ளும், முன்னின்ற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள்; இறுதியில் நின்ற தாவரங்கள் நிலையிற்பொருள்கள். இயங்கியற் பொருளின் பெயர் சங்கமம்; சரம். நிலையிற்பொருளின் பெயர் தாவரம், அசரம்.

31.—கருப்பையிலே பிறப்பன யாவை?

தேவர்களும், மனிதர்களும், நாகால் விலங்குகளுமாம்.

32.—முட்டையிலே பிறப்பன யாவை?

பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

33.—வேர்வையிலே பிறப்பன யாவை?

கருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளுமாம்.

34.—வித்தினும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்குகளினும் பிறப்பன யாவை?

தாவரங்கள்.

35.—எண்பத்துநான்கு நூறுயிர யோனிபேதங்கள் எவை?

(1.) தேவர்		11,00,000	யோனிபேதம்.
(2.) மனிதர்		9,00,000	„
(3.) நாகால் விலங்கு		10,00,000	„
(4.) பறவை		10,00,000	„
(5.) ஊர்வன		15,00,000	„
(6.) நீர்வாழ்வன		10,00,000	„
(7.) தாவரம்		19,00,000	„

ஆக 84,00,000 யோனிபேதம்.

36.—ஆன்மாக்கள் வினைகளைச் செய்தற்கும் வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கும் இடம் எவை?

இருவினைகளைச் செய்தற்கும் இருவினைப் பயன்களை அது பவித்தற்கும் இடம் பூமி; நல்வினைப்பயனை அனுபவித்தற்கு இடஞ் சுவர்க்க முதலிய மேலுலகங்கள்; தீவினைப்பயனை அனுபவித்தற்கு இடம் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்கள்.

37.—பூமியிலே பிறந்த ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே யாது செய்யும்?

நல்வினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே, குக்கும சரீரத்தோடு பூதசார சரீரமாகிய தேவ சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, சுவர்க்கத்திலே போய், அந்நல்வினைப்பயனாகிய இன்பத்தை அனுபவிக்கும். தீவினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே, குக்கும சரீரத்தோடு பூதசரீரமாகிய யாதனசரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நரகத்திலேபோய், அத்தீவினைப் பயனாகிய துன்பத்தை அனுபவிக்கும். இப்படி யன்றி, ஒருதூலசரீரத்தை விட்டவுடனே,

பூமியிலே தானே ஒரு யோனியாய்ப்பட்டு, மற்றொரு தூல சரீரத்தை எடுப்பதும் உண்டு.

38.—சுவர்க்கத்திலே இன்பம் அதுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்?

தொலையாது எஞ்சிநின்ற கன்மசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

39.—நரகத்திலே துன்பம் அதுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாதுசெய்யும்?

தொலையாது எஞ்சிநின்ற கன்மசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து, முன்பு தாவரங்களாயும், பின்பு நீர்வாழ்வன வாயும், பின்பு ஊர்வனவாயும், பின்பு பறவைகளாயும், பின்பு விலங்குகளாயும் பிறந்து, பின்பு முன்செய்த நல்வினைவந்து பொருந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

40.—எழுவுகைப் பிறப்பினுள்ளும் எந்தப் பிறப்பு அருமை யுடையது?

பசுபதியாகிய சிவபெருமானே அறிந்து வழிபட்டு முத்தி யின்பம் பெற்றுய்தற்குக் கருவியாதலால் மனிதப்பிறப்பே மிக அருமையுடையது.

41.—மனிதப்பிறப்பை எடுத்த ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுது அம்முத்தி சித்திக்கும்?

அவர்கள், தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கு ஏற்பப், படி முறையினாலே, பிறவிதோறும் பௌத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களில் ஏறி ஏறி அவ்வச்சமயத்துக்கு உரிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேலீட்டினாலே வைதிகநெறியை அடைந்து, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேலீட்டினாலே சைவசமயத்தை அடைவார்கள்; சைவசமயத்தை அடைந்து சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு அதுட்

டித்தவருக்குச் சிவபெருமான் ஞானசாரியரை அதிட்டித்து வந்து சிவஞானம் வாயிலாக உண்மை முத்தியைக் கொடுத்தருளுவர்.

42.—புறச்சமயங்களின் வழியே ஒழுகினவர்களுக்கு யாவர் பலங்கொடுப்பார்?

புறச்சமயிகளுக்கு, அவ்வவரால் உத்தேசித்து வழிபடப்படுந் தெய்வத்தைச் சிவபெருமானே தமதுசத்தியினாலே அதிட்டித்து நின்று, அவ்வவ்வழிபாடு கண்டு, பலங்கொடுப்பார்.

43.—சரியையாவது யாது?

சிவாலயத்துக்குஞ் சிவனடியார்களுக்குந் தொண்டு செய்தல்.

44.—கிரியையாவது யாது?

சிவலிங்கப்பெருமானே அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.

45.—யோகமாவது யாது?

விடயங்களின் வழியே போகாவண்ணம் மனத்தை நிறுத்திச், சிவத்தைத் தியானித்துப் பின்பு தியானிப்போனாகிய தானுந் தியானமுந் தோன்றாது தியானப் பெருளாகிய சிவம் ஒன்றே விளங்கப் பெறுதல்.

46.—ஞானமாவது யாது?

பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் ஞானநூல்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடல்.

47.—சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கினாலும் அடையம் பலங்கள் யாவை?

சரியையினால் அடையும் பலஞ்சிவசாலோக்கியமும், கிரியையினால் அடையும்பலஞ் சிவசாமீப்பியமும், யோகத்தினால் அடையும்பலஞ் சிவசாரூப்பியமுமாம். இம்மூன்றும் பதமுத்தி. ஞானத்தினால் அடையும்பலஞ் சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் ரு வ து

பா ச விய ல்.

—o-o-o—

48.—பாசமாவன யாவை?

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்பவைகளாம். [பந்தித்தல் - கட்டுதல். பாசம், மலம் என்பவை ஒரு பொருட் சொற்கள்.]

49.—பாசம் எத்தனை வகைப்படும்?

ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும். இம் மூன்றோடு, மாயேயம், திரோதாபி என இரண்டு கூட்டிப் பாசம் ஐந்து என்று கொள்வதும் உண்டு.

50.—ஆணவமாவது யாது?

செம்பிற களிம்புபோல ஆன்மாக்களின் அநாதியே உடன் கலந்து நிற்பதாய், ஒன்றேயாய், ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேறாகி அவைகளுடைய அறிவையுந் தொழிலையும் மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையிலே நீங்கும் அநேக சக்திகளையுடையதாய்ச், சடமாய் இருப்பது.

51.—கன்மமாவன யாவை?

ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலே செய்த புண்ணிய பாவங்கள். இவை, எடுத்த பிறப்பிலே செய்யப்பட்டபொழுது, ஆகாமியம் எனப்பெயர்பெறும்.

பிறவிதோறும் இப்படி ஈட்டப்பட்டுப் பக்குவப்படும்வரையும் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும் பொழுது சஞ்சிதம் எனப்பெயர்பெறும். இச்சஞ்சித கன்மங்களுள்ளே பக்குவப்பட்டவை, மேல் எடுக்கும் உடம்பையும் அதுகொண்டு அதுபவிக்கப்படும் இன்பதுன்பங்களையுந் தந்து பயன்படும்பொழுது, பிராரத்தம் எனப் பெயர்பெறும்.

52.—மாயை எத்தனை வகைப்படும்?

சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூன்றுவகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டும் நித்தியம்; பிரகிருதிமாயை, அசுத்தமாயையினின்றும் தோன்றியதாதலால், அநித்தியம்.

53. சுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச், சடமாய்ச், சொல்வடிவமுந் சுத்தமாகிய பொருள்வடிவுந் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாததாய் இருப்பது.

54.—அசுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச் சடமாய்ப், பிரளயகாலத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்கு உறை விடமாய், ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தாசுத்தமும் அசுத்தமுமாகிய தனுசுரண புவன போகங்கள் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய், மயக்கஞ் செய்வதாய் இருப்பது.

55.—மாயேயமாவன யாவை?

மாயையால் ஆகிய தத்துவங்களும், அவைகளால் ஆகிய தனுசுரண புவன போகங்களுமாம்.

56.—திரோதாயியாவது யாவது?

ஆணவங் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையுந் தொழிற்படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தி. இது.

மலத்தைச் செலுத்துதலினாலே, மலம் என உபசரிக்கப் பட்டது.

57.—மாயாகாரியமாகிய தனு கரண புலன போகங்களைச் சிவ பெருமான் ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுப்பது எதன் பொருட்டு.

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த ஆணவமலமுங் கன்மமலமுமாகிய நோய்களைத் தீர்த்துச் சிவானந்தப்பெரும்பேற்றைக் கொடுக்கும்பொருட்டு.

58.—தனுகரண முதலியவைகளும் மலமன்றோ, மலமென்பது அழுக்கன்றோ, ஆணவமாகிய அழுக்கை மாயாமலமாகிய அழுக்கினாலே எப்படிப் போக்கலாம்?

வண்ணன், கோடிப் புடைவையிலே சாணியையும் உவர் மண்ணையும் பிசறி, மிகக் கறுத்தது என்னும்படி செய்து முன்னையதாகிய அழுக்கோடு பின்னையதாகிய அழுக்கையும் போக்கி, அப்புடைவையை மிகவெண்மையுடையதாகச் செய்வன்; அதுபோலவே சிவபெருமான் ஆன்மாவின்னிடத்தே மாயாமலத்தைக் கூட்டி, அநாதிபந்தமாகிய ஆணவமலத்தோடு ஆதிபந்தமாகிய மாயாமலத்தையும் போக்கி, அவ்வான்மாவைச் சிவமானந்தன்மைப் பெருவாழ்வுடையதாகச் செய்வார்.

திருச்சிறம்பலம்.

நான்காவது

வேதாகமவியல்.

59.—சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு அருளிச்செய்த முதனூல்கள் எவை?

வேதம், சிவாகமம் என்னும் இரண்டுமாம். வேதத்தின் பெயர் சுருதி, நிகமம். ஆகமத்தின் பெயர் தந்திரம், மந்திரம், சித்தாந்தம்.

60.—வேதம் எத்தனை?

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம்.

61.—சிவாகமம் எத்தனை?

காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம் புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம்.

62.—வேதநான்கும் எங்கே தோன்றின?

சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருட முகத்தினின்றும் இருக்குவேதமும், அகோரமுகத்தினின்றும் யசர்வேதமும், வாமதேவமுகத்தினின்றும் சாமவேதமும், சத்தியோசாத முகத்தினின்றும் அதர்வவேதமும் தோன்றின.

63.—சிவாகம மிருபத்தெட்டும் எங்கே தோன்றின?

சதாசிவமூர்த்தியுடைய உச்சிமுகமாகிய ஈசானத்தினின்றும் தோன்றின.

64.—வேதநான்கும் எத்தனை சாகையுடையன?

இருக்குவேதம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூறுசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகையும், அதர்வ வேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையன.

65.—வேதநான்கும் தனித்தனி எத்தனை காண்டமுடையன?

பிரமகாண்டமும், பிரமகாண்டத்துக்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் என இரண்டு காண்டமுடையன. பிரம காண்டத்தின் பெயர் பிரபல சுருதி, வேதாந்தம், வேதசிரசு, உபநிடதம். கருமகாண்டத்தின் பெயர் அற்பசுருதி.

66.—வேதத்துக்கு அங்கமாகிய நூல்கள் எவை?

சிகைஷ, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்னும் ஆறுமாம்.

67.—சிகைஷயாவது யாது?

வேதங்களை உதாத்தம் அதுதாத்தம் முதலிய சுரவேறு பாட்டினால் உச்சரிக்கு முறைமையை அறிவிப்பது.

68.—கற்பமாவது யாது?

வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை அநுட்டிக்கும் முறைமையை அறிவிப்பது.

69.—வியாகரணமாவது யாது?

வேதங்களில் எழுத்துச் சொற்பொருளிலக்கணங்களை அறிவிப்பது.

70.—நிருத்தமாவது யாது?

வேதங்களின் சொற்களுடைய பொருளை அறிவிப்பது.

71.—சந்தோவிசிதியாவது யாது?

வேதமந்திரங்களிற் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களின் பெயரையும் அவ்வவைகளுக்கு எழுத்து இவ்வளவென்பதையும் அறிவிப்பது.

72.—சோதிடமாவது யாது?

வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களைச் செய்தற்கு உரிய காலவிசேஷங்களை அறிவிப்பது.

73.—வேதத்துக்கு உபாங்கமாகிய நூல்கள் எவை?

புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, மிருதி என்னும் நான்கு மாம்.

74.—புராணமாவது யாது?

பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலிய வகைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள்களை வலியுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்றமும், ஒடுக்கமும், பாரம் பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதை களுமாகிய இவ்வைந்தையுங் கூறுதலால், புராணம் பஞ்சலக்க ணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாசமும் புராணத்துள் அடங்கும்.

75.—நியாயமாவது யாது?

வேதப்பொருளை நிச்சயித்தற்கு அனுகூலமாகிய பிரமா ணம் முதலியவைகளை அறிவிப்பது.

76.—மீமாஞ்சையாவது யாது?

வேதப்பொருளினுடைய தாற்பரியத்தை அறிதற்கு அனுகூலமாகிய நியாயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து அறிவிப்பது. அது பூருவமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை என இரண்டு வகைப்படும். பூருவமீமாஞ்சையின் பெயர் கருமமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சையின் பெயர் பிரமமீமாஞ்சை, வேதாந்த குத்திரம்.

77.—மிருதியாவது யாது?

அவ்வவ் வருணங்களுக்கும் ஆச்சிரமங்களுக்கும் உரிய தருமங்களை அறிவிப்பது.

78.—உபவேதங்கள் எவை?

ஆயுர்வேதம், தனுவேதம், கார்தருவவேதம், அருத்த வேதம் என்னும் நான்குமாம்.

79.—ஆயுர்வேதமாவது யாது?

எல்லாவற்றையும் அறுத்துத்தற்குச் சாதனமாகிய சரீரத்தை நோயின்றி நிலைபெறச் செய்தற்கு வேண்டப்படு மவைகளை அறிவிப்பது.

80.—தனுவேதமாவது யாது?

பகைவர்களாலே நலியாது உலகத்தைக் காத்தற்கு வேண்டப்படும் படைக்கல் பயிற்சியை அறிவிப்பது.

81.—கார்தருவ வேதமாவது யாது?

கடவுளுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் இசை முதலியவைகளை அறிவிப்பது.

82.—அருத்த வேதமாவது யாது?

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஏதுவாகிய பொருள்களைச் சம்பாதிக்கும் உபாயத்தை அறிவிப்பது.

83.—சிவாகமம் இருபத்தெட்டுத் தனித்தனி எத்தனை பாதங்களுடையன?

ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களுடையன.

84.—சிவாகமங்களுக்கு வழிநூல்கள் எவை?

நாரசிங்கம் முதல் விசுவாநமகம் ஈருகிய உபாகமங்கள் இருதாற்றேழுமாம். நாரசிங்கத்துக்கு மிருகேந்திரம் என்றும் பெயர்.

85.—சிவாகமங்களுக்குச் சார்புநூல்கள் எவை?

தத்துவப் பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத் திரயநிராயம், போககாரிகை, மோக்ஷகாரிகை, நாதகாரிகை,

பரமோக்ஷபிராசகாரிகை, இரத்தினத்திரயம் என்னும் அட்டப்பிரகாரண முதலியவைகளாம்.

86.—வேதத்தை ஒதுதற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

உபநயனம் பெற்றவராகிய பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் என்னும் முதன்முன்று வருணத்தார்.

87.—சூத்திரரும் நான்கு வருணத்துப் பெண்களும் எதற்கு அதிகாரிகள்?

இதிகாச புராண முதலியவைகளை ஒதுதற்கும், வேதத் தின் பொருளைக் கேட்டற்கும் அதிகாரிகள்.

88.—சிவாகமத்தை ஒதுதற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

சிவாகமத்திற் கிரியாகாண்டம் ஒதுதற்கு விசேஷ நிகை பெற்ற நான்கு வருணத்தாரும், ஞானகாண்டம் ஒது தற்கு நிருவாணநிகைபெற்ற நான்கு வருணத்தாரும் அதிகாரிகள்.

89.—பிராமணர் முதலிய முதன் மூன்று வருணத்தாருக்கும் எக்கிரியைகள் செய்யத்தக்கன?

உபநயனமாத்திரம் பெற்றவருக்கு வைதிகக்கிரியைகண் மாத்திரஞ் செய்யத்தக்கன; உபநயனத்தோடு சிவநிகைகளும் பெற்றவருக்கு வைதிகக்கிரியைகளும் ஆகமக்கிரியைகளும் கலந்து செய்யத்தக்கன. ஆகமக்கிரியைகள் செய்யாதொழி யின், அவர் பெற்ற சிவநிகையினால் ஒருசிறிதும் பயனில்லை.

90.—சூத்திரர் முதலாயினருக்கு எக்கிரியைகள் செய்யத் தக்கன?

சிவநிகை பெற்ற சூத்திரருக்கும் அறலோமருக்கும் ஆகமக்கிரியைகள் செய்யத்தக்கன. சிவநிகை பெறாத சூத்திரர் முதலானவருக்குப் பிரணவமின்றி நமோந்தமாகிய தேவதோத்திரங்களைக்கொண்டு கிரியைகள் செய்யத்தக்கன.

91.—வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி அறிவிக்குந் தமிழ் வேதங்கள் எவை?

தேவாரம், திருவாசகம் என்னும் இரண்டுமாம்.

92.—தேவாரம் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் மூவர்.

93.—திருவாசகம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

94.—திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய இந்நால்வரும் எவ்வாறு பெயர் பெறுவர்?

சைவசமய குரவர் எனப் பெயர் பெறுவர்.

95.—சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சுருக்கி இனிது விளக்குந் தமிழ்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் எவை?

திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞான போதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பட்டுறோடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் பதினான்குமாம்.

96.—திருவுந்தியார் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

உய்யவந்த தேவநாயனார்.

97.—திருக்களிற்றுப்படியார் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருக்கடவுர் உய்யவந்ததேவநாயனார்; இவர் திருவுந்தியார் அருளிச்செய்த உய்யவந்ததேவநாயனாரருடைய சீடராகிய திருவ்யலூர் ஆளுடைய தேவநாயனாரருடைய சீடர்.

98.—சிவஞானபோதம் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவர். இவருக்குச் சுவேதவனப்பெருமாள் என்பது பிள்ளைத்திருநாமம்.

99.—சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது என்னும் இரண்டும் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

சகலாகமபண்டிதர் என்னுங் காரணப்பெயர் பெற்ற திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியார்; இவர் மெய்கண்ட தேவருடைய சீடர் நார்பத்தொன்பதின்மருள்ளே தலைவர்.

100.—உண்மை விளக்கம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார்; இவர் மெய்கண்ட தேவருடைய சீடர்களுள் ஒருவர்.

101.—எஞ்சி நின்ற சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டும் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்; இவர் தில்லைவாழ்ந்தணர்களுள் ஒருவர்; இவர் அருணந்தி சிவாசாரியருடைய சீடராகிய திருப்பெண்ணாகட மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியருடைய சீடர்.

102.—மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியர், என்னு நால்வரும் எவ்வாறு பெயர்பெறுவர்?

திருக்கைலாச பரம்பரைச் சந்தானகுரவர் எனப்பெயர் பெறுவர்.

103.—மெய்கண்ட தேவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

திருக்கைலாச மலையினின்றுந் தேவவிமானத்தின்மேற் கொண்டு எழுந்தருளிவந்த பரஞ்சோதி மகாமுனிவர்.

104.—பரஞ்சோதிமகாமுனிவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

சத்தியஞான தரிசனிகள்.

105.—சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

சனற்குமாரமகாமுனிவர்.

106.—சனற்குமார மகாமுனிவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

திருநந்திதேவர்.

107.—திருநந்திதேவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சைவபேதவியல்.

108.—சிவபெருமானைச் சிவாகமவிகிப்படி வழிபடுதற்கு யோக்கியதையைப் பிறப்பிப்பது யாது?

சிவதீக்ஷை.

109.—சிவதீக்ஷை பெற்றபின் ஆவசியகமாக அநுட்டிக்கப்படுகருமங்கள் எவை?

இயமநியமங்களும், சந்தியாவந்தனம், சிவலிங்கபூசை, தேவாரதிருவாசக பாராயணம், சிவாலயகைங்கரியம், சிவாலய தரிசனம், குருவாக்கிய பரிபாலனம், இயன்றமட்டும் மாகேசுர பூசை முதலியவைகளுமாம். [கைங்கரியம் - தொண்டு.]

110.—இயமம் என்பன எவை?

கொல்லாமை, வாய்மை, கள்ளாமை, பிறர்மனைவியரையும் பொதுமகளிரையும் விரும்பாமையாகிய ஆண்டகைமை, இரக்கம், வஞ்சனையில்லாமை, பொறையுடைமை, மனங்கலங்காமை, அற்பாகாரம், சுசியுடைமை என்னும் பத்துமாம்.

111.—நியமம் என்பன எவை?

தவம், மனமுவந்திருத்தல், கடவுள் உண்டென்னும் விசுவாசம், பாவத்துக்குப் பயந்து தேடிய பொருளைச் சம்பாத்திரமாயுள்ளவருக்குக் கொடுத்தல், தன்னின் மூத் தோரை வழிபடுதல், உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் உண்மை நூல்களைக் கேட்டல், குலஞ் செல்வம் அதிகாரம் முதலியவைகளினாலே கெருவம் இன்றி அடங்கி யொழுகுதல், தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல், செபம், விரதம் என னும் பத்துமாம்.

112.—அநுட்டிக்கலாகாத கருமங்கள் எவை?

சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, சிவ சாத்திரநிந்தை, தேவத்திரவியங்களை உபயோகஞ்செய்தல், உயிர்க்கொலை முதலியவைகளாம்.

113.—அநுட்டானத்தில் வழுவிய பாவங்கள் எப்படி நீங்கும்?

அறியப்பட்ட பாவங்கள் பிராயச்சித்தங்களினாலே நீங்கும்; அறியப்படாத பாவங்கள் அந்தியேட்டிக் கிரியையினாலே நீங்கும்.

114.—தீக்ஷை பெற்றுத் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட சைவாசாரங்களை அநுட்டியாது விடுத்தவர் யாது பெறுவர்?

பைசாசபுவனத்திற் பிசாசுகளாய் அங்குள்ள போகங்களை அநுபவிப்பர்.

115.—சிவதீக்ஷை பெற்றுச் சிவபெருமானை வழிபடுவோர்கள் யாது பெயர் பெறுவார்கள்?

சைவர் என்னும் பெயர் பெறுவார்கள்.

116.—சைவர்கள் சாதிபேதத்தினால் எத்தனை வகைப்படுவார்கள்?

ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என அறுவகைப்படுவார்கள்.

117.—ஆதிசைவராவார் யாவர்?

அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந்து திரு முகங்களினால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட இருடிகளுடைய கோத்திரங்களிற் பிறந்தவராகிய சிவப்பிராமணர்.

118.—மகாசைவராவார் யாவர்?

பிரமாவினுடைய முகங்களிற் றேன்றிய இருடிகளுடைய கோத்திரங்களிற் பிறந்தவராகிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷை பெற்றவர்.

119.—அநுசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும்.

120.—அவாந்தரசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற சூத்திரர்.

121.—பிரவரசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற அநுலோமர்.

122.—அந்தியசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற பிரதிலோமர் முதலிய மற்றைச் சாதியார்.

123.—சைவர்கள் தீக்ஷாபேதத்தினால் எத்தனை வகைப்படுவார்கள்?

சமயதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், நிருவாணதீக்ஷிதர் ஆசாரியர் என நால்வகைப்படுவார்கள்.

124.—சமயதீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன மாத்திரமேனும், சந்தியாவந்தனம் சிவாலயப்பணி என்னும் இரண்டுமேனும், அநுட்டிப்பவர்.

125.—சந்தியாவந்தன மாத்திரம் அநுட்டிக்குஞ் சமயிகள் யாது பெயர் பெறுவர்?

சந்தியோபாஸ்திபார் என்னும் பெயர்பெறுவர். [உபாஸ்தி - வழிபாடு.]

126.—சந்தியாவந்தனஞ் சிவாலயப்பணி என்னும் இரண்டும் அநுட்டிக்குஞ் சமயிகள் யாது பெயர் பெறுவர்?

சிவகர்மீரதர் என்னும் பெயர் பெறுவர். [ரதர் - விருப்பமுடையவர்.]

127.—விசேஷதீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை என்னும் இரண்டும் பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனஞ் சிவலிங்கபூசை என்னும் இரண்டும் அநுட்டிப்பவர்.

128.—நிருவாண தீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை என்னும் மூன்றும் பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனஞ் சிவலிங்கபூசை என்னும் இரண்டினோடு ஞானபூசையும் அநுட்டிப்பவர்.

129.—ஞானபூசையென்பது என்ன?

ஞானநூல்களாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களை விதிப்படியே ஓதல், ஓதுவித்தல், அவைகளின் பொருளைக்

கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச் சிந்தித்தல் என்னும் ஐந்துமாம்.

130.—ஆசாரியராவார் யாவர்?

சமயதீகை, விசேஷதீகை, நிருவாணதீகை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றுக்கொண்டு, நித்திய கருமங்களோடு தீகை பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகளுஞ் செய்பவர்.

131.—ஆசாரியராதற்கு யோக்கியர் யாவர்?

பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாருள்ளும், மனக்குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்லாதவராய் நிகண்டு கற்று இலக்கியவாராய்ச்சி செய்து இலக்கணமுந் தருக்கமும் நீதிநூல்களுஞ் சிவபுராணங்களும் படித்தறிந்தவராய், தேவார திருவாசகங்களைப் பண்ணோடு ஓதினவராய், சைவாகமங்களை ஓதி, அவைகளால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அறிந்தவராய், சீடர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தையுஞ் சைவசமயத்தையும் போதித்தலின்கண் அதிகமர்த்தராய் உள்ளவர்.

132.—ஆசாரியராதற்கு யோக்கியரல்லாதவர் யாவர்?

நான்குவருணத்துக்குட்படாதவன், கணவன் இருக்கக் கள்ளக்கணவனுக்குப் பிறந்தவனாகிய குண்டகன், கணவன் இறந்தபின் கள்ளக்கணவனுக்கு விதவையிடத்துப் பிறந்தவனாகிய கோளகன், வியபிசாரஞ்செய்த மனைவியை விலக்காதவன், குருடன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன், முடவன், சொத்திக்கையன், உறுப்புக்குறைந்தவன், உறுப்புமிசுந்தவன், தீராவியாதியாளன், பதினாறு வயசுக்கு உட்பட்டவன், எழுபது வயசுக்கு மேற்பட்டவன், கொலை களவு முதலிய தீயொழுக்க முடையவன், சைவாகமவுணர்ச்சி யில்லாதவன் முதலானவர்.

133.—இக்குற்றமுடைய ஆசாரியரைக்கொண்டு தீகை பிரதிட்டை முதலியன செய்வித்தவர் யாது பெறுவர்?

அவைகளால் ஆகும் பயனை இழந்து, நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். ஆதலினாலே, குருலக்கணங்கள் அமையப்பெற்ற ஆசாரியரைக்கொண்டே தீகை பிரதிட்டை முதலியன செய்வித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

134. இன்ன இன்ன வருணத்தார் இன்ன இன்ன வருணத்தாருக்கு ஆசாரியராகலாம் என்னும் கியமம் உண்டோ?

ஆம்: பிராமணர் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாருக்கும், கூத்திரியர் கூத்திரியர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருக்கும், வைசியர் வைசியர் முதலிய இரண்டுவருணத்தாருக்கும், சூத்திரர் சூத்திரருக்குஞ் சங்கராசாதியாருக்கும் ஆசாரியராகலாம். இந்நியமங் கிரியாகாண்டத்தின் மாதிரி மேயாம்; ஞானகாண்டத்திலோவெனின், நான்கு வருணத்துள்ளும் உயர்ந்த வருணத்தாருக்குத் தாழ்ந்த வருணத்தாரும் ஆசாரியராகலாம்.

135.—சிவஞானத்தை அடைய விரும்பியசீடன் தான் அடைந்த ஆசாரியரிடத்தே சிவஞானம் இல்லையாயின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

வண்டானது தான் அடைந்த பூவினிடத்தே தேன் இல்லையாயின் அதனைவிட்டுத் தேன் உள்ள பூவைத்தேடி அடைவதுபோலச், சீடன் தான் அடைந்த ஆசாரியரிடத்தே சிவஞானம் இல்லையாயின், அவரைவிட்டுச் சிவஞானம் உள்ள ஆசாரியரைத் தேடியடையலாம்; அடையினும், மூன்று சந்தியினும், கிரியை உபதேசித்த முந்திய ஆசாரியரைத் தியானஞ் செய்துகொண்டே ஞானம் உபதேசித்த பிந்திய ஆசாரியரைத் தியானஞ்செய்தல்வேண்டும்.

136.—இன்ன இன்ன வருணத்தார் இன்ன இன்ன தீகைப் பெறுதற்கு யோக்கியர் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: நான்குவருணத்தாரும் அநுலோமர் அறுவரும் ஆகிய பத்துச் சாதியாரும் ஒளத்திரிதீகைப் பெறுதற்கு யோக்கியர். மற்றைச்சாதியார் ஒளத்திரி தீகைக்கு யோக்கியரல்லர்; ஒளத்திரி தீகைக்கு அங்கமாகிய நயனதீகை, பரிசுதீகை, வாசகதீகை, மானசதீகை, சாத்திரதீகை, யோகதீகை என்னும் ஆறனுள்ளுந் தத்தஞ் சாதிக்கும் பரிபக்குவத்துக்கும் ஏற்றதீகைப் பெறுதற்கு யோக்கியர். ஆசாரியர் தமது பாதோதகத்தைக் கொடுத்தலும் ஒரு தீகையாம்: சீடர் அதனைச் சிரத்தையோடும் ஏற்றுச் சிரசின்மீது புரோஷித்து, ஆசமனஞ் செய்யக்கடவர்.

137.—ஒளத்திரி தீகையாவது யாது?

ஒமத்தோடுகூடச் செய்யப்படும் தீகை. [ஹோத்திரம்-ஓமம்.]

138.—ஒளத்திரி தீகை எத்தனை வகைப்படும்?

ஞானவதி, கிரியாவதி என இரண்டு வகைப்படும்.

139.—ஞானவதியாவது யாது?

குண்டம் மண்டலம் அக்கினி நெய் சுருக்குச்சுருவ முதலியவைகளெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு, விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து, சீடனது பாசத்தைக் கெடுக்குந் தீகையாம். இது சத்திதீகை எனவும் பெயர்பெறும்.

140.—கிரியாவதியாவது யாது?

குண்ட மண்டலங்களைப் புறத்தேயிட்டு, விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து, சீடனது பாசத்தைக் கெடுக்குந் தீகையாம். இது மாந்திரி தீகை எனவும் பெயர்பெறும்.

141.—ஞானவதி, கிரியாவதி என்னும் இரண்டுத் தனித்தனி எத்தனை வகைப்படும்?

சமயதீகை, விசேஷதீகை, நிருவாணதீகை என மூன்றுவகைப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ ரு வ து

விபூதியியல்.

142.—சைவர்களால் ஆவசியகமாகச் சரீரத்திலே தரிக்கற்பாலன வாகிய சிவசின்னங்கள் யாவை?

விபூதி, உருத்திராக்ஷம் என்னும் இரண்டுமாம்.

143.—விபூதியாவது யாது?

பசுவின் சாணத்தை அக்கினியினாலே தகித்தலால் உண்டாகிய திருநீறு. விபூதியின் பெயர் பசிதம், பசுமம், க்ஷாரம், இரகை.

144.—எந்தநிறவிபூதி தரிக்கத்தகும்?

வெண்ணிறவிபூதியே தரிக்கத்தகும்; கருநிற விபூதியும், செந்நிறவிபூதியும், புகைநிறவிபூதியும், பொன்னிறவிபூதியுந் தரிக்கலாகாது.

145.—விபூதியை எப்படி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்?

புதுவஸ்திரத்தினாலே வடித்தெடுத்துப் புதுபாண்டத்தினுள்ளே இட்டு, மல்லிகை, முல்லை, பாதிரி, சிறுசண்பகம்

முதலிய சுகந்த புஷ்பங்களை எடுத்து அதனுள்ளேபோட்டுப், புதுவஸ்திரத்தினாலே அதன்வாயைக் கட்டிவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

146.—விபூதியை எதில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

பட்டுப்பையிலேனும், சம்புடத்திலேனும், வில்வக் குடுக்கையிலேனும், சரைக்குடுக்கையிலேனும், எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல்வேண்டும். குடுக்கைகளினன்றிப் பிறவற்றில் உள்ள விபூதியைக் கவிழ்க்கலாகாது.

147.—விபூதியை எந்தத்திக்குமுகமாக இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்துகொண்டு தரித்தல்வேண்டும்.

148.—விபூதியை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து “சிவ சிவ” என்று சொல்லி, வலக்கையின் நடுவிரல் முன்றினுந் தரித்தல்வேண்டும் இப்படியன்றி, நடுவிரல் ஆழிவிரல்களினால் இடப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துப் பெருவிரலினால் வலப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துத் தரித்தலுமாம். வாயங்காந்து கொண்டும், தலை நடுக்கிக்கொண்டும், கவிழ்ந்துகொண்டுந் தரிக்கலாகாது. ஒருவிரலாலேனும் ஒருகையாலேனும் தரிக்கலாகாது.

149.—விபூதி நிலத்திலே சிந்தினால், யாது செய்தல்வேண்டும்?

சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு அந்தத்தலத்தைச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்.

150.—எவ்வெவர் முன் எவ்வெப்பொழுது விபூதி தரிக்கலாகாது?

சண்டாளர் முன்னும், பாவிசன்முன்னும், அசுத்தநிலத்தும், வழிநடக்கும்போதும், கிடக்கும்போதுந் தரிக்கலாகாது.

151.—எவ்வெக்காலங்களிலே விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்?

சந்தியாகாலமுன்றினும், சூரியோதயத்தினும் சூரியாஸ்தமயனத்தினும், ஸ்நானஞ்செய்தவுடனும், பூசைக்கு முன்னும் பின்னும், போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும், மலசலமோசனஞ் செய்து சௌசம் பண்ணி ஆசமித்தபின்னும், தீக்ஷையிலாதவர் தீண்டியபோதும், பூனை கொக்கு எலி முதலியன தீண்டியபோதும், விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்தல்வேண்டும்.

152.—விபூதி தரியாதவருடைய முகம் எதற்குச்சமமாகும்?

சுகொட்டுக்குச் சமமாகும்; ஆதலினால் விபூதி தரித்துக் கொண்டே புறத்திற் புறப்படல் வேண்டும்.

153.—ஆசாரியராயினுஞ் சிவனடியாராயினும் விபூதி தந்தால், எப்படி வாங்கித் தரித்தல் வேண்டும்?

முன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, முன்போல மீட்டும் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

154.—எப்படிப்பட்ட விபூதி தரிக்கலாகாது?

ஒருகையால் வாங்கிய விபூதியும், விலைக்குக்கொண்ட விபூதியும், சிவதீக்ஷையிலாதார் தந்த விபூதியுந்தரிக்கலாகாது.

155.—சுவாமி முன்னும், சிவாக்கினி முன்னும் குருமுன்னும், சிவனடியார் முன்னும் எப்படி நின்று விபூதி தரித்தல்வேண்டும்?

முகத்தைத் திருப்பிநின்று தரித்தல் வேண்டும்.

156.—சுவாமிக்குச் சாத்தப்பட்ட விபூதிப்பிரசாதம் யாவராயினுங் கொண்டுவரின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கொண்டுவந்தவர் தீக்ஷை முதலியவற்றினாலே தம்மின் உயர்ந்தவராயின், அவரை நமஸ்கரித்து வாங்கித் தரித்தல் வேண்டும்; அப்படிப்பட்டவரல்லராயின், அவ்விபூதிப் பிரசாதத்தை ஒருபாத்திரத்தில் வைப்பித்து, அதனைப் பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து எடுத்துத் தரித்தல் வேண்டும்.

157.—விபூதிதாரணம் எத்தனை வகைப்படும்?

உத்தாளனம், திரிபுண்டரம் என இரண்டு வகைப்படும்.

158.—திரிபுண்டரமாவது யாது?

முக்குறித் தொகுதி.

159.—திரிபுண்டரம் எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

வலையாமலும், இடையறாமலும், ஒன்றைஒன்று தீண்டாமலும், மிக அகலாமலும், இடைவெளி ஒவ்வோரங்குல வள வினதாகத் தரித்தல்வேண்டும்.

160.—திரிபுண்டரம் தரிக்கத்தக்க தானங்கள் யாவை?

சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம்.

இவைகளுள், விலாப்புறம் இரண்டையும் நீக்கிக் காதுகள் இரண்டையும் கொள்வதும் உண்டு. முழங்கைகளையும் மணிக்கட்டுகளையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு தானங் கொள்வதும் உண்டு.

161.—திரிபுண்டரம் தரிக்குமிடத்து இன்ன இன்ன தானங்களில் இவ்வளவு இவ்வளவு நீளத்தரித்தல் வேண்டும் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: நெற்றியில் இரண்டு கடைப்புருவ வெல்லை நீளமும், மார்பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்றைத்தானங்களில் ஒவ்வோரங்குல நீளமும் பொருந்தத் தரித்தல் வேண்டும். இவ்வெல்லையிற் கூடினும் குறையினுங் குற்றமாம்.

162.—எல்லாரும் எப்பொழுதும் விபூதியை சலத்திற் குழைத்துத் தரிக்கலாமா?

தீக்ஷையுடையவர் சந்தியாகால மூன்றினுஞ் சலத்திற் குழைத்துத் தரிக்கலாம்; மற்றைக் காலங்களிற் சலத்திற் குழையாமலே தரித்தல் வேண்டும். தீக்ஷையிலாதவர் மத்தியானத்துக்குப்பின் சலத்திற் குழையாமலே தரித்தல் வேண்டும்.

163.—விபூதிதாரணம் எதற்கு அறிகுறி?

ஞானாக்கினியினாலே தங்கிக்கப்பட்ட பசுமல நீக்கத்தில் விளங்குஞ் சிவத்துவப்பேற்றிற்கு அறிகுறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

உருத்திராக்ஷவியல்.

164.—உருத்திராக்ஷமாவது யாது?

தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டபொழுது, திருக்கைலாசபதியுடைய மூன்று திருக்கண்களினின்றும் பொழிந்த நீரிற்றோன்றிய மணியாம்.

165.—உருத்திராக்ஷந் தரித்தற்கு யோக்கியர் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசாரமுடையவராய் உள்ளவர்.

166.—உருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொண்டு மதுபானம் மாமிச போசனம் முதலியவை செய்தவர் யாது பெறுவர்?

தப்பாது நரகத்தில் வீழ்ந்து, துன்பத்தை அனுபவிப்பர்.

167.—எவ்வெக்காலங்களில் உருத்திராக்ஷம் ஆவசியகமாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்?

சந்தியாவந்தனம், சிவமந்திரசெபம், சிவபூசை, சிவத் தியானம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணம் படித்தல், சிவபுராணங்கேட்டல், சிராத்தம் முதலியவை செய்யுந் காலங்களில் ஆவசியகமாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்; தரித்துக் கொள்ளாது இவை செய்தவருக்குப் பலம் அற்பம்.

168.—ஸ்நானகாலத்தில் உருத்திராக்ஷதாரணங் கூடாதா?

கூடும்: ஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுது உருத்திராக்ஷமணியிற் பட்டு வடியுந் சலம் கங்காசலத்துக்குச் சமமாகும்.

169.—உருத்திராக்ஷத்தில் எத்தனை முகமணிமுதல் எத்தனை முகமணிவரையும் உண்டு?

ஒருமுகமணி முதற் பதினாறுமுகமணிவரையும் உண்டு.

170.—உருத்திராக்ஷமணியை எப்படிக் கோத்துத் தரித்தல் வேண்டும்?

பொன்னுயினும், வெள்ளியாயினும், தாமிரமாயினும், முத்தாயினும், பவளமாயினும், பளிக்காயினும் இடையிடையே இட்டு, முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்துத் தரித்தல் வேண்டும்.

171.—உருத்திராக்ஷந் தரிக்கத் தக்க தானங்கள் யாவை?

குடுமி, தலை, காதுகள், கழுத்து, மார்பு, புயங்கள், கைகள், பூணூல் என்னவைகளாம்.

172.—இன்ன இன்ன தானங்களில் இத்தனை இத்தனை மணி தரித்தல் வேண்டும் என்னும் சியமம் உண்டோ?

ஆம்: குடுமியிலும் பூணூலிலும் ஒவ்வொருமணியும், தலையிலே இருபத்திரண்டுமணியும், காதுகளிலே ஒவ்வொரு மணி அல்லது அவ்வாறுமணியும், கழுத்திலே முப்பத்திரண்டு மணியும், புயங்களிலே தனித்தனி பதினாறு மணியும், கைகளிலே தனித்தனி பன்னிரண்டு மணியும், மார்பிலே நூற் றெட்டுமணியுந் தரித்தல்வேண்டும். குடுமியும் பூணூலும் ஒழிந்த மற்றைத் தானங்களிலே அவ்வத்தானங்கொண்ட அளவு மணி தரித்தலும் ஆகும்.

173.—இந்தத் தானங்களெல்லாவற்றினும் எப்போதும் உருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொள்ளலாமா?

குடுமியிலும், காதுகளிலும், பூணூலிலும் எப்போதும் தரித்துக்கொள்ளலாம்; மற்றைத் தானங்களிலோவெனின், சயனத்திலும், மலசலமோசனத்தினும், நோயினும், சனாது செளசமரணசௌசங்களினுந் தரித்துக்கொள்ளலாகாது.

174.—உருத்திராக்ஷதாரணம் எதற்கு அறிகுறி?

சிவபெருமானுடைய திருக்கண்ணிற் றேன்றுந் திரு வருட்பேற்றிற்கு அறிகுறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

பஞ்சாக்ஷரவியல்.

175.—சைவர்களாலே நியமமாகச் செபிக்கற்பாலதாகிய சிவ மூலமந்திரம் யாது?

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்.

176.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரசெபத்துக்கு யோக்கியர் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசார முடையவராய், சிவதீகைபெற்றவராய் உள்ளவர்.

177.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்?

தத்தம் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்குந் தீகைக்கும் ஏற்பக் குருமுகமாகவே பெற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும்.

178.—மந்திரோபதேசம் பெற்றவர் குருவுக்கு யாது செய்து கொண்டு செபித்தல் வேண்டும்?

குருவை வழிபட்டு, அவருக்கு வருஷந்தோறும் இயன்ற தகிழினை கொடுத்துக்கொண்டே செபித்தல் வேண்டும்.

179.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திலே நியமமாக ஒருகாலத்துக்கு எத்தனை உருச் செபித்தல் வேண்டும்?

நூற்றெட்டுருவாயினும், ஐம்பதுருவாயினும், இருபத்தைந்துருவாயினும், பத்துருவாயினும், நியமமாகச் செபித்தல் வேண்டும்.

180.—செபத்துக்கு ஏதைக்கொண்டு உரு எண்ணல்வேண்டும்?

செபமாலையைக் கொண்டாயினும், வலக்கை விரலிறையைக் கொண்டாயினும், உரு எண்ணல் வேண்டும்.

181.—செபமாலையை என்னமணிகொண்டு செய்வது உத்தமம்? உருத்திராக்ஷமணிகொண்டு செய்வது உத்தமம்.

182.—செபமாலேக்கு எத்தனைமணி கோள்ளத்தகும்?

இல்வாழ்வான் இருபத்தேழுமணியும், துறவி இருபத்தைந்து மணியுங் கொள்ளத்தகும். இல்வாழ்வான் நூற்றெட்டுமணி ஐம்பத்துநான்கு மணிகளாலுஞ் செபமலை செய்துகொள்ளலாம்.

183.—செபமாலேக்கு எல்லா முகமணியும் ஆகுமா?

இரண்டுமுகமணியும், மூன்றுமுகமணியும், பன்னிரண்டு முகமணியும், பதின்மூன்றுமுகமணியுஞ் செபமலைக்கு ஆகாவாம்; அன்றியும், எல்லாமணியும் ஒரேவிதமாகிய முகங்களை யுடையனவாகவே கொள்ளல் வேண்டும்; பலவிதமாகிய முகமணிகளையுங் கலந்து கோத்த செபமலை குற்றமுடைத்து.

184.—செபமணிகளை எதினாலே கோத்தல் வேண்டும்?

வெண்பட்டிலேனும் பருத்தியிலேனும் இருபத்தேழுழையினாலாக்கிய கயிற்றினாலே கோத்தல் வேண்டும்.

185.—செபமாலையை எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்து, ஒன்றை ஒன்று தீண்டாவண்ணம் இடையிடையே நாகபாசம் பிரமக்கிரந்தி சாவித்திரி என்பவைகளுள் இயன்ற தொரு முடிச்சை இட்டு, வடதுணி இரண்டையும் ஒன்றாகக் கூட்டி அதிலே நாயகமணியை ஏறிட்டுக் கோத்து, முடிந்து கொள்ளல் வேண்டும். நாயகமணிக்கு மேரு என்றுமொப்பர்

186.—செபமாவது யாது?

தியானிக்கப்படும் பொருளை எதிர்முகமாக்கும்பொருட்டு அதனை உணர்த்தும் மந்திரத்தை உச்சரித்தலாம்.

187.—மந்திரம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?

நினைப்பவனைக் கர்ப்பது என்பது பொருள். ஆகவே, மந்திரம் என்னும்பெயர், நினைப்பவனைக் காக்கும் இயல்புடைய வாச்சியமாகிய சிவத்துக்குஞ் சிவசத்திக்குமே செல்லும்; ஆயினும், வாச்சியத்துக்கும் வாசகத்துக்கும் பேதமில்லாமை பற்றி, உபசாரத்தால் வாசகத்துக்குஞ் செல்லும்; எனவே, மந்திரம் வாச்சியமந்திரம் வாசகமந்திரம் என இருதிறப்படும் என்றபடியாயிற்று. [மந்-நினைப்பவன். திரகாப்பது.]

188.—மந்திரசெபம் எத்தனை வகைப்படும்?

மானசம், உபாஞ்சு, வாசகம் என மூவகைப்படும்.

189.—மானசமாவது யாது?

நாதுனி உதட்டைத் தீண்டாமல், ஒருமை பொருந்தி மனசினாலே செபித்தலாம்.

190.—உபாஞ்சுவாவது யாது?

தன் செவிக்குமாத்திரம் கேட்கும்படி, நாதுனி உதட்டைத் தீண்ட மெள்ளச் செபித்தலாம். இதற்கு மந்தம் என்றும் பெயர்.

191.—வாசகமாவது யாது?

அருகிலிருக்கும் பிறர்செவிக்குள் கேட்கும்படி செபித்தலாம். இதற்குப் பாஷ்யம் என்றும் பெயர்.

192.—இம்மூவகைச் செபமும் பலத்தினால் ஏற்றக்குறைவு உடையனவா?

ஆம்: வாசகம் நூதுமடங்கு பலமும், உபாஞ்சு பதினாயிரமடங்கு பலமும், மானசங்கோடி மடங்கு பலமுந் தரும்.

193.—எந்தத் திக்குமுகமாக எப்படி இருந்து செபித்தல் வேண்டும்?

வடக்குமுகமாகவேனும், கிழக்குமுகமாகவேனும், மரப் பலகை, வஸ்திரம், இரத்தின கம்பளம், மான்ரோல், புலித் தோல், தருப்பை என்னும் ஆசனங்களுள் இயன்றதொன்றிலே, முழந்தாள் இரண்டையும் மடக்கி, காலோடு காலே அடக்கி, இடத் தொடையினுள்ளே வலப்புறங்காலே வைத்து, இரண்டு கண்களும் மூக்குதுனியைப் பொருந்த நிமிர்ந்திருந்து கொண்டு, செபித்தல் வேண்டும்.

194.—எப்படி இருந்து செபிக்கலாகாது?

சட்டையிட்டுக்கொண்டும், சிரசில் வேட்டி கட்டிக் கெண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், குடுமியை விரித்துக் கொண்டும், கௌபினந்தரியாதும், வேட்டிதரியாதும், விரலிலே பவித்திரத் தரியாதும், பேசிக்கொண்டும், இருளில் இருந்துகொண்டும், நாய் கழுதை பன்றி முதலியவற்றையும், புலையர் முதலாயினோரையும் பார்த்துக்கொண்டுஞ் செபிக்கலாகாது. செபஞ் செய்யும்போது, கோபம், களிப்பு, கொட்டாவி, தும்மல், நித்திரை, சோம்பல், வாதம் முதலியவை ஆகாவாம்.

195.—செபமாலேகொண்டு எப்படிச் செபித்தல் வேண்டும்?

பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படாவண்ணம் பரிவட்டத்தினால் மூடப்பட்ட செபமாலையை, வாசகமாகச் செபிக்கிற சுட்டுவிரலிலும், மந்தமாகச் செபிக்கின் நடுவிரலிலும், மானசமாகச் செபிக்கின் ஆழிவிரலிலும் வைத்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளாமனசிலே தியானித்துக்கொண்டு, பெருவிரலினாலே நாயகமணிக்கு அடுத்த முகமேனோக்கிய மணியை முதலாகத் தொட்டு, ஒவ்வொருமணியாகப் போகத்தின் பொருட்டுக் கீழ்நோக்கித்தள்ளியும், முத்தியின் பொருட்டு மேனோக்கித் தள்ளியுஞ் செபித்து, பின்பு நாயக

மணி கைப்பட்டதாயின், அதனைக்கடவாது திரும்ப மறித்து வாங்கி, அதனைத் திரும்பக் கையில் ஏறிட்டுச் செபித்தல் வேண்டும். செபிக்கும்போது, செபமாலையும் மணிகள் ஒன்றோடொன்று ஒசைப்படிப் பாவமுண்டாம்.

196.—இன்ன இன்ன பொழுது செபித்தவர் போகமோஷங்களுள் இன்றை இன்றை பெறுவர் என்னும் நியமம் உண்டா?

ஆம்: பிராணவாயுவானது இடப்பக்கநாடியாகிய இடையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் போகத்தையும், வலப்பக்க நாடியாகிய பிங்கலையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் மோகத்தையும், நடுநிற்கு நாடியாகிய சுழமுனையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் போகம் மோகமும் என்னும் இரண்டையும் பெறுவர்.

197.—ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரசெபம் எவ்வெக்காலங்களிலே விசேஷமாகச் செய்யத்தக்கது?

அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, விதிபாதயோகம், பன்னிரண்டுமாசப் பிறப்பு கிரகணம், சிவராத்திரி, அர்த்தோதயம், மகோதயம் முதலாகிய புண்ணிய காலங்களிலே புண்ணிபதிர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து, தியானஞ் செபமுதலியன விசேஷமாகச் செய்தல்வேண்டும்.

சித்திரை ஐப்பசி என்னும் இவ்விரண்டு மாசப்பிறப்பும் விஷு எனப்படும்: இவைகளிலே, மாசம் பிறத்தற்கு முன்னெட்டு நாழிகையும் பின்னெட்டு நாழிகையும் புண்ணிய காலம். ஆடிமாசப்பிறப்புத் தக்ஷிணயனம் எனப்படும்: இதிலே, மாசம் பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணிய காலம். தைமாசப்பிறப்பு உத்தராயணம் எனப்படும்: இதிலே மாசம் பிறந்தபின் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். கார்த்திகை, மாசி, வைகாசி, ஆவணி என்னும் இந்நான்கு மாசப்பிறப்பும் வீட்டுணுபதி எனப்படும்: இவைகளிலே மாசம் பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம், ஆனி,

பாட்டாதி, மர்கழி, பங்குனி என்னும் இந்நான்கு மாசப் பிறப்பும் சடசிதிமுகம் எனப்படும்: இவைகளிலே, மாசம் பிறந்தபின் பதினாறு நாழிகை புண்ணியகாலம். சூரிய கிரகணத்திலே பரிசகாலம் புண்ணியகாலம்; சந்திரகிரகணத்திலே விமோசனகாலம் புண்ணியகாலம்.

அர்த்தோதயமாவது தைமாசத்திலே ஞாயிற்றுக் கிழமையும் அமாவாசையுந் திருவோணநக்ஷத்திரமும்விதிபாத யோகமும் கூடிய காலம். மகோதயமாவது தைமாசத்திலே திங்கட்கிழமையும் அமாவாசையுந் திருவோணநக்ஷத்திரமும் விதிபாதயோகமும் கூடிய காலம்.

198.—ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரசெபத்தாற் பயன் என்ன?

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளை அறிந்து, சிவபெருமான் ஆண்டவன் தான் அடிமையென்னு முறைமையை மனத்தகத்தே வழுவாமல் இருத்தி, அதனை விதிப்படி மெய்யன் போடு செபித்துக்கொண்டு வரின், விறகினிடத்தே அக்கினி பிரகாசித்தாற்போல, ஆன்மாவினிடத்தே சிவபெருமான் பிரகாசித்து, மும்பலங்களும் நீங்கும்படி ஞானானந்தத்தைப் பிரசாதித்தருளுவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சிவலிங்கவியல்.

199.—சிவபெருமானே ஆன்மாக்கள் வழிபடும் இடங்கள் எவை?

சிவபெருமான், புறத்தே சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளும் குருவுஞ் சங்கமமும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிர் இடமாகக்கொண்டு நின்றும், ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர். ஆதலால், ஆன்மாக்கள் அவரை வழிபடும் இடங்கள் இவைகளேயாம். சிவத்துக்குப் பெயராகிய இலிங்கம் என்னும் பதம், உபசாரத்தால், அச்சிவம் விளங்கப்பெறும் ஆதாரமாகிய சைவ முதலியவற்றிற்கும் வழங்கும். [சைலம் - சிலையாலாகியது.

200.—சிவபெருமான் இவ்விடங்களின் நிற்பர் என்றது, அவர் எங்கும் வியாபகர் என்றதனோடு மாறுபடுமன்றோ?

மாறுபடாது: சிவபெருமான், எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும், இவ்விடங்களின் மாத்நிரமே தயிரில் நெய்போல விளங்கி நிற்பர்; மற்றை இடங்களிலெல்லாம் பாவில் நெய்போல வெளிப்படாது நிற்பர்.

201.—சிவலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

பரார்த்தலிங்கம், இட்டலிங்கம் என இருவகைப்படும்.

202.—பரார்த்தலிங்கமாவது யாது?

சிவபெருமான் சங்கரகாலம்வரையுஞ் சாந்தித்தியராய் இருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அறுக்கரகிக்கப் பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவரலிங்கம் எனவும், பெயர்பெறும்சாந்தியம்—அண்மை, அடுத்தல், வெளிப்படுதல். தாவரம் எனினும் திரம் எனினும், நிலையிற் பொருள் எனினும், பொருந்தும்.

203.—பரார்த்தலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

சுயம்புலிங்கம், காணலிங்கம், தைவிகலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடலிங்கம் என ஐவகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சுயம்புலிங்கமாவது தானே தோன்றியது. காணலிங்கமாவது-விநாயகா சுப்பிரமணியர் முதலிய கணர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. தைவிகலிங்கமாவது விட்டுணுமுதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. ஆரிடலிங்கமாவது-இருடிகளாற் ருபிக்கப்பட்டது, அசுரர் இராக்கதர் முதலாயினோர் ருபிக்கப்பட்டதும் அது. மானுடலிங்கமாவது மனிதரார் ருபிக்கப்பட்டது.

204.—இவ்வைவகையிலிங்கங்களும் ஏற்றக்குறைவு உடையனவா?

ஆம்: மானுட லிங்கத்தின் உயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது தைவிகலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது காணலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது சுயம்புலிங்கம்.

205.—பரார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டை, பரார்த்தபூசை உற்சவம் முதலியவை செய்தற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

ஆதிசைவர்களுள்ளே, சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை நிறுவாணதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றவர்களாய்ச் சைவாகமங்களிலே மகாபாண்டித்திய முடையவர்களாய் உள்ளவர்கள்.

206.—திருக்கோயிலுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனிகள் எல்லா ராலுமே வழிபடற்பாலனவா?

ஆம்: சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கத்தாராலும் வழிபடற்பாலனவேயாம்; ஆயினும், அவ்வழிபாடு அவரவர் கருத்துவகையால் வேறுபடும்; படவே, அவருக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யும் முறைமையும் வேறுபடும்.

207.—சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளைச் சரியையாளர்கள் எக்கருத்துப்பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி சின்று அருள் செய்வர்?

சரியையாளர்கள் பகுத்தறிதலில்லாது சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக்கண்டு வழிபடுவார்கள்; அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அங்கே வெளிப்பட்டாது சின்று அருள் செய்வர்.

208.—கிரியையாளர்கள் எக்கருத்துப்பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படிசின்று அருள் செய்வர்?

கிரியையாளர்கள் அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்சான்ற முதலிய மந்திரங்களினுலே சிவலிங்கமுதலிய திருவுருத்தொண்டார் என்று தெளிந்து, மந்திர நியாசத்தினால் வழிபடுவார்கள்; அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கடைத்தபொழுது தோன்றும் அக்கினிபோல, அவ்வம் மந்திரங்களினாலும் அவ்வவர் விரும்பிய வடிவமாய், அவ்வத்திருமேனிகளில் அவ்வப்பொழுது தோன்றி சின்று, அருள்செய்வர்.

209.—யோகிகள் எக்கருத்துப் பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி சின்று அருள்செய்வர்?

யோகிகள் யோகிகளுடைய இருதயமெங்கும் இருக்குஞ் சிவபெருமான் இந்தத்திருமேனியிலும் இருந்து பூசைகொண்டருளுவர் என்று தெளிந்து, சாத்தியமந்திரங்களினால் வழிபடுவார்கள்: அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கறந்தபொழுது தோன்றும் பால்போல, அவ்வம்மந்திரங்களினால் அவ்வவர் விரும்பிய வடிவமாய், அவ்வத் திருமேனிகளில் அவ்வப் பொழுது தோன்றி சின்று அருள்செய்வர்.

210.—ஞானிகள் எக்கருத்துப் பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி சின்று அருள் செய்வர்?

ஞானிகள் மேலே சொல்லப்பட முத்திரத்தாரும்போல ஓரிடமாகக் குறியாது அன்பு மாத்ந்திரத்தால் அங்கே வழிபடுவார்கள்: அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கன்றை நினைந்த

தலையீற்றுப்பகவின் முலைப்பால் போலக், கருணைமிகுதியினால் அவ்வன்பேதாமாகி, எப்பொழுதும் வெளிப்பட்டு சின்று அங்கே அருள்செய்வர்.

211.—சிவபெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிவசத்திவடிவம் என்ற முன்சொல்லப்பட்டதன்றோ; இங்கே அவர் திருவுருவம் மந்திரவடிவம் என்றது என்ன?

சிவபெருமானுக்கு வாச்சியமந்திரமாகிய சிவசத்தியே உண்மைவடிவம்; அச்சிவசத்தி, கரியினிடத்தே அக்கினி போல வாசகமந்திரத்தினிடத்தே நின்றுசாதகருக்குப் பயன் கொடுக்கும். ஆதலினாலே, சிவபெருமானுக்குச், சிவசத்தியினால், வாசகமந்திரத்தோடு சம்பந்தம் உண்டு; அச்சம்பந்தம் பற்றி வாசகமந்திரஞ் சிவபெருமானுக்கு உபசாரவடிவமாம்.

212. மந்திரநியாசம் என்றது என்ன?

வாச்சியமந்திரங்களாகிய சிவசத்திபேதங்களை உள்ளத்திலே சிந்தித்து, அவைகளை அறிவிக்கும் வாசகமந்திரங்களை உச்சரித்துச், சிவபெருமானுக்கு உபசாரவடிவத்தை அம்மந்திரங்களினுலே நிரமுதலாக அமைத்தலாம். [நியசித்தல் - வைத்தல், பதித்தல்.]

213.—இட்டலிங்கமாவது யாது?

ஆசாரியர் விசேஷதிகைப்பைப்பண்ணி சீடனைப்பார்த்து “ஐ உள்ளளவுங் கைவிடாது இவரை நாடோறும் பூசி” என்று அருமதிசெய்து, “அடியேன் இச்சாரீரம் உள்ளவரையுஞ் சிவ பூசைசெய்ததன் னின்றும் உட்கொள்ளேன்” என்று பிரதிஞ்ஞை செய்வித்துக்கொண்டு கொடுக்க, அவன் வாங்கிப் பூசிக்கும் இலிங்கமாம். இது ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனவும், சலலிங்கம் எனவும், பெயர் பெறும்.

214.—இட்டலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

வானலிங்கம், படிசலிங்கம், இரத்தினலிங்கம், லோகஜலிங்கம், சைலலிங்கம், க்ஷணிகலிங்கம் எனப் பலவகைப்படும்.

215.—இட்டலிங்கபூசைக்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் அது லோமர் அறுவருமாகிய பத்துச்சாதியாருள்ளும், அங்கனை ரல்லாதவர்கள் இட்டலிங்க பூசைக்கு அதிகாரிகள்; இவர்க ளுள்ளும், பிணியில்லாதவராய், இடம் பொருளேவல்கள் உடையவராய்ச், சிவபூசாவிதி பிராயச்சித்தவிதி மார்கழி மாசத்துக்கிருதாபிஷேக முதலாகப் பன்னிரண்டுமாசமுஞ் செய்யப்படும் மாசபூசாவிதி சாம்வற்சரிகப் பிராயச் சித்தமா கச் சாத்தப்படும் பவித்திரவிதி முதலியவைகளை நன்றாக அறிந்தவராய், அறிந்தபடியே அதுட்டிக்க வல்லவராய் உள்ள வர் மாத்திரமே, வாணமுதலிய சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய் வித்துக்கொண்டு பூசை பண்ணலாம் மற்றவரெல்லாரும் க்ஷணிகலிங்க பூசையே பண்ணக்கடவர்; அவர் குறிக்கப் புகுந்து சேறுபூசிக்கொள்வது போலச் சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்வித்துக் கொள்ளப்புகுந்து பாவந்தேடிக்கொள்வது புத்தி யன்று.

216.—எவ்வகைப்பட்ட சிவலிங்கம் பிரதிட்டை செய்வித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்?

சிவாகமவிதிலக்குகளை ஆராய்ந்து, சிவலிங்கங்களைப் பரிக்ஷிசெய்து, யாதொருகுற்றமும் இல்லாததாய் நல்லிலக் கணங்கள் அமையப்பெற்றதாய் உள்ள சிவலிங்கத்தையே பிரதிட்டை செய்வித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

217.—க்ஷணிகலிங்கமாகவது யாது?

பூசித்தவுடன் விடப்படும் இலிங்கமாம்.

218.—க்ஷணிகலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண் கணய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சருக் ரெர, மா எனப் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

219.—மேலே சொல்லப்பட்ட பத்துச்சாதியாருள் அங்கனையும் மற்றைச் சாதியாருஞ் சிவபூசை பண்ணலாகாதா?

தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்திற் கேற்ப ஆசாரியர் பண் னிய தீகைபூசையைப்பெற்றுத் தூலலிங்கமாகியதூபியையேனுந் திருக்கோபுரத்தையேனும் பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரிப்பதே அவர்களுக்குச்சிவபூசை. சூரியவிற்பத்தின் நடுவே சதாசிவமூர்த்தி அநவரதமும் எழுந் தருளி யிருப்பார் என்று நினைந்து அவருக்கு எதிராகப் புட்பங் களைத் தூவித் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரிப்பதும் அவர்க ளுக்குச் சிவபூசை.

220.—சிவபூசை எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டவர் பூசை பண்ணுது புசிக்கின் என்னை?

பூசை பண்ணுது புசிப்பது பெருங்கொடும்பாவம்; அப் படிப் புசிக்கும் அன்னம் புழுவுக்கும், பிணத்துக்கும், மலத் துக்குஞ் சமம்; அப்படிப் புசித்தவனைத் தீண்டல் காண்டல் களும் பாவம்; ஆதலால், ஓரோவிடத்துப் பூசைபண்ணுது புசித்தவன், ஆசாரியரை அடைந்து அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

221.—ஞானரிட்டையுடையவர் சிவபூசை முதலிய நியமங்களைச் செய்யாது நீக்கிவிடலாமா?

நித்திரை செய்வோர்கையிற் பொருள் அவர் அறியாமற் றானே நீக்குதல்போல, ஞானரிட்டையுடையவருக்குச் சிவ பூசை முதலிய நியமங்கள் தாமே நீக்கிற் குற்றமில்லை; அப் படியின்றி அவர்தாமே அவைகளை நீக்குவாராயின், நாகத்து விழ்தல் தப்பாது.

222.—சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டவர் சன்னமரஞ்செவசங்களில் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

திடபத்தியுடையவர் ஸ்நானஞ்செய்து ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, தாமே சிவபூசைபண்ணலாம்; ஸ்நானஞ்செய்தமை முதற்பூசைமுடிவுவரையுந் தாமரையிலையில் நீர் போல அவரை ஆசௌசஞ்சாராது. திடபத்தியில்லாதவர், ஆசௌசம் நீங்கும்வரையும், தம்முடைய ஆசாரியரைக் கொண்டாயினும் தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினும் தம்முடைய பூசையைச் செய்வீத்துத், தாம்அந்தரியாகஞ்செய்துகொண்டு, அப்பூசைமுடிவிலே புறமண்டபத்தினின்றி புட்பஞ்சலீத்திரயஞ்செய்து நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

223.—வியாதியினாலே தங்கை கால்கள் தம்வசமாகாதிருப்பின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

தம்முடைய ஆசாரியரைக்கொண்டாயினும், தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினும், தம்பூசையைச் செய்வீத்துத், தாம் அந்தரியாகஞ்செய்தல்வேண்டும்.

224.—சிவபூசை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்ட பெண்கள் பூப்பு வந்தபோது யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

மூன்றுநாளும் பிறர் தண்ணீர் தர ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டு, அந்தரியாகஞ்செய்தல்வேண்டும்; நான்காநாள் ஸ்நானஞ்செய்து, பஞ்சகவ்வியமேனும் பாலேனும் உட்கொண்டு, மீட்டும் ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபூசை செய்தல்வேண்டும். அம்மூன்றுநாளும் அந்தரியாகஞ்செய்யாதொழியின், அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை ஆயிரம் உருச் செபித்தல் வேண்டும்.

225.—பெண்கள் தாம் பிரசவித்த சூதகம், தமக்குரியார் இறந்த ஆசௌசம், வியாதி இவைகள் வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

வருணத்தாலுந் திசைகூடியாலுந் தம்மோடொத்தவரைக் கொண்டு பூசைசெய்வித்தல் வேண்டும்.

226.—ஆசௌசம் வியாதி முதலியவை வந்தபோது பிறரைக் கொண்டு பூசைசெய்வித்தவராவரும், ஆசௌசமுதலியவை நீங்கியின், யாதுசெய்தல்வேண்டும்?

பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு அகோரத்தை முற்றாறுருச் செபித்துத் தாம் பூசை செய்தல்வேண்டும்.

227.—சிவலிங்கக் காணாவிடத்து யாது செய்தல் வேண்டும்?

அந்தரியாகபூசைசெய்து, பால் பழ முதலியவற்றை உண்டு, நாற்பது நாள் இருத்தல்வேண்டும். அவ்விளங்கம் வாராதொழியின், வேறேரிலிங்கத்தை ஆசாரியர் பிரதிட்டை செய்து தரக் கைக்கொண்டு, பூசை செய்தல்வேண்டும். அதன்பின் வந்ததாயின் அவ்விளங்கத்தையும் விடாது பூசை செய்தல்வேண்டும்.

228.—சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு விசேஷபூசை செய்யத்தக்க காலங்கள் எவை?

பஞ்சாக்ஷாவியலிலே சொல்லப்பட்டவை முதலிய புண்ணியகாலங்களுஞ் சென்மத்திரயங்களுமாம். இன்னும், மார் கழிமாச முழுதினும் நாடோறும் நித்திய பூசையேயன்றி அதற்குமுன் உஷக்கால பூசையும் பண்ணல்வேண்டும். சிவராத்திரி தினத்திலே பகலில் நித்திய பூசையேயன்றி இராத்திரியில் நான்குயாமபூசையும் பண்ணல்வேண்டும். (சென்மத்திரயங்களாவன பிறந்த நக்ஷத்திரமும், அதற்குப் பத்தாநக்ஷத்திரமும், அதற்குப் பத்தாநக்ஷத்திரமுமாம்.)

229.—சென்மத்திரய பூசையால் வரும் விசேஷபலம் என்ன?

சென்மத்திரயந்தோறும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்குப் பதமந்திரங்கொண்டு பாவினாலுஞ் சர்க்கரையினாலும் விசேஷமாக அபிஷேகஞ்செய்து, சுகந்தத்திரவியங்கள் கலந்த சந்தனக்

குழம்பு சாத்திப், பாயசமுதவியன நிவேதனஞ்செய்துகொண்டு வரின், உற்பாதங்களும், பயங்கரமாகிய கிரகபிடைகளும், சகல வியாதிகளும் நீங்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த த வ து

நித்தியகருமவியல்.

—o—o—o—

230.—காடோறும் சியமமாக எந்தநேரத்திலே நித்திரைவிட்டு முடிதல் வேண்டும்?

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகைக்குமுன் நித்திரைவிட்டு முடிவது உத்தமம். மூன்றேழுமுகாநாழிகைக்குமுன் எழு வது மத்திமம்; உதயத்தில் எழுவது அதமம்.

சிவத்தியானாதி.

231.—நித்திரைவிட்டு முடித்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சலம் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து, முகத்தைபுறக் கை கால்களையும் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணி, வடக்குமுகமாகவேனும் கிழக்குமுகமாகவேனும் இருந்து, விபூதி தரித்துக்கொண்டு, குருடபதேசித்த பிரகாரஞ் சிவ பெருமானைத் தியானித்துச் சிவமூலமந்திரத்தை இயன்றமட்டுஞ் செபித்து, அருட்பாக்களிாலே உச்சவீசையோடு தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நாலகம்

232.—சிவத்தியான முதலியவை செய்தபின் செய்யத்தக்கவை யாவை?

அவசியகருமம், செளசம், தந்ததாவனம், ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, சிவாலயதரிசனம், சிவசாத்திர பாராயணம், தேவார திருவாசக பாராயணம், மத்தியான சந்தியாவந்தனம், போசனம், சிவசாத்திரபடனம், சாயங்கால சந்தியாவந்தனம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணசிரவணம் சயனம் என்பவைகளாம்.

அவசியகருமம்.

233.—மலசலமோசனஞ் செய்யத்தக்க இடம்பாது?

திருக்கோயிலெல்லிக்கு நானாறுமு முதுரத்தினதாய் சசானதிக்கொழிந்த திக்கினிடத்தாய்உள்ள தனியிடமாம்.

234.—மலசலமோசனஞ் செய்யத்தகாத இடங்கள் எவை?

வழி, குழி, நீர்நிலை, நீர்க்கரை, கோமயம் உள்ள இடம், சாம்பர் உள்ள இடம், சுடுகாடு, பூந்தோட்டம், மரநிலை, உழுத நிலம், அறுகம் பூமி, பசுமந்தை நிற்கும் இடம், இடி வீழிடம், காற்றுச்சுழலிடம், புற்று, அருவிபாயும் இடம், மலை என்பவைகளாம்.

235.—மலசலமோசனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

மௌனம் பொருந்திப், பூஜாலை வலக்காதிலே சேர்த்துத், தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிப், பகலிலும் இரண்டுசந்தியாகாலங்களிலும் வடக்குமுகமாகவும், இரவிலே தெற்குமுகமாகவும், நாசிதுனியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, மலசல மோசித்தல் வேண்டும். சந்தியாகாலம் இரண்டாவன இராக்காலத்தின் இறுதிமுகூர்த்தமும் பகற்காலத்தின் இறுதி முகூர்த்தமுமாக. [முகூர்த்தம் இரண்டு நாழிகை.]

செளசம்.

236.—மலசலமோசனஞ் செய்யின் எப்படிச் செனசஞ் செய்தல் வேண்டும்?

எழுந்து, புண்ணியதீர்த்தமல்லாத சலக்கரையை அடைந்து, சலத்துக்கு ஒரு சாணுக்கு இப்பால் இருந்து கொண்டு, மூன்றுவரலால் அள்ளிய மண்ணுஞ் சலமுங் கொண்டு, இடக்கையினாலே குறியை ஒருதரமும், குதத்தை ஐந்து தரத்துக்குமேலும், இடக்கையை இடையிடையே ஒவ்வொருதரமும், பின்னும் இடக்கையைப் பத்துத்தரமும், இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்து ஏழுதரமுஞ் சுத்திசெய்து, சகனத்தைத் துடைத்து, கால்களை முழங்கால்வரையுங் கைகளை முழங்கைவரையும் ஒவ்வொருதரங் கழுவிச் சுத்திசெய்து, செளசஞ் செய்த இடத்தைச் சலத்தினால் அலம்பிவிட்டு, அவ் விடத்தினின்று நீங்கி வேறொருதூறையிலே போய், வாயையும் கண்களையும் நாகியையும் காதுகளையும் கைகால்களிலுள்ள நகங் களையுஞ் சுத்திசெய்து, எட்டுத்தரஞ் சலம்வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்துத், தலைக்கட்டு இல்லாமற் பூணூலை முன்போலத் தரித்துக், குடுமியை முடித்து மந்திரங் கள் உச்சரியாது ஒருதரமும் மந்திரங்கள் உச்சரித்து ஒருதரமு மாக இரண்டுதரம் ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும்.

237.—சலமோசனஞ் செய்யின் எப்படிச் செனசஞ் செய்தல் வேண்டும்?

மண்ணுஞ் சலமுங்கொண்டு, குறியை ஒருதரமும், இடக் கையை ஐந்துதரமும், இரண்டு கையையுஞ் சேர்த்து மூன்று தரமும், இரண்டுகால்களையும் ஒவ்வொருதரமுஞ் சுத்திசெய்து நான்குதரங் கொப்பளித்து, ஆசமனம்பண்ணல் வேண்டும்.

238.—செனசத்துக்குச் சமீபத்திலே சலம் இல்லையாயின் யாது செய்தல்வேண்டும்?

பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு ஓரிடத்தில் வைத்துக் கொண்டு, மலசலமோசித்துச் செளசஞ் செய்துவிட்டுப் பாத்

திரத்தைச் சுத்திசெய்து, சலம் மொண்டு, வாய் கொப் பளித்துக், கால் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும். சல பாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சலமலவிசர்க்கஞ் செய்யலாகாது. [விசர்க்கம் - கழித்தல்.]

239.—ஆசமனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

கிழக்கையேனும் வடக்கையேனும் நோக்கிக், குக்குடா சனமாக இருந்து, இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் இடையே கை களை வைத்துக் கொண்டு, வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலை யுஞ் சிறுவிரலையும் பிரித்துவிட்டுப் பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை ஆசமித்தல் வேண்டும். [ஆசமனம் - உறிஞ்சுதல்.]

240. குக்குடாசனமாவது யாது?

இரண்டுபாதங்களையும் கீழேவைத்துக் குந்திக்கொண் டிருத்தல்.

241.—தடாகமுதலியவற்றில் [எப்படி ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்?

முழங்காலளவினதாகிய சலத்திலே நின்று, இடக்கையி னாலே சலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு, வலக்கையினாலே ஆச மனம் பண்ணல்வேண்டும்: முழங்கா ளளவினதாகிய சலத்திற் குறைந்தால், கரையை அலம்பி, அதிலிருந்துகொண்டு ஆச மனம் பண்ணல்வேண்டும்.

தந்தாவனம்.

242.—தந்தசத்திக்குக் கருவியாவன எவை?

விதிக்கப்பட்ட மரங்களின் கொம்பும் இலையுந் தூளுமாம்.

243.—இவ்வாழ்வானுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

மருது, இத்தி, மா, தேக்கு, நாவல், மதிழ், ஆத்தி, கடம்பு, விளா, நாயுருவி, அசோகு, குருக்கத்தி, பூல், வேல், சம்பகம் என்பவைகளாம்.

244.—தறவிக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

பெருவாகை, நொச்சி, பெருங்குமிழ், புன்கு, கருங்காவி, ஆயில், மருது என்பவைகளாம்.

245.—தந்தகாட்டம் எப்படிப்பட்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்?

நேரியதாய்த், தோலோடு பசப்புள்ளதாய்த், கணுவுந் துளையும் இடைமுறிதலும் இல்லாததாய்ச் சிறுவிரற்பருமையுடையதாய் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாழ்வானுக்குப் பன்னிரண்டங்குல நீளமும், தறவிக்கு எட்டங்குல நீளமும், பெண்களுக்கு நாலங்குல நீளமும் கொள்ளப்படும்.

246.—தந்தகத்திக்குக் கருவியாகாதன யாவை?

பட்டமரம், பாளை, வைக்கோல், கைவிரல், செங்கல், கரி, சாம்பல், மணல் என்பவைகளாம்.

247.—தந்தகத்தி எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

விதிக்கப்பட்ட தந்தகாட்டத்தையேனும் இல்லையேனும் சலத்தினாலே கழுவி, மௌனம் பொருந்திக், கிழக்கு நோக்கியேனும் வடக்கு நோக்கியேனும் குக்குடாசனமாக இருந்துகொண்டு, பல்லின் புறத்தையும் உள்ளையுஞ் செவ்வையாகச் சுத்திசெய்து ஒரு கழியை இரண்டாகப் பிளந்து, ஒவ்வொருபுறப்பை மும்முன்று தரம் உண்ணாவளவாக ஓட்டி நாக்கைவழித்து, இடப்புறத்தில் எறிந்து விட்டுச், சலம் வாயிற் கொண்டு பன்னிரண்ட்தரம் இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து, முதத்தையுந் கைநால்களையுந் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும். நின்றகொண்டாயினும், நடந்துகொண்டாயினும், போர்த்துக்கொண்டாயினும் தந்தகத்தி பண்ணலாகாது.

ஸ்தானம்.

248.—ஸ்நானஞ்செய்யத்தக்க நீர்நிலைகள் யாவை?

நதி, நதிசங்கம், ஓடை, குளம், கேணி, மடு முதலியவைகளாம். நதிசங்கமாவது இரண்டி யாறுகள் சந்தித்த இடமாம்; யாறுங் கடலுங்கூடிய இடம் எனினும் அமையும்.

249.—ஸ்நானஞ் செய்யுமுன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கௌபினத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்து தரித்து, இரண்டு கைகளையுந் கழுவி, வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து அலம்பித் தரித்து, உடம்பைச் சலத்தினாலே கழுவிச் செவ்வையாகத் தேய்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

250.—ஸ்நானம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

ஆசமனம் பண்ணிச் சகலீகரணஞ் செய்து, கொப்பூழை வினதாகிய சலத்தில் இறங்கி, நதியிலேயாயின், அதற்கு எதிர் முகமாக நின்றும், குளமுதலியவைகளிலாயிற் கிழக்குமுகமாக வேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் நின்றும், இரண்டு கால்களையும் இரண்டு பெருவிரல்களினாலும், இரண்டுகண்களையும் இரண்டுசுட்டு விரல்களினாலும், இரண்டுநாக்களையும் இரண்டு நடுவிரல்களினாலும், மூடிக்கொண்டு சிவபெருமானைச்சிந்தித்து ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். இப்படி முடிவது சண்முக முத்திரை எனப் பெயர்பெறும்.

251.—இப்படி ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே யாது செய்தல் வேண்டும்?

ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு, கரையிலேறி வஸ்திரங்களைப் பிழிந்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே தலையிலுள்ள சரத்தைத் துவட்டி, உடனே நெற்றியில் விபூதி தரித்து, உடம்பிலுள்ள சரத்தைத் துவட்டிக் குடுமியை முடித்து, சரக்கௌபினத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த கௌபினத்தைத் தரித்து, இரண்டு கைகளையுந் கழுவிச், சுத்தமாய்க் கிழியாதனவாய் வெள்ளிபனவாய் உலர்ந்தனவாய் உள்ள இரண்டு

வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு, ஈரவஸ்திரங்களுயும் கௌபீனத் தையும் உலரும்படி, கொடியிலே போடல்வேண்டும். ஒரு கொடியிலேதானே தோய்த்த வஸ்திரமும் தோயாத வஸ்திரமும் போடுதலும், ஒருவர் வஸ்திரம்போட்ட கொடியிலே மற்றொருவர் வஸ்திரம் போடுதலும் ஆகாவாம். நக்கினனாயே னும், கௌபீனமாத் திர முடையனாயேனும், ஒரு வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டேனும், யாதொரு கருமமுஞ்செய்யலாகாது.

252.—குளிர்த்த சலத்திலே ஸ்நானஞ் செய்யமாட்டாத பிணி யானர் யாது செய்தல்வேண்டும்?

ஸ்நானஞ்செய்தவர் சுத்திசெய்யப்பட்ட தானத்திலே சுத்திசெய்யப்பட்ட பாத் திரத்தில் வைத்த வெந்நீரை, அவர் ஒருபாத் திரத்தில் விட விட, எடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத்தினால் ஈரத்தைத் துவட்டி, உலர்ந்த வஸ்திரத்தரித்துப், பதினொரு மந்திரத்தை ஒருதரஞ் செபித் துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன முதலியன செய்யலாம்.

253.—வியாதியினாலே ஸ்நானஞ் செய்யமாட்டாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கழுத்தின்கீழ், அரையின்கீழ், கால் என்னும் இவைக ளுள் ஒன்றை இயன்றபடி சலத்தினாலே கழுவிக்கொண்டு, கழுவாமல் எஞ்சிய உடம்பை ஈரவஸ்திரத்தினால் ஈரம்படும்படி துடைத்து, அவ்விதத்தைத் துவட்டித், தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்துப் பதினொரு மந்திரத்தை ஒருதரஞ் செபித் துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன முதலியன செய்யலாம். இந்த ஸ்நானம் காபில ஸ்நானம் எனப் பெயர்பெறும்.

254.—இராத்திரி ஸ்நானஞ் செய்யலாமா?

யாகம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, மாசப்பிறப்பு, மகப்பேறு என்பவைகளின் மாத்திரம் இராத்திரி ஸ்நானஞ் செய்யலாம்.

255.—சியமகாலத்திலன்றி, இன்னும் எவ்வெப்பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வது ஆவசியகம்?

சண்டாளருடைய நிழல்படினும், இழிந்தசாதியாரும், புறச்சமயிகளும், வியாதியாளரும், சனன மாணசௌசமுடையவரும், நாய் கழுதை பன்றி கழுகு கோழி முதலியவைகளும் தீண்டினும், எலும்பு, சிலை முதலியவற்றை மிதிக்கினும், கெழலாஞ்செய்து கொள்ளினும், சுற்றத்தார் இறக்கக்கேட்கினும், துச்சொப்பனங்காணினும், பிணப்புக்கைபடினும், சுடுகாட்டிற் போகினும், சர்த்திசெய்யினும், உடுத்தவஸ்திரத்துடனே ஸ்நானஞ்செய்வது ஆவசியகம். [சர்த்தி - வாந்தி.]

256.—தீண்டலினாலே எவ்வெப்பொழுது குற்றமில்லை?

சிவதரிசனத்திலும், திருவிழாவிலும், யாகத்திலும், சிவாகத்திலும், தீர்த்தயாத்திரையிலும், வீடு அக்கினிபற்றி எரியுங்காலத்திலும், தேச கலகத்திலும், சனநெருக்கத்திண்டலினாலே குற்றமில்லை.

257.—ஸ்நானஞ் சரீரசுத்திக்குமாத்திரந்தான் காரணமா?

சரீரசுத்திக்கு மாத்திரமன்றிச் சரீராரோக்கியத்துக்கும், சித்தசோபனத்துக்கும், ஒருப்பாட்டுக்கும், இந்திரியவடக்கத்துக்கும், யோக்கியத்துவத்துக்குக் காரணமாம். விடியற்கால ஸ்நானத்தினாலே பசி உண்டாகும். நோய் அனுகாது.

சந்தியாவந்தனம்.

258.—சந்தியாவந்தனம் எத்தனை?

பிராதக்காலசந்தி, மத்தியானசந்தி, சாயங்காலசந்தி, அர்த்தயாமசந்தி என நான்காம்.

259.—இன்னார் இன்னொருக்கு இன்ன இன்ன சந்தியாவந்தனம் உரியன என்னும் நியமம் உண்டோ?

சமயதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்கால சந்தியொன்றே உரியது; விசேஷதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்காலசந்தி சாயங்காலசந்தி என்னும் இரண்டுசந்திகள் உரியன; நிருவாணதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்காலசந்தி மத்தியானசந்தி சாயங்காலசந்தி என்னும் மூன்று சந்திகள் உரியன. ஆசாரியருக்கு நான்கு சந்திகளும் உரியன. சமயதீக்ஷிதர் விசேஷ தீக்ஷிதர்கள் மூன்று சந்திகளுள் செய்யலாம் என்று சிலவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

260.—பிராதக்காலசந்தி எங்கேத்திலே செய்தல்வேண்டும்?

நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் உத்தமம்; நக்ஷத்திரங்கள் மறைந்தபோது செய்தல் மத்திமம்; சூரியன் பாதி உதிக்கும்போது செய்தல் அதமம்.

261.—மத்தியானசந்தி எங்கேத்திலே செய்தல் வேண்டும்?

பதினேந்தாநாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே செய்தல் உத்தமம்; மத்தியானத்துக்கு முன் ஒருநாழிகையிலே செய்தல் மத்திமம்; மத்தியானத்துக்குப் பின் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் அதமம்.

262.—சாயங்காலசந்தி எங்கேத்திலே செய்தல் வேண்டும்?

சூரியன் பாதி அத்தமிக்கும்போது செய்தல் உத்தமம்; அத்தமயனமானபின் ஆகாசத்திலே நக்ஷத்திரங்கள் தோன்று முன் செய்தல் மத்திமம்; நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் அதமம்.

263.—சந்தியாவந்தன முதலிய இரையைகளுக்கு ஆகாத நீர்கள் எவை?

துரை குமிழி உள்ள நீர், புழு உள்ள நீர், வடித்தெடாத நீர், இழிசுவத்தார் திண்டிய நீர், கலங்கனீர், பாசினீர், உவரநீர், வெந்நீர், பழநீர், சொறிநீர் என்பனவைகளாம்.

போசனம்.

264.—போசனபந்திக்கு யோக்கியர் யாவர்?

சமசாதியாராயும், சிவதீக்ஷித பெற்றவராயும், நியமா சாரமுடையவராயும் உள்ளவர்.

265.—போசனஞ் செய்தற்குரிய தானம் யாது?

வெளிச்சம் உடையதாய்ப், பந்திக்கு உரியரல்லாதவர் புகப் பெறுததாய்க் கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்டதாய் உள்ள சாலை.

266.—போசனத்துக்கு உரிய பாத்திரங்கள் யாவை?

வாழையிலை, மாளிலை, புண்ணையிலை, தாமரையிலை, இருப்பையிலை, பலாங்கிலை, சண்பகையிலை, வெட்பாலையிலை, பாதிரியிலை, பலாசிலை, சரையிலை, கமுகமடல் என்பவைகளாம். வாழையிலையைத் தண்டுரியாது அதனுடைய அடிவலப்பக்கத்திலே பொருந்தும்படி போடல் வேண்டும். கல்லை தைக்குமிடத்துக், கலப்பினி ஒரு மரத்தினிலே கொண்டே ஒருகல்லை முழுதூன் தைத்தல்வேண்டும்.

267.—போசனபாத்திரங்களை எப்படி இடம் பண்ணிப்போடல் வேண்டும்?

போசனபாத்திரங்களைச் சலத்தினாலே செவ்வையாகக் கழுவி, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருமுழுவளவை சதூரச் சிரமாகப் புள்ளியின்றி மெழுகி, அதிதினமேலே போடல் வேண்டும்.

268.—இலைபோட்டபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

அதிலே நெய்யினாலே புரோஷித்து, லவணம், கறி, அன்னம், பருப்பு, நெய் இவைகளைப் படைத்தல் வேண்டும்.

269.—போசனம் எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

இரண்டு கால்களையும் முடக்கி இடமுழந்தாளின்மேலே இடக்கையை ஊன்றிக்கொண்டிருந்து, விதிப்படி அன்ன முதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து, சிவபெருமானுக்கும் அக்கினிக்குங் குருவுக்கும் நிவேதனம்பண்ணி, அன்னத்திலே மிசையத்தக்க பாகத்தை வலக்கையினாலே வலப்பக்கத்திலே வேறாகப் பிரித்துப் பருப்பு நெய்யோடு பிசைந்து, சிந்தாமற் புசித்தல் வேண்டும்; அதன்பின் சிறிதுபாகத்தை முன் போலப் பிரித்துப், புளிக்கறியோடாயினும் ரசத்தோடாயினும் பிசைந்து புசித்தல்வேண்டும்; அதன்பின் மோரோடு பிசைந்து புசித்தல்வேண்டும். சுறிகளை இடையிடையே தொட்டுக்கொள்ளல் வேண்டும். இலையிலுங் கையிலுங் பற்றறத் துடைத்துப் புசித்தபின், வெந்நீரேனுந் தண்ணீரேனும் பானம் பண்ணல்வேண்டும். உமிழ்த்தக்கதை, இலையின் முற்பக்கத்தை மிதக்கி, அதன்கீழ் உமிழ்தல் வேண்டும்.

270.—போசனம் பண்ணும்பொழுது செய்யத்தகாத குற்றங்கள் எவை?

உண்பதற்கிடையிலே உப்பையும் நெய்யையும் படைத் துக்கொள்ளல், போசனத்துக்கு உபயோகமாகாத வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், நாய் பன்றி கோழி காகம் பருந்து கழுகு என்பவைகளையும், புலையர் ஈனர் அநீகூலித் வீரத பங்கமடைந்தவர் பூப்புடையவன் என்பவர்களையும் பார்த்தல் முதலியனவாம்.

271.—புசிக்கும்போது அன்னத்திலே மயிர் ஈ எழம்பு கொசு கு முதலியன காணப்பட்டின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவைகளைச் சிறிதன்னத்தோடு புறத்தே நீக்கிவிட்டுக், கை கழுவிக்கொண்டு, சலத்தினாலும் விபூதியினாலுஞ் சுத்தி பண்ணிப் புசித்தல் வேண்டும்.

272.—போசனம் முடிந்தவுடன் யாது செய்தல்வேண்டும்?

எழுந்து, வீட்டுக்குப் புறத்தே போய்க், கை கழுவி விட்டுச் சலம் வாயிற்கொண்டு பதினாறாம் இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து வாயையுங் கைகளையுங் கால்களையுங் கழுவி ஆசமனம் பண்ணி, விபூதி தரித்தல்வேண்டும். அன்ன மல்லாத பண்டங்கள் புசிக்கின், எட்டுத்தரங் கொப்பளித்து, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும்.

273.—உச்சிட்டத்தை எப்படி அகற்றல்வேண்டும்?

இலையை எடுத்து எறிந்துவிட்டுக், கை கழுவிக்கொண்டு, உச்சிட்டத்தானத்தைக் கோமயஞ்சேர்ந்த சலந்தெளித்து, இடையிலே கையையெடாமலும் முன்பு தீண்டியவிடத்தைப் பின்பு தீண்டாமலும் புள்ளியில்லாமலும் மெழுகிப், புறத்தேபோய்க் கை கழுவிவிட்டுப், பின்னும் அந்தத்தானத் திலே சலந் தெளித்துவிடல் வேண்டும்.

274.—போசனஞ் செய்தபின் வாக்குச்சுத்தியின் பொருட்டு யாது செய்தல் வேண்டும்?

இவ்வாழ்வார் தாம்பூலம் ஒருதரமாத்திரம் புசிக்கலாம். துறவிகள் கிராம்பு, ஏலம், கடுக்காய், சுக்கு, வான்மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றதொன்றைப் புசித்தல்வேண்டும்.

275.—இராத்திரியில் எத்தனை நாழிகையினுள்ளே புசித்தல் வேண்டும்?

எட்டுநாழிகையினுள்ளே புசித்தல் உத்தமம். பதினொருநாழிகையளவேல் மத்திமம்; பதினான்கு நாழிகையளவேல் அதமம்; அதன்மேற்புசித்தலாகாது.

276.—போசனகாலத்தில் வினக்கவியின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

போசனம்பண்ணுது, அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே முடி, விளக்கேற்றி வருமளவும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை மானசமாகச் செபித்துக்கொண்டிருந்து விளக்கேற்றியபின், பாணியில் அன்னத்தை இடுவித்துக்கொள்ளாது, அவ்வன்னத்தையே புசித்துக்கொண்டு எழும்பல் வேண்டும்.

சயனம்.

277.—எப்படிச் சயனித்தல் வேண்டும்?

கிழக்கேயாயினும் மேற்கேயாயினும் தெற்கேயாயினும் தலை வைத்துச், சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, வலக்கை மேலாகச் சயனித்தல்வேண்டும். வடக்கே தலை வைக்கலாகாது. வைகறையிலே நித்திரை விட்டெழுந்து விடல்வேண்டும். சந்திராகாலத்தில் நித்திரை செய்தவன் அசுத்தன்; அவன் ஒரு கருமத்துக்கும் யோக்கியனாகான்; அவன் தான் செய்த புண்ணியத்தை இழப்பன்; அவன் வீடு சுகடாகட்டுக்குச் சமம்.

278.—இரவிலே காலம்பெறச் சயனித்து வைகறையில் விழித் தெழுந்து விடுதலிஹ் பயன் என்ன?

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகை உண்டென்னுங் காலம் பிராமீமுகர்த்தம் எனப் பெயர் பெறும்; சிவத்தியானத்துக்கு மனந்தெளிவது அக்காலத்தேயாம். அன்றியும், அக்காலத்தில் விழிக்கின் நோய்கள் அணுகாவாம். இராதித் திரைப் பங்கமும், வைகறை நித்திரையும், பகல் நித்திரையும், பற்பல வியாதிக்குக் காரணம்.

~~மந்திரக்~~ மந்திரக் கிரியைகளோடு எழுதப்பட்ட ஸ்நான விதி, சந்தியாவந்தனவிதி, பூசாவிதி, போசனவிதி என்னுந் நான்குங் குருமுகமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

பதினேராவது

சிவாலயகைங்கரியவியல்.

279.—சிவாலயத்தின் பொருட்டுச் செயற்பாலனவாகிய திருத்தொண்டுகள் யாவை?

திருவலகிடுதல், திருமெழுக்குச் சாத்துதல், திருந்தனவனம் வைத்தல், பத்திரபூஷப மெடுத்தல், திருமலை கட்டுதல், சுகந்ததுப்பிடுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், தோத்திரம் பாடல், ஆனந்தக் கூத்தாடல், பூசைத்திரவியங்கள் கொடுத்தல் என்பவைகளாம்.

திருவலகிடுதல்.

280.—திருவலகு எப்படி இடுதல் வேண்டும்?

சூரியன் உதிக்குமுன் ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தியாவந்தன முடித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து, மெல்லிய துடைப்பத்தினாலே கிருமிகள் சாவாமல் மேற்பட அலகிட்டுக், குப்பையை வாரித், தூரத்தே கொண்டுபோய்க் குழியிலே கொட்டிவிடல்வேண்டும்.

திருமெழுக்குச் சாத்துதல்.

281.—திருமெழுக்கு எப்படிச் சாத்தல் வேண்டும்?

ஈன்றண்ணியதும், நோயையுடையதும் அல்லாத பசுவினது சாணியைப், பூமியில் விழுமுன், இலையில் ஏந்தியாயினும், ஏந்தல் கூடாதபோது, சுத்த நிலத்தில் விழுந்த சாணியை மேல் கீழ் தள்ளி நடுப்பட எடுத்தாயினும், வாவிநதி முதலியவற்றில் வடித்தெடுத்து வந்த சலத்துடனே

கட்டிச், செங்கற்படுத்த நிலத்தையுள் சுண்ணாம்பு படுத்த நிலத்தையும் மண் படுத்த நிலத்தையும் மெழுகல்வேண்டும். கருங்கற்படுத்த நிலத்தைச் சலத்தினிலே கழுவிவிடல் வேண்டும்; கருங்கல்லிலே சாணி படலாகாது.

திருந்தனவனம் வைத்தல்.

282.—திருந்தனவனம் வைக்கற்பாலவராகிய தானம் யாது?

சுண்டாளபூமிக்குஞ் சடுகாட்டுக்கும் மலசல மோசன பூமிக்குஞ் சமீபத்தினல்லாததாய், நான்கு பக்கத்துஞ் சுவரினாலேனும் வேலியினாலேனுஞ் சூழப்பட்டதாய்க், கீழே ஆழமாக வெட்டி எலும்புமுதலிய குற்றங்கள் அறப் பரிசோதிக்கப்பட்டதாய்ப், பசுநிரை கட்டப் பெற்றுக் கோசல கோமயத்தினாலே சுத்தியடைந்ததாய் உள்ள நிலமேயாம்.

283.—இப்படிப்பட்ட நிலத்திலே வைக்கற்பாலவராகிய மரஞ் செடி கொடிகள் எவை?

மரங்கள் வில்வம், பாதிரி, கோங்கு, பன்னீர், கொன்றை, புலிகக்கொன்றை, பொன்னாமிரை, மந்தாரை, சண்பகம், குரா, குருந்தி, மகிழ், புன்னை, சுரபுன்னை, வெட்சி, கடம்பு, ஆத்தி, செருந்தி, பவளமல்லிகை, வன்னி, பலாசு, மாவினிகை, துறை, விளா, முக்கிளுவை, நெல்லி, நாவல், இலந்தை, பலா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, தமரத்தை, குளஞ்சி, மாதுளை, வாழை, செவ்விளநீர், குரியகேளியிளநீர், சந்திரகேளியிளநீர் என்பவைகளாம். மரங்களில் உண்டாகும் பூக் கோட்டுப்பூ எனப்படும்.

செடிகள் அலரி, நந்தியாவர்த்தம், குடமல்லிகை, வெள்ளெருக்கு, செம்பரத்தை, கொக்கிறகு, மந்தாரை, துளசி, நொச்சி, செங்கீரை, பட்டி, நாயுருளி, கருவூத்தை, பொன்னாமத்தை, கத்தரி, தகரை, செவ்வந்தி, தும்பை, வெட்டிவேர், இலாமச்சை, தருப்பை, மருங்கொழுந்து, சிவகரத்தை, விஷ்ணுகாந்தி, மாசிப்பச்சை, திருநீற்றுப்பச்சை, பொற்றலைக்

கையாந்தகரை, எள்ளு, பூளை, அறுகு என்பவைகளாம். செடிகளில் உண்டாகும்பூ நிலப்பூ எனப்படும்.

கொடிகள் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி, வெண்காங்கொன்றை, கருங்காக் கொன்றை, கருமுறை, தாளி, வெற்றிலை என்பவைகளாம். கொடிகளில் உண்டாகும் பூக்கொடிப்பூ எனப்படும்.

284.—நீர்ப்பூக்கள் எவை?

செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், நீலோற்பலம், செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பல் என்பவைகளாம்.

285.—திருந்தன வனத்தை எப்படிப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்?

புலையர், புறச்சமயிகள், தூரஸ்திரீகள் முதலாயினோர் உள்ளே புகாமலும், யாவராயினும் எச்சில் மூக்குநீர் மலசல முதலியவைகளால் அசுசிப் படுத்தாமலும், அங்குள்ள பத்திர புஷ்பங்களைக் கடவுட்டூசை முதலியவற்றிற்கன்றிப் பிறவற்றிற்கு உபயோகப்படுத்தாமலும், மோவாமலும், அங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளிலே சலந்தெறிக்கும்படி வஸ்திரந் தோயாமலும், அவைகளிலே வஸ்திரத்தைப் போடாமலும் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

பத்திரபூஷ்பமெடுத்தல்.

286.—கடவுட்டூசைக்குப் பத்திரபூஷ்பங்கள் எடுக்க யோக்கியர் யாவர்?

நான்கு வருணத்துட்பட்டவராய்ச், சிவதீகைப் பெற்றவராய், நியமாசாரமுடையவராய் உள்ளவர்.

287.—பத்திரபூஷ்பம் எடுக்க யோக்கியர் ஆகாதவர் யாவர்?

தாழ்ந்த சாதியார், அதிகுடிதர், ஆசெளச முடையவர், தித்தியகருமம் விடுத்தவர், ஸ்நானஞ் செய்யாதவர், தூர்த்தர் முதலானவர்.

288.—கடவுட்பூசைக்கு ஆகாத பூக்கள் எவை?

எடுத்து வைத்தலாந்த பூவும், தானேவிழுந்துகிடந்த பூவும், பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும், இரவில் எடுத்த பூவும், கை சீலை எருக்கிலை ஆமணக்கிலை என்பன வற்றிற் கொண்டு வந்த பூவும், காற்றினடிபட்ட பூவும் புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தி தூல் மயிர் என்பவற்றோடு கூடிய பூவும், மோந்த பூவுமாம்.

திருக்கோயிலுள்ளும் அதன் சம்பந்தினும் உண்டாகிய பத்திர புஷ்பங்கள் ஆன்மார்த்த பூசைக்கு ஆகாவாம்.

289.—இன்ன இன்ன தேவருக்கு இன்ன இன்ன பத்திரபூஷ்பம் ஆகா என்னும் சியமம் உண்டோ?

ஆம்: விநாயகருக்குத் துளசியும், சிவபெருமானுக்குத் தாமும்பூவும், உமாதேவியாருக்கு அறுகும் நெல்லியும், வைர வருக்கு நந்தியாவர்த்தமும், சூரியனுக்கு வில்வமும், விஷ்ணுவுக்கு அக்ஷதையும், பிராமணருக்குத் தம்பையும் ஆகாவாம்.

290.—வில்வம் எடுக்கலாகாத காலங்கள் எவை?

திங்கட்கிழமை, சதூர்த்தி, அட்டமி, நவமி, ஏகாதசி, சதூர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு என்பவைகளாம். இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே வில்வம் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

291.—துளசி பெடுக்கலாகாத காலங்கள் எவை?

ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, திருவோணாநக்சத்திரம், சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதூர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, விதிபாத யோகம், மாசப்பிறப்பு, பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராத்திரி என்பவைகளாம். இவையல்லாத மற்றைக் காலங்களிலே துளசி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இரண்டிலே கீழே உள்ள துளசிக்கதிர் எப்போதும் எடுக்கலாம்.

292.—இன்ன இன்ன பத்திரபூஷ்பம் இவ்வளவு இவ்வளவு காலத்துக்கு வைத்துச் சாத்தலாம் என்னும் சியமம் உண்டா?

ஆம்: வில்வம் ஆறுமாசத்திற்கும், வெண்டுளசி ஒரு வருஷத்திற்கும், தாமரைப்பூ ஏழுநாளிற்கும், அலரிப்பூ முன்றுநாளிற்கும் வைத்துச் சாத்தலாம்.

293.—பத்திரபூஷ்பம் எப்படி எடுத்தல் வேண்டும்?

சூரியோதயத்துக்கு முன்னே ஸ்நானஞ்செய்து, தோய்த் துலர்ந்த வஸ்திரத் தரித்துச், சந்தியாவந்தன முடித்து, இரண்டுகைகளையுங்கழுவித், திருப்பூங்கடையை எடுத்து, ஒரு தண்டு துனியிலே மாட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டாயினும், அரைக்குமேலே கையிலே பிடித்துக்கொண்டாயினும், திரு நந்தனவனத்திற் போய்ச் சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு பத்திரபூஷ்பமெடுத்து, அவைகளைப் பத்திரத்தினாலே முடிக்கொண்டு, திரும்பிவந்து, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு, உள்ளேபுகுந்து, திருப்பூங்கடையைத் தூக்கிவிடல்வேண்டும்.

294.—பத்திரபூஷ்பம் எடுக்கும்போது செய்யத்தக்காதகுற்றங்கள் எவை?

பேசுதல், சிரித்தல், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே யன்றிப் பிறவற்றிலே சிந்தைவைத்தல், கொம்புகள் கிளைகளை முறித்தல், கைகளை அரையின்கீழே தொங்கவிடுதல், கைகளினாலே உடம்பையேனும் வஸ்திரத்தையேனும் திண்டுதல் என்பவைகளாம்.

திருமலை கட்டுதல்.

295.—திருமலை எப்படிக் கட்டல் வேண்டும்?

திருமலைக் குறட்டைச் சலத்தினால் அலம்பி இடம் பண்ணித், திருப்பூங்கடையிலுள்ள பத்திரபூஷ்பங்களை எடுத்து அதில்வைத்துக்கொண்டு, மௌனியாய் இருந்து, சாவ தாமதமாக ஆராய்ந்து, பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டு,

இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டு முதலிய பலவகைப்பட்ட திருமால்களைக் கட்டல்வேண்டும்.

சுகந்ததுபயிடுதல்.

296.—சுகந்ததுபம் எப்படி இடுதல் வேண்டும்?

வாசனைத்திரவியங்கள் சலந்து இடிக்கப்பட்ட சாம்பி ராணி கொண்டு சுகந்த துபயிடல்வேண்டும்.

திருவிளக்கேற்றல்.

297.—திருவிளக்குக்கு என்ன நெய் கொள்ளத்தக்கது?

திருவிளக்குக்குக் கபிலேநெய் உத்தமத்தின் உத்தமம்; மற்றைப் பசுநெய் உத்தமத்தின் மத்திமம், ஆட்டுநெய் எருமைநெய் உத்தமத்தின் அதமம்; வெள்ளெள்ளினெய் மத்திமத்தின் உத்தமம்; மற்றையெள்ளினெய் மத்திமத்தின் மத்திமம்; மாக்கொட்டைகளினெய் அதமத்தின் அதம. [கபிலே - கபிலநிறமுடைய பசு.] கபிலநிறம் - கருமை சேர்ந்த பொன்னிறம்.

298.—திருவிளக்குத் திரி என்ன தூல்கொண்டு எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

தாமரைதூல், வெள்ளெருக்குதூல், பருத்திதூல் என் பவைகளுள் இருபத்தோரிழையாலேனும் பதினாறுழையா லேனும், பதினான்குழையாலேனும், ஏழிழையாலேனும் எப்பூ ரப்பொடி கூட்டித் திரி பண்ணல்வேண்டும்.

299.—மாவிலக்கு எப்படி இடுதல்வேண்டும்?

பகலிலே போசனஞ்செய்யாது, சனிப்பிரதோஷத்திலுஞ் சிவரத்திரியிலுஞ் செஞ்சம்பாவரிசி மாவிலை அகல்பண் னிக்கபிலநெய்முன்று நாழியேனும் ஒன்றரைநாழியேனும்

முக்கானாழியேனும் வார்த்துக் கைப்பெருவிரற் பருமை யுடைய வெண்டாமரை தூற்றிரியிட்டுத் திருவிளக்கேற்றல் வேண்டும்.

தோத்திரம்பாடல்.

300.—எந்தத் தோத்திரங்களை எப்படிப் பாடல்வேண்டும்?

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல் லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களை, மனங் கசிந்துருகக், கண்ணீர்வார, உரோமஞ் சிலிர்ப்பப், பண்ணோடு பாடல் வேண்டும்.

ஆனந்தக்கூத்தாடல்.

301.—ஆனந்தக்கூத்து எப்படி ஆடல்வேண்டும்?

உலகத்தார் நகைக்கிலும் அதனைப் பாராது, நெஞ்சுருக் குருகக் கண்ணீர் பொழிய, மெய்மயிர் சிலிர்ப்பக், கைகளைக் கொட்டித் தோத்திரங்களைப்பாடிக் கால்களைச் சதி பெற வைத்து, ஆனந்தக் கூத்தாடல் வேண்டும்.

பூசைத்திரவியங்கள்.

302.—திருமஞ்சனத்திலே போடற்பாலனவாகிய திரவியங்கள் எவை?

பாதிரிப்பூ தாமரைப்பூ முதலிய சுகந்தபூப்பங்களும் செங்கழுநீர்க்கோஷ்டம் ஏலம் இலாமச்சம்வேர் வெட்டிவேர் இலவங்கப்பட்டை சந்தனம் கர்ப்பூரம் என்னும் பரிமளத் திரவியங்களும்.

303.—பாத்தியத் திரவியங்கள் எவை?

வெண்கடுகு, இலாமச்சம்வேர், சந்தனம், அறுகு என்னு நான்குமாம்.

304.—ஆசமயீயத் திரவியங்கள் எவை?

சாகிக்காய், கிராம்பு, எலம், பூலாங்கிழங்கு, சண்பகப்பூ மொட்டு, பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்னும் ஆறுமாம்.

305.—அருக்கிபத் திரவியங்கள் எவை?

சலம், பால், தருப்பைபுனி, அக்ஷதை, எள், யவம், சம்பாநெல், வெண்கடுகு என்னும் எட்டுமாம்.

306.—அபிஷேகத்திரவியங்கள் எவை?

எண்ணெய்க்காப்பு, மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட் காப்பு, பஞ்சகவ்வியம், ரசபஞ்சாயிர்தம், பலபஞ்சாயிர்தம், பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை, கருப்பஞ்சாறு, எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம்பழச்சாறு, தமரத்தம்பழச்சாறு, குளஞ்சிப்பழச்சாறு, மாதுளம்பழச்சாறு, இளநீர், சந்தனக் குழம்பு என்பவைகளாம். தாயிரபாத்திரத்தில் விட்ட பாலும், வெண்கலப் பாத்திரத்தில் விட்ட இளநீரும் கள்ளுக்குச் சமம். இளநீர்முனைழைத் திறந்து, தனித்தனி அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும். நெய்யபிஷேகஞ் செய்தவுடன் இள வெந்நீரபிஷேகஞ்செய்தல் வேண்டும். இளநீரபிஷேகத்துக்குப்பின் என்பத்தொருபதமந்திரம் உச்சரித்துச் சுகச்சிர தாரைகொண்டு சுத்தோதகத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும். சந்தனக் குழம்புக்குப்பின் விதிப்படி தாபிக்கப் பட்ட நவகலசத்தினாலும் வீசேஷாரக்கியத்தினாலும் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

307.—அபிஷேகத்தின்பொருட்டு எண்ணெய் எப்படி ஆட்டல் வேண்டும்?

எள்ளை வண்டு முதலிய பழுதறப் பதினாறுதரம்பார்த்து ஆராய்ந்து, உவர் முதலிய தீயசலங்களை விடாது நல்ல சலத்தைப் புதியபாண்டத்தில் விட்டு, எள்ளைக் கருந்தோல்பே மளவுக் காவினால் மிதியாது கையினால் பிசைந்து கழுவி, காகம் கோழி நாய் பன்றி முதலியன வாயிடல் மிதித்தல்

செய்யாவண்ணம் உலர்த்தி, கல்லினாலேனும் புளியமரத்தினாலேனுஞ் செய்த நாய் முதலியன வாயிடாத கைச்செக்கினால் ஆட்டல்வேண்டும். சந்தனாதிதைலமுதலிய சுகந்தத் தைலஞ் செய்து அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் உத்தமோத்தமம். தம் வியாதி நீக்கத்தின்பொருட்டுச் சந்தனாதிதைல முதலிய செய் வித்தவர் முதற்கட் சிறிதுபாகஞ் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கக்கடவர்.

308.—பஞ்சகவ்வியமென்பது என்ன?

விதிப்படி கூட்டி அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பவைகளினது தொகுதியாம்; இது பிரமகூர்ச்சம் எனவும் பெயர் பெறும். பால் ஐந்துபலமும்; தயிர் மூன்றுபலமும், நெய் இரண்டுபலமும், கோசலம் ஒரு பலமும், கோமயங் கைப்பெருவிரலிற் பாதிபுங் கொள்க.

309.—ரசபஞ்சாயிர்தமென்பது என்ன?

விதிப்படி கூட்டி அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை என்பவைகளினது தொகுதியாம்.

310.—பலபஞ்சாயிர்தம் என்பது என்ன?

முற்கூறிய ரசபஞ்சாயிர்த்தத்தோடு கூட்டி அமைக்கப் பட்ட வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் என்பவைகளினது தொகுதியாம்.

311.—கவ்வியத்துக்கு உரிய பசுக்கள் எவை?

வியாதிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றுசெத்தபசு, கன்றுபோட்டுப் பத்துநாட் குதகமுடையபசு, கிடாரிக்கன்றாகியபசு, சினைப்பசு, மலட்டுப்பசு, மலத்தைத் தின்னும்பசு என்னும் எண்வகைப் பசுக்களல்லாத மற்றைப் பசுக்களாம். பால் கறக்குமிடத்துப்

பாத்திரத்தைதயிர் கைகளையுங் கண்டாட்டிய முலையையுஞ் சலத்தினுற் கழுவிக்கொண்டே கறத்தல்வேண்டும். கறந்தபின் பாலேப் பரிவட்டத்தினால் வடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

312.—சந்தனக்குழம்போடு சேரற்பாலனவாகிய திரவியங்கள் எவை?

குங்குமப்பூ, கோரோசனே, பச்சைக்கர்ப்பூரம், புழுகு, சவ்வாது, கஸ்தூரி என்பவைகளாம்.

313.—கைவேத்தியங்கள் எவை?

சுத்தான்னம், சித்திரான்னவகைகள், நெய், காய்ச்சிய பால், தயிர், முப்பழம், தேங்காய்க்கீறு, சர்க்கரை, கறியமுதுகள், அபூபவகைகள், பானகம், பானீயம், வெற்றிலைபாக்கு, முகவாசம் என்பவைகளாம். [அபூபம் - பணிகாரம்.]

314.—சித்திரான்னவகைகள் எவை?

பருப்புப்பொங்கல், சர்க்கரைப்பொங்கல், மிளகோதனம், புளியோதனம், தத்தியோதனம், கடுகோதனம், எள்ளோதனம், உழுந்தோதனம், பாயசம் என்பவைகளாம்.

315.—பணிகாரவகைகள் எவை?

மோதகம், பிட்டு, அப்பம், வடை, தேன்குழல், அதிரசம், தோசை, இட்டலி என்பவைகளாம்.

316.—பானீயம் என்பது என்ன?

ஏலம், சந்தனம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், பாதிரிப்பூ, செங்கழுநீர்ப்பூ என்பவைகள் இடப்பெற்ற சலம்.

317.—முகவாசம் என்பது என்ன?

ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவற்றின் பொடியைப் பணிரோடு கூட்டிச் செய்த குளிகை.

318.—மேலே சொல்லப்பட்டவைகளன்றிச் சிவாலயப்பணிகள் இன்னும் உள்ளனவா?

உள்ளன; அவை: திருவிதியில் உள்ள புல்லைச்செதுக்குதல், திருக்கோபுரத்திலுந் திருமதில்களிலும் உண்டாகும் ஆல் அரசு முதலியவற்றை வேரோடு களைதல், திருக்கோயிலையுந் திருக்குளத்தைதயிர் திருவிதியையும் எச்சில் மலசலம் முதலியவைகளினால் அசுசியுடையாவண்ணம் பாதுகாத்தல், திருக்கோயிலினுள்ளே புகத்தகாத இழிந்த சாகியாரும், புறச்சமயிகளும், ஆசாரம் இல்லாதவரும், வாயிலே வெற்றிலை பாக்கு உடையவரும், சட்டையிட்டுக்கொண்டவரும், போர்த்துக்கொண்டவரும், தலையில் வேட்டி கட்டிக்கொண்டவரும் உட்புகாவண்ணம் தடுத்தல், திருவிழாக்காலத்திலே திருவிதியெங்குந் திருவலகிட்டுச் சலந்தெளித்தல், வாகனந்தாங்கல், சாமரம் வீசுதல், குடை கொடி ஆலவட்டம்பிடித்தல் முதலியவைகளாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது சிவாலயதரிசனவியல்.

319.—திருக்கோயிலுக்கு எப்படிப் போதல் வேண்டும்?

ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத் தரித்துச், சந்தியாவந்தன முதலியன முடித்துக்கொண்டு, தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கர்ப்பூரம் முதலியன வைக்கப்பட்ட பாத்திரத்தைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டேனும், பிறரால் எடுப்பித்துக் கொண்டேனும், வாகனாதிகளின்றி நடந்து போதல்வேண்டும்.

320.—திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்த வுடனே யாது செய்தல் வேண்டும்?

கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ்செய்து, தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துச், சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு உள்ளே போதல்வேண்டும்.

321.—திருக்கோயிலுள்ளே போனவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பலிபீடத்தையுந் துசத்தம்பத்தையும் இடபதேவரையுந் கும்பிட்டுப், பலிபீடத்துக்கு இப்பால், வடக்கு நோக்கிய சந்திதியாயினும் மேற்கு நோக்கிய சந்திதியாயினும் இடப்பக் கத்திலும், கிழக்குநோக்கிய சந்திதியாயினும் தெற்குநோக்கிய சந்திதியாயினும் வலப்பக்கத்திலும் நின்று, அபிஷேகசமயம் நிவேதனசமயமல்லாத சமயத்திலே, ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும், மூன்றுதர

மாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதர மாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல்வேண்டும். நமஸ்காரம் ஒருதரம் இருதரம் பண்ணல் குற்றம்.

322.—அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு. மோவாய், புயங்க ளிரண்டு என்னும் எட்டவயவமும் நிலத்திலேபொருந்தும்படி வணங்குதல்.

323.—இந்த நமஸ்காரம் எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

பூமியிலே சிரசைவைத்து, மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப், பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புய மும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையைநோக்க நீட்டி, வலக்காலை முன்னும் இடக்காலைப் பின்னும் மண் ணிலே பொருந்தச் செய்தல்வேண்டும்.

324.—பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்தவயவ மும், நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

325.—நமஸ்காரம் பண்ணியபின் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

எழுந்து, இரண்டு கைகளையுந் குவித்து பூபஞ்சா ஞ்ரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு கால்களை மெல்லவைத்து மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் ஏழுதரமாயினும் ஒன்பதுதரமாயினும் பதினைந்துதரமாயினும் இருபத்தொரு தரமாயினும் பிறதக்ஷணம்பண்ணி, மீட்டுஞ் சந்திதானத்திலே நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

326.—சலாப்சந்திதானங்களை எந்தமுறையாகத் தரிசனஞ் செய்தல்வேண்டும்?

முன்பு துவாரபாலகரை வணங்கி, பின்பு கணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித்துதித்து “பகவானே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளேபுகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும்பொருட்டு அநாமதிசெய்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, உள்ளேபோய், முன் விக்கினேசுரரைத் தரிசனஞ்செய்து, பின் சிவலிங்கப்பெருமான் சந்நிதியையும் உமாதேவியார் சந்நிதியையும் அடைந்து, ஆதிசைவரைக்கொண்டு அருச்சுனை செய்வித்துப் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியனவற்றை நிவேதிப்பித்துக் கர்ப்பூராராத் திரிகம் பணிமாறப்பண்ணித் தரிசனஞ்செய்து விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு அதன்பின் சபாபதி தக்ஷிணமூர்த்தி சோமால்கந்தர் சந்திரசேகரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையுஞ் சமயகுரவர் நால்வரையுந் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

327.—விக்கினேசுரரைத் தரிசிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?

முட்டியாகப்பிடித்த இரண்டுகைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்றுமுறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு மூன்று முறை தாமுந்தெழுந்து கும்பிடல்வேண்டும்.

328.—தரிசனம் முடிந்தவுடன் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சண்டேசுவர் சந்நிதியை அடைந்து கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து மூன்றுமுறை கைகொட்டிச் சிவதரிசனபலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்து வலமாகவந்து இடப்பதேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துப் பஸிபீடத்துக்கு இப்பால் மும்முறை நமஸ்கரித்து எழுந்து இருந்து சூரியபஞ்சாக்ஷரத்தை நூறுதரமும் அகோரமந்திரத்தை நூறுதரமுஞ் செபித்துக் கொண்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல்வேண்டும்.

329.—அம்மையார் திருக்கோயில் வேறாயிருக்கின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

அம்மையார் திருக்கோயிலினுள்ளே போய், முன் சொல்லியமுறை பிறழாமற் பஸிபீடத்துக்கு இப்பாலே நான்கு தரம் நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து, இரண்டு கைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு, நான்குதரமுதலாக இரட்டுறுமுறையிற் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, மீண்டுஞ் சந்நிதியையடைந்து, நமஸ்காரம் பண்ணி எழுந்து, துவாரபாலகளைக் கும்பிட்டு அநாமதி பெற்று, உள்ளேபுகுந்து, விக்கினேசுரரைத் தரிசித்துத், தேவியார் சந்நிதியை அடைந்து, அருச்சுனை முதலியன செய்வித்துத் தரிசனஞ்செய்து, விபூதி ருங்குமுமுதலியன வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மகேசுவரியையும் வாமைமுதலிய சத்திகளையும் விக்கினேசுவர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையுந் தரிசித்துச் சண்டேசுவரி சந்நிதியை அடைந்து கும்பிட்டு, மூன்றுமுறை கைகொட்டித், தேவிதரிசனபலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்து, வலமாக வந்து சந்நிதியை அவுடந்து, நான்குதரம் நமஸ்கரித்து எழுந்து இருந்து, தேவியாருடைய மூலமந்திரத்தை இயன்றமட்டுஞ் செபித்துக்கொண்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல்வேண்டும்.

330.—சித்தியமும் சியமமாக ஆலயதரிசனஞ்செய்ய இயலாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சோமவாரம், மங்களவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பெளர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகசுட்டி, கந்தசுட்டி முதலிய புண்ணியகாலங்களிலாநிலும் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

331.—பிரதோஷகாலத்திலே சிவலிங்கப்பெருமானை எப்படித் தரிசித்தல்வேண்டும்?

இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குரின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்துச், சென்றவழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குரின்றும் வலமாகச்சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து, கோமுகையைக் கடவாது, முன்சென்றவழியே திரும்பிவந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து, அங்குரின்றும் இடமாகச்சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, அங்குரின்றுத் திரும்பி, இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து, அங்குரின்றுத் திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசியாது இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்துத், திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து, அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடுகூட ஹா ஹா என்று சொல்லிச் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கல்வேண்டும்.

332.—பிரதோஷகாலத்திலே விதிப்படி மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யிற் பயன் என்ன?

கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம், அவயிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும்; முத்திசித்திக்கும்.

333.—திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாத குற்றங்கள் யாவை?

ஆசாரமில்லாதுபோதல், கால்கழுவாதுபோதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், முக்குரீர்சிந்துதல், பாக்கு வெற்றிலையுண்டல், போசனபானம்பண்ணுதல், ஆசனத்திருத்தல், சயனித்தல், காலை நீடிக்கொண்டிருத்தல், மயிர்கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வஸ்திரத்தரித்துக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயம் இட்டுக்கொள்ளுதல்,

தல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், பாதராகை யிட்டுக்கொள்ளுதல், விக்கிரகத்தைத் தொடுதல், நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், நிருமாலியத்தை மிதித்தல், தூபி துசத்தம்பம் பலிபீடம் இடபம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், சண்டையிடுதல், விளையாடுதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்குங் குறுக்கேபோதல், ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம்வருதல், ஓடிவலம்வருதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையே நமஸ்கரித்தல், அகாலத்திலே தரிசிக்கப்போதல், திரைவிட்டபின் வணங்குதல், அபிஷேக காலத்திலும் நிவேதனகாலத்திலும் வணங்குதல், முற்பக்கத்தும் பிற்பக்கத்தும் வணங்குதல், திருவிளக்கவியக்கண்டுந் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாதபொழுது வணங்குதல், உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல் முதலியவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றையறியாது செய்தவர் அகோரமந்திரத்தில் ஆயிரம் உருச்செபிக்கின் அக்குற்றம்நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நாகத்தில்தீயிழந்து வருந்துவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின் முன்றாவது குருசங்கமசேவையியல்.

334.—குரு என்றது யாரை?

தீக்ஷாகுரு, வித்தியாகுரு, போதககுரு முதலாயினாரை, குரு ஆசாரியன், தேசிகன், பட்டாரகன் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

335.—சங்கமம் என்றது என்னை?

நிருவாணதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், சமயதீக்ஷிதர் என்னும் முத்திரத்துச் சிவபத்தர்களை.

336.—குருவையுஞ் சிவபத்தரையும் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?.

மனிதர் எனக் கருதாது சிவபெருமானெனவே கருதி, மனம் வாக்குக்காயம் என்னும் மூன்றிலாவும் சிரத்தையோடு வழிபடல் வேண்டும். பிரதிட்டைசெய்து பூசிக்கப்படும் சிவலிங்கத்தைச் சிலையென்று நினைந்து அவமதிப்பவரும், சிவதீக்ஷைபெற்று இயன்றமட்டும் விதிப்படி அதுட்டிக்குஞ் சிவபத்தரை மனிதர் என்று நினைந்தேனும் அவருடைய பூருவசாதியை நினைந்தேனும் அவமதிப்பவருந் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர்.

337.—சிவபத்தர்கள் சிவபெருமான் எனக்கருதப்படுதற்குக் காரணம் என்னை?

சிவபெருமான் வேறற அகிட்டித்து நிற்கப்பெறுவன வாய்க் கண்டவுடனே சிவபெருமானை நினைப்பிப்பனவாய் உள்ள திருவேடங்கோடிடைமையும், நாடோறும் பூசிகண்ட நியாசம் பிஞ்சப்பிரமஷடங்கநியாசம் அஷ்டத்திரிம்சத்தலா

நியாசங்கள் வாயிலாகச்செய்யுஞ் சிவோகம்பாவனையும், பிராசாதயோகஞ் செய்தலும், தம்மின் இரண்டற இயைந்த சிவத்தோடு கலந்துகிற்குந் தன்மையுமாம். சிவபத்தரைச் சிவமெனக்கண்டு வழிபடுதற்கு, வேடம், பாவனை, செயல், தன்மை என்னும் இந்நான்கனுள் ஒன்றேயுமையும்.

338.—சிவனடியாரை வழிபடாது சிவலிங்கத்தை மாத்திரம் வழிபடலாகாதா?

ஒருவன் ஒரு பெண்ணினிடத்து அன்புடைமை அவருடைய சுற்றத்தாரைக் கண்டபொழுது அவனுக்கு உண்டாகும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும். அதுபோல, ஒருவன் சிவபெருமானிடத்து அன்புடைமை அவருடைய அடியாரைக்கண்டபொழுது அவனுக்கு உண்டாகும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும். ஆகலினலே, சிவனடியாரிடத்து அன்புசெய்யாது அவமானஞ் செய்துவிட்டுச் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்தே அன்புடையவர்போல் ஒழுகுதல், வயிறு வளர்ப்பின்பொருட்டும் இடம்பத்தின் பொருட்டும் நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையேயன்றி வேறில்லை.

339.—சிவபத்தர்களை இணங்குதலாற் பயன் என்னை?

காமப்பற்றுடையவருக்கு, அச்சம்பந்த முடையவருடைய இணக்கம் அக்காமத்தை வளர்த்தலால் அவ்விணக்கத்தில் விருப்புமிகுதியும், அவரல்லாத பிறருடைய இணக்கம் அக்காமத்தைக் கெடுத்தலால் அவ்விணக்கத்தில் வெறுப்புமிகுதியும் உண்டாகும்; அதுபோலச்சிவபத்தியுடையவருக்கு, அச்சம்பந்தமுடையவருடைய இணக்கம் அச்சிவபத்தியை வளர்த்தலால் அவ்விணக்கத்தில் விருப்பு மிகுதியும், அவரல்லாத பிறருடைய இணக்கம் அச்சிவபத்தியைக் கெடுத்தலால் அவ்விணக்கத்தில் வெறுப்பு மிகுதியும் உண்டாகும்.

340.—சமயதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதரையும், விசேஷதீக்ஷிதரையும், சமயதீக்ஷிதர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

341.—விசேஷதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதரையும், விசேஷதீக்ஷிதர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

342.—நிருவாணதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதருள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

343.—ஆசாரியர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரை வணங்குதற்கு உரியர்.

344.—வருணத்தாலாவது ஆச்சிரமத்தாலாவது வருணம் ஆச்சிரமம் என்னும் இரண்டினாலாவது தம்மிற்றழ்த்தவர் தீவிரமுதலியவற்றினாலே தம்மின் உயர்த்தவராயின், அவரை யாது செய்தல்வேண்டும்.

அவமதித்தலுஞ் செய்யாது, புறத்து வணங்குதலுஞ் செய்யாது மனத்தால் வணங்கல் வேண்டும். அப்படிச்செய்யாது அவமதித்தவர் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர். சிவஞானிகளையாயின், அவரை, வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவை சற்றுங் குறியாது, எல்லாரும் வணங்கல்வேண்டும். எல்லாகடந்து முறுகி வளரும் மெய்யன்பினால் விழுங்கப்பட்ட மனத்தைபுடையவர், திருவேடமாத்திரமுடையவரைக்காணினும், வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியன குறித்துக் கூசித் தடைப்படாது, உடனே அத்திருவேடத்தால் வசிகரிக்கப்பட்டு, அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து வணங்குவர்; அல்வுண்மை திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தினாலே தெளியப்படும்.

345.—குருவையும் சிவனடியாரையும் எப்படிப்போய்த் தரிசித்தல் வேண்டும்?

வெறுங்கையுடனே போகாது, தம்மால் இயன்ற பதார்த்தத்தைக் கொண்டுபோய், அவர் சந்நிதியில் வைத்து, அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, அவர் “இரு” என்றபின் இருத்தல்வேண்டும்.

346.—குருவாயினுஞ் சிவனடியாராயினுங் தம்மீட்டுக்கு வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

விரைந்து எழுந்து குவித்த கையோடு எதிர்கொண்டு, இன்சொற்களைச்சொல்லி, அழைத்துக்கொண்டு வந்து, ஆசனத்திருத்தி, அவர் திருமுன்னே இயன்றது யாதாயினும் வைத்து, அவர் திருவடிகளைப் பத்திரபூஷ்பங்களால் அருச்சித்து, நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு விபூதி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, அவர் “இரு” என்றபின் இருத்தல்வேண்டும். அவர் போம்பொழுது அவருக்குப்பின் பதினான்குபோய் வழிவிடல்வேண்டும். இராக்காலத்திலும், பயமுள்ள இடத்திலும், அவருக்குமுன் போதல் வேண்டும்.

347.—ஒருவர் தம்மிறரை வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

“இவ்வணக்கம் இவருக்கன்ற; இவரிடத்து வேறறநிற்குஞ் சிவபெருமானுக்கேயாம்” என்று புத்தி பண்ணல்வேண்டும்; அப்படிச் செய்யாதவர் அவ்வணக்கத்தாலாகிய பயனை இழப்பார்.

348.—ஒருவர் தம்மைப் பிறர் வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

“இவ்வணக்கம் நமக்கன்று, நம்மிடத்து வேறற நிற்குஞ் சிவபெருமானுக்கேயாம்” என்று புத்திபண்ணல்வேண்டும்; அப்படிச் செய்யாதவர் சிவத்திரவியத்தைக் கவர்ந்தவராவர்.

349.—குருவுக்குஞ் சிவனடியாருக்குஞ் செய்யத் தகாத குற்றங்கள் யாவை?

கண்டவுடன் இருக்கைவிட்டொழாமை, அவர் எழும் பொழுது உடனொழாமை, அவர் திருமுன்னே உயர்ந்தஆசனத்திருத்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், சயனித்துக்கொள்ளாதல், வெற்றிலை பாக்குப் புசித்தல், போர்த்துக்கொள்ளாதல், பாதுகையோடு செல்லல், சிரித்தல், வாகனமேறிச் செல்லல், அவராலே தரப்படுவதை ஒரு கையால் வாங்குதல், அவருக்குக் கொடுக்கப்படுவதை ஒருகையாற் கொடுத்தல், அவருக்குப் புறங்காட்டல், அவர் பேசும்போது பராமுகஞ் செய்தல், அவர் கோபிக்கும்போது தாமுங் கோபித்தல், அவருடைய ஆசனம், சயனம், வஸ்திரம், குடை, பாதுகை முதலியவைகளைத் தாம் உபயோகித்தல், அவைகளைத் தங்காவினாலே தீண்டுதல், அவர் திருநாமத்தை மகிமைப்பொருள்படும் அடைமொழியின்றி வாளாசொல்லல், அவரை யாராயினும் நிந்திக்கும்பொழுது காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று நீங்கிவிடாது கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் முதலியவைகளாம்.

350.—குருமுன்னுஞ் சிவனடியார் முன்னும் எப்படி விண்ணப் புஞ் செய்தல் வேண்டும்?

வஸ்திரத்தை ஒதுக்கிச், சரீரத்தைச் சற்றே வளைத்து, வாய்புதைத்து நின்று, அவரை “சுவாமீ” என்பது முதலிய சொற்களினாலே உயர்த்தியும், தன்னை “அடியேன்” என்பது

முதலிய சொற்களினாலே தாழ்த்தியும், மெல்ல விண்ணப்பஞ் செய்தல் வேண்டும்.

351.—உடவுளையும் குருவைபுஞ் சிவனடியாரையும் தாய் தந்தை முதலாயினாரையும் நமஸ்கரிக்கும்போது கால் நீட்டத்தக்க திக்குகள் எவை?

மேற்குந் தெற்குமாம். கிழக்கினும் வடக்கினும் கால் நீட்டி நமஸ்கரிக்கலாகாது.

352.—குருவைபுஞ் சிவனடியார் முதலாயினாரையும் நமஸ்கரிக்கலாகாத காலங்களும் உண்டா?

உண்டு. அவர் கிடக்கும்போதும், வழி நடக்கும் போதும், பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கும்போதும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணும்போதும், ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் பூசை ஓமம் சிராத்தம் போசன முதலியன பண்ணும்போதும், இராச சபையிலே போய் இருக்கும்போதும் அவரை நமஸ்கரிக்கலாகாது.

353.—தீஷாகுரு வித்தியாகுரு முதலாயினார் திருமுகம் விடுத்தருளின், அதை யாது செய்தல் வேண்டும்?

பீடத்தின்மீது எழுந்தருளப்பண்ணிப் பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து, நமஸ்கரித்து இரண்டு கைகளாலும் எடுத்து, இரண்டு கண்களிலும் ஒற்றிச் சிரசின்மேல் வைத்துப் பின்பு திருக்காப்பு நீக்கி வாசித்தல்வேண்டும்.

354.—தான் வழிபட்டுவந்த ஆசாரியன் பெரும்பாவங்களைச் செய்வானாயின் அவனை யாது செய்தல்வேண்டும்?

தானே பூசித்து வந்த சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே பழுதுபடின், அதனை இகழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறொரு சிவலிங்கத்தைக் கைக்கொள்வது போலத், தான்

வழிபட்டு வந்த ஆசாரியன் சிவநிர்த்தை சிவத்திரவியாபகாரம் முதலிய பெருங்கொடும்பாதகங்கள் செய்து கெடுவானாயின், அவனை இகழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறொராசாரியனை அடைந்து வழிபடல்வேண்டும்.

355.—குருவினிடத்தே சிவசாத்திரம் எப்படிப் படித்தல் வேண்டும்?

நாடோறும் ஸ்நான முதலிய நியதிகளை முடித்துக் கொண்டு, கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்யப்பட்ட தானத்திலே பீடத்தை வைத்து, அதன்மீது பட்டுப்பரிவட்டத்தை விரித்து, அதன்மீது சிவசாத்திரத்திருமுறையை எழுந்தருளப் பண்ணிப், பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்துப், பின்பு ஆசாரியருடைய திருவடிகளையும் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து, அவர் கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாக வேனும் இருக்க, அவருக்கு எதிர்முகமாக இருந்து படித்தல் வேண்டும். படித்து முடிக்கும்பொழுதும் அப்படியே நமஸ்கரித்தல்வேண்டும். ௩ இப்படிச் செய்யாது படித்தவர், படித்ததனால் ஆகிய பயனை இழப்பார்; அம்மட்டோ; நரகத்திலும் விழுந்து வருந்துவர். [திருமுறை - புத்தகம்.]

356.—சிவசாத்திரம் படிக்கலாகாத நூலங்கள் எவை?

பிரதமை, அட்டமி, சுதர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, உத்தராயணம், தக்ஷிணாயணம், சித்திரைவிஷு, ஐப்பசிவிஷு, சந்தியாகாலம், ஆசௌசகாலம், மகோற்சவ காலம் என்பவைகளாம்.

357.—எடுத்துக்கொண்டு சிவசாத்திரம் படித்த முடித்தபின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் சிவசாத்திரத் திருமுறைக்கும் வித்தியாகுருவுக்கும் விசேஷ பூசைசெய்து அவர் திரு

முன் இயன்ற தக்ஷிணை முதலியன வைத்து நமஸ்கரித்து அவரையுந் தீக்ஷாகுருவையும் மாகேசுரர்களையும் குருடர் முடவர் முதலானவர்களையும் பூசித்த அமுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

358.—சிவசாத்திரத்தைக் கைம்மாறு கருதிப் படிப்பிக்கலாமா?

அச்சம், நண்பு, பொருளாசை என்பவை காரணமாகச் சிவசாத்திரத்தை ஒருவருக்கும் படிப்பிக்கலாகாது. நல்லொழுக்கமுங் குருவின்க சங்கமபத்தியும் உடைய நன்மாணுக்கர்களுக்கு அவர்கள் உய்வது கருதிக் கருணையினாலே படிப்பித்தல்வேண்டும். அவர்கள் விரும்பித்தருந் தக்ஷிணையைத் தாஞ்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறெனக்கருதி ஆசையால் வாங்காது, அவர்கள் உபயுந் திறங் கருதிக் கருணையால் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

359.—மாணுக்கர்கள் தாங்கள் குருவுக்குக்கொடுக்குந் தக்ஷிணையை அவர் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறெனக் கருதலாமா?

தாங்கள் குருவுக்கு எத்துணைப் பொருள் கொடுப்பினும், தங்களை அவருக்கு அடிமையாக ஒப்பிடுத்துவிடுதல் ஒன்றையெயன்றி, அப்பொருளைக் கைம்மாறெனக் கருதியிடலாகாது.

360.—தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு முதலாயினர் சிவபதமடைந்து விடின, யாது செய்தல் வேண்டும்?

வருஷந்தோறும் அவர் சிவபதமடைந்த மாச நக்ஷத் திரத்திலாயினும் திதியிலாயினும் அவரைக் குறித்துக் குரு பூசை செய்துகொண்டு வரல்வேண்டும்.

361.—இன்னும் எவ்வெவருக்குக் குருபூசை செய்வது ஆவசியகம்?

பல அற்புதங்களைச் செய்து தமிழ்வேதத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளியுஞ் சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திரு

ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருக்கும், அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருடைய மெய்யன்பையும் அவ்வன்புக்கு எளிவந்தருளிய சிவபெருமானுடைய பேரருளையும் அறிவித்து அவரிடத்தே அன்புதிக்கச் செய்யும் பெரிய புராணத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சேக்கிழார் நாயனாருக்கும் பதி பசு பாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்குஞ் சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சியை வளர்த்தருளிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தான குரவர் நால்வருக்கும், தமிழ் வழங்குசிலமெங்கும் நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தியருளிய தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாருக்கும் இயன்றமட்டிங் குருபூசை செய்துகொண்டே வருவது ஆவசியகம்.

362.—இந்நாயன்மார்களுடைய குருபூசைத் தினங்கள் எவை?

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்....வைகாசி மூலம்.
2. திருநாவுக்கரசு நாயனார்....சித்திரை சதயம்.
3. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்....ஆடி சுவாதி.
4. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்....ஆனி மகம்.
5. சேக்கிழார் நாயனார்....வைகாசி பூசம்.
6. மெய்கண்டதேவர்....ஐப்பசி சுவாதி.
7. அருணந்திசிவாசாரியர்....புரட்டாதி பூரம்.
8. மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர்....ஆவணி உத்தரம்.
9. உமாபதி சிவாசாரியர்....சித்திரை அத்தம்.
10. திருவள்ளுவ நாயனார்....மாசி உத்தரம்.

363.—குருபூசைக்குத் தக்க பொருளில்லாதவர்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருபூசை செய்யப்படுந் தானத்திலே தங்கள் தங்களால் இயன்ற பதார்த்தங்கள் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் தரி

சனஞ் செய்தல் வேண்டும். அதுவும் இயலாதவர்கள் கறி திருத்ததல் முதலிய திருத்தொண்டுகளேனுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

364.—குருபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

திருக்கோயிலிலே சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும், அந்நகரத் திரத்திலே சிவபதம் அடைந்த நாயனார் திருவுருவம் உள்ள தாயின் அதற்கும் விசேஷபூசை செய்வித்துத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, தம்மிடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டும் அழைக்கப்படாதும் எழுந்தருளிவந்த சிவ பத்தர்களை அந்நாயனாராகப் பாவித்துப் பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்துச் சேஷம் புசித்தல் வேண்டும்.

365.—சேஷம் எத்தனை வகைப்படும்?

பாத்திரசேஷம், பரிகலசேஷம் என இரண்டு வகைப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொன்றாவது

மாகேசுரபூசையியல்.

366.—மாகேசுரபூசையாவது யாது?

ஆசாரியர், திருவாணதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், சமய தீக்ஷிதர் என்னும் நால்வகை மாகேசுரர்களுடையும் விதிப்படி பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்தலாம். [மாகேசுரர்-மாகேசுரனை வழிபடுவோர்.]

367.—மாகேசுரபூசையால் விளையும் பலம் ஏற்பவருடைய உயர்வு தாழ்வுகளினால் வேறுபடுமா?

ஆம்: வைதிகப்பிராமணர் ஆயிரம்பேருக்கு அன்ன தானஞ் செய்த பலமுஞ் சமயதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்ன தானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் பதினாயிரம் பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் விசேஷதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்தபலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் லக்ஷம்பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் திருவாணதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் கோடிபேருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமும் சைவாசாரியர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும் ஒக்கும்.

368.—மாகேசுரபூசைக்குப் பாகஞ்செய்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும்?

சமசாதியார்களாய்ச், சிவநிகைத் பெற்றவர்களாய், நித்தியகருமம் தவறுது முடிப்பவர்களாய், சுசியுடையவர்களாய், மாகேசுரபூசைக்கு உபயோகப்படுமவைகளை மாகேசுர

பூசை நிறைவேறுமுன் புசிக்கநினைத்தாலுஞ் செய்யாதவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். இவ்வியல்பில்லாதவர்களாலே சமைக்கப் பட்டவை தேவப்பிரீதியாகாது, இராஷ்டதப்பிரீதியாகும்.

369.—மாகேசுரபூசைக்கு விலக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையாவை?

உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, உருண்டசரைக்காய், கொம்மடிக்காய், செம்முருங்கைக்காய், தேற்றாங்காய், அத்திக்காய், வெண்கத்தரிக்காய், பசுளை, வள்ளி, கொவ்வை என்பவைகளாம்.

* 370.—மாகேசுரபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

மாகேசுரர்களைத் தூரத்தே கண்டவுடனே, சிரசின்மீது அஞ்சலிசெய்து, விரைந்தெதிர்கொண்டு, அழைத்துவந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தீர்த்தத்தினால் விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து, அவர்களைப் பந்தியாக இருத்தி, ஓதுவார்கள் தேவாரம் பண்ணுடன் ஓத, அன்னங்கறி முதலிவற்றைப் படைத்து, பந்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சினைசெய்து, தூபநீபங் கொடுத்து, அவர்களெதிரே பூக்களைத் தூவி, நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று, ஆசீர்வாதம் முற்றிய பின் திருவமுது செய்வித்தல்வேண்டும். அவர்கள் திருவமுது செய்து கரசுத்தி செய்துகொண்டபின், அவர்களெதிரே இயன்ற தகைப்பைவைத்து நமஸ்காரஞ் செய்து, விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்காரஞ்செய்து, சேஷம் புசித்தல்வேண்டும்.

371.—மாகேசுரபூசைப் பந்திக்கு யோக்கியரல்லாதவர் யாவர்?

சிவநிந்தகர், குருநிந்தகர், சங்கமநிந்தகர், சிவசாத்நிரநிந்தகர், சிவத்திரவியாபகாரிகள், அநீக்ஷிதர், நித்தியகருமம் விடுத்தவர் முதலாயினார்

372.—மாகேசுரபூசையிலே மாகேசுரரை யாராகப் பாலித்துப் பூசித்தல்வேண்டும்?

மாகேசரபூசை எந்தத்தேவரைக் குறித்துச் செய்யப் படுகின்றதோ, அந்தத்தேவராகப் பாவித்துப் பூசித்தல் வேண்டும்.

373.—பூசை செய்யப்படும்போது மாகேசரர்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பூசிப்பவன் எத்தேவரைக்குறித்துப் பூசிக்கின்றானோ அத்தேவரைத் தாம் இடையறாது மெய்யன்போடு தியானித்துக்கொண்டிருந்து அப்பூசையை அவருக்கு ஒப்பித்தல் வேண்டும்.

374.—பந்தி வஞ்சனைசெய்து புசித்தவரும் படைத்தவரும் படைப்பித்தவரும் யாது பெறுவர்?

கண்டமாலையால் வருந்துவர்; ஊர்ப்பன்றிகளாய்ப்பிறந்து மலத்தைத்தின்னர்; நரகங்களில் விழுந்து நெடுங்காலம் வருந்துவர். ஆதலினால், வஞ்சனை ஒருசிறிதும் இன்றி எல்லாருக்குஞ் சமமாகவே படைத்தல் படைப்பித்தல் வேண்டும். பந்திவஞ்சனைசெய்து படைக்கப்பட்டவைகள் பிசாசுகளுக்கும் இராக்ஷதர்களுக்கும் அசுரர்களுக்குமே பிரீதியாகும்; தேவப் பிரீதியாகா.

375.—மாகேசர பூசாகாலத்திலே மாகேசரரல்லாதவர் வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருடர், முடவர், குழந்தைகள், வயோதிகள், வியாதி யாளர், வறியவர் என்பவர்கள் வரின், அவர்களை விலக்காது, இன்சொற்களினாலே மிகமகிழ்வித்து, அவர்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்தல்வேண்டும். வறியவருக்குக் கொடுத்தலேகொடை; செல்வருக்குக் கொடுத்தல் திரும்ப வாங்குதற்பொருட்டுக் கடன்கொடுத்தல் போலும்.

376.—மாகேசரபூசை ஆவசியகமாக எவ்வெக்காலங்களிலே செய்தல்வேண்டும்?

தீகைஷ்டெற்றுக்கொண்டபொழுதும், சிவலிங்கப்பிர திட்டை செய்வித்துக்கொண்டபொழுதும், வீரதம் அதுட்டிக் கும்பொழுதும், உபவாசஞ்செய்து பாரணம் பண்ணும்பொழு தும், சிவசாத்திர சிவபுராணங்கள் படிக்கத்தொடங்கியபொழு தும், படித்து முடித்தபொழுதும், புண்ணியஸ்தல யாத்திரைக் குப் புறப்படும்பொழுதும், புண்ணியஸ்தலத்தை அடைந்த பொழுதும், யாத்திரைசெய்து திரும்பி வீடுசேர்ந்தபொழுதும், திருக்கோயிலிலே பிரதிட்டை சம்புரோக்ஷணம் மகோற்சவம் முதலியவை நடக்கும்பொழுதும், வியாதியினாலே பீடிக்கப் பட்டு மருந்து உட்கொள்ளத் தொடங்கும்பொழுதும், வியாதி நீங்கியபொழுதும் மாகேசரபூசை ஆவசியகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

377.—அவ்விசேஷதினங்களின் மாகேசரபூசை செய்பவர்களும் மாகேசர பூசையிலே அருச்சுனையேற்று அமுது செய்யப்புகும் மாகேசரர்களும் அத்தினத்திலே எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருத் வேண்டும்?

மாகேசரபூசைக்குமுன்னே யாதொன்றும்புசிக்கலாகாது. அன்றிரவிலே பசித்ததாயின், அன்னம் புசியாது பால் பழ முதலியவற்றுள் இயன்றது உட்கொண்டு சுத்தர்களாகிச் சிவ பெருமாளையே சிந்தித்துக்கொண்டு, நித்திரை செய்தல் வேண்டும். முதனாளிராத்திரியும் அப்படியே செய்தல் வேண்டும்.

378.—முன்செய்த பாவங்களினால் வந்த மகாரோகங்களினாலே பீடிக்கப்படுவோர் மாகேசரபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

ஒருமண்டலமாயினும், பாதிமண்டலமாயினும், விதிப்படி சிரத்தையோடு புண்ணியஸ்தலத்திலே புண்ணியதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு விசேஷபூசை செய்வித்து, மாகேசரபூசை பண்ணிச் சேஷம் புசித்துக் கொண்டு வரல்வேண்டும். அதன் பின்னரே மருந்து உட் கொள்ளல்வேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது விரதவியல்.

379.—விரதமாவது யாது?

மனம் பொறிவழிபோகாது நின்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விகிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல்.

சிவ விரதம்.

380.—சிவ விரதம் எத்தனை?

சோமவார விரதம், திருவாதிரை விரதம், உமாமகேசர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கேதார விரதம், கலியாணசுந்தர விரதம், ரூலவிரதம், இடபவிரதம் என எட்டாம். பிரதோஷ விரதமுஞ் சிவவிரதம்.

381.—சோமவார விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாச முதற்சோமவாரந் தொடங்கிச் சோம வாரந்தோறுஞ் சிவபெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரத மாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் ஒரு பொழுது இரவிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர்; அதுவுங் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே பதினைந்து நாழிகையின் பின் போசனஞ் செய்யக்கடவர். இவ்விரதம் வாழ்காள்ளவாயினும், பன்னிரண்டு வருஷ காலமாயினும், மூன்றுவருஷ காலமாயினும், ஒருவருஷகாலமாயினும், அதுட்டித்தல்வேண்டும். பன்னிரண்டு மாசத்திலும் அதுட்டிக்க இயலாதவர் கார்த்

திகை மாசத்தின் மாத்திரமேனும் அதுட்டிக்கக்கடவர். [உபவாசம் - உணவின்நியிருத்தல்.]

382.—திருவாதிரை விரதமாவது யாது?

மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நகஷத்திரத்திலே சபாநாயகரைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசஞ் செய்தல்வேண்டும். இவ்விரதஞ் சிதம்பரத்தில் இருந்து அதுட்டிப்பது உத்தமோத்தமம்.

383.—உமாமகேசர விரதமாவது யாது?

கார்த்திகை மாசத்துப் பெளர்ணிமையிலே உமாமகேசர மூர்த்தியைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒரு பொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர்; இரவிலே பணி காரம் பழம் உட்கொள்ளலாம்.

384.—சிவராத்திரி விரதமாவது யாது?

மாசிமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தி திதியிலே சிவ பெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், உபவாசஞ்செய்து, நான்கு யாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவ பூசை செய்தல் வேண்டும். நான்குயாமபூசையும் அவ்வக் காலத்திற் செய்வது உத்தமம்; ஒரு காலத்திற் சேர்த்துச் செய்வது மத்திமம். பார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும், சிவராத்திரி நான்குயாம பூசையிலே சூரிய தேவர் முதலிய பரிவாரங்களுக்குஞ் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் பூசை செய்யவேண்டுமெனில்லை. பார்த்தத்திலே மகாலிங்க முதலிய மூலமூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்திலே மகாலிங்கத்துக்கும் மாத்திரம் பூசை செய்யக்கடவர். பார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் விராயகக் கடவுளுக்கு மாத்திரம் நான்கு யாமமும் பூசை செய்

யலாம். சண்டேகரபூசை நான்கியாமமுஞ் செய்தல் வேண்டும். சிவபூசையில்லாதவர், நித்திரையின்றி, ஸ்ரீபஞ்சாங்குர செபமுஞ் சிவபுராண சிவவணமுஞ்செய்து, நான்குயாமமுஞ் சிவாலயதரிசனம் பண்ணல்வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்திமம், பழம் உண்பது அதமம், தோசை முதலிய பணிகாரம் உண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரியிற் பதினான்கு நாழிகைக்குமேல் ஒருமுகூர்த்தம் வீங்கோற்பவகாலம். நான்கியாமமும் நித்திரையொழிக்க இயலாதவர், வீங்கோற்பவகாலம் நீங்கும்வரையுமாயினும், நித்திரையொழித்தல் வேண்டும். இக்காலத்திலே சிவதரிசனஞ் செய்வது உத்தமோத்தம புண்ணியம். இச்சிவராத்திரிவிரதஞ் சைவசமயிகள் பாவராலும் ஸூவசியகம் அதுட்டிக்கத்தக்கது.

385.—கேதாரவிரதமாவது யாது?

புரட்டாதி மாசத்திலே சுக்கிலபக்ஷ அட்டமி முதற் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியிறுகிய இருபத்தொருநாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமைமுதற் சதுர்த்தசியிறுகிய பதினான்கு நாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷ அட்டமிமுதற் சதுர்த்தசியிறுகிய ஏழுநாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியாகிய ஒருநாளாயினும் கேதாரநாதரைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், இருபத்தோரிழையாலாகிய காப்பை ஆடவர்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் கட்டிக்கொண்டு, முதலிருபதுநாளும் ஒவ்வொருபொழுது போசனஞ்செய்து, இறுதி நாளாகிய சதுர்த்தசியிலே கும்ப ஸ்தாபனம்பண்ணிப் பூசை செய்து, உபவசித்தல் வேண்டும். உபவசிக்க இயலாதவர் கேதாரநாதருக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட உப்பில்லாப் பணிகாரம் உட்கொள்ளக்கடவர்.

386.—கலியாணசுந்தர விரதமாவது யாது?

பங்குனிமாசத்து உத்தரரகஷத்திரத்திலே கலியாண சுந்தரமூர்த்தியைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது இரவிலே பரமான்னமும் பழமும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

387.—குலவிரதமாவது யாது?

தையமாவாசையிலே இச்சாளுனக் கிரியாசத்தி வடிவாகிய சூலாயுதத்தைத் தரித்த சிவபெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்; இராத்திரியில் ஒன்றும் உட்கொள்ளலாகாது.

388.—இடபவிரதமாவது யாது?

வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ அட்டமியிலே இடபவாகனாருடாகிய சிவபெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ்செய்தல் வேண்டும்.

389.—பிரதோஷ விரதமாவது யாது?

சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டு பக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே, சூரியாஸ்தமயனத்துக்கு முன் மூன்றேழுமக்கால் நாழிகையும் பின் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமாகிய பிரதோஷ காலத்திலே சிவபெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இவ்விரதம் ஐப்பசி கார்த்திகை சித்திரை வைகாசி என்னும் நான்கு மாசங்களுள் ஒன்றிலே, சனிப்பிரதோஷ முதலாகத்தொடங்கி, அதுட்டித்தல் வேண்டும். பகலிலே போசனஞ் செய்யாது, சூரியன் அஸ்தமிக்க நான்கு நாழிகை உண்டு என்னும் அள

விலே ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபூசை பண்ணித், திருக்கோயிலிற்
சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, பிரதோஷ காலங்
கழிந்தபின் சிவனடியாரோடு போசனம் பண்ணல்வேண்டும்.
பிரதோஷ காலத்திலே போசனம், சயனம், ஸ்நானம், விஷ்ணு
தரிசனம், எண்ணெய் தேய்த்தல், வாகனமேறல், மந்திர
செபம், தூல் படித்தல் என்னும் இவ்வெட்டுஞ் செய்யலா
காது. பிரதோஷ காலத்திலே நியமமாக மெய்யன்போடு சிவ
தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வரின், கடன், வறுமை, நோய்,
பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்
னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும். அஸ்தமயனத்துக்கு முன்
மூன்றேழும்கால் நாழிகையே சிவதரிசனத்துக்கு உத்தம
காலம்.

தேவி விரதம்.

390.—தேவி விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், ஐப்பசியுத்தர விரதம், நவராத்திரி
விரதம் என மூன்றாம்.

391.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

சித்திரை மாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து முதற் சுக்கிரவாரம்
தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறும் பார்வதி தேவியாரைக்
குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பக
லிலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

392.—ஐப்பசியுத்தர விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்து உத்தர பக்ஷத்திரத்திலே பார்வதி தேவி
யாரைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒரு
பொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

393.—நவராத்திரி விரதமாவது யாது?

புரட்டாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷப்பிரதமை முதல் நவமி
பீரூகிய ஒன்பதுநாளும் பார்வதி தேவியாரைக் கும்பத்திலே
பூசைசெய்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலே முதலெட்டு
நாளும் பணிகாரம் பழமுதலியவை உட்கொண்டு, மகா நவமி
யில் உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

விநாயக விரதம்.

394.—விநாயக விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், விநாயக
சட்டிவிரதம் என மூன்றாம்.

395.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து முதற் சுக்கிரவாரம்
தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறும் விநாயகக் கடவுளைக் குறித்து
அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலே பழ முதலியன இரவில்
உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

396.—விநாயகசதுர்த்தி விரதமாவது யாது?

ஆவணிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தியிலே விநாய
கக்கடவுளைக்குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில்,
ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்து, இரவிலே பழ
மேனும் பணிகாரமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும். இத்
தினத்திலே சுந்திரனைப் பார்க்கலாகாது.

397.—விநாயகசட்டி விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை முதல்
மார்கழி மாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சட்டியீரூகிய இருபத்

தொருநாளும் விநாயகக்கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் இருபத்தோரிழையாலாகிய காப்பை ஆடவர்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் கட்டிக் கொண்டு, முதலிருபதுநாளும் ஒவ்வொருபொழுது போசனஞ் செய்து, இறுதிநாளாகிய சட்டியில் உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுப்பிரமணிய விரதம்.

398.—சுப்பிரமணிய விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தசட்டி விரதம் என மூன்றாம்.

399.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்து முதற்சுக்கிரவாரந் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக்குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் இரவிலே பழமுதலியன உட்கொள்ளக்கடவர்; அதுவுஞ் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே போசனம் பண்ணக்கடவர். இவ்விரதம் மூன்று வருஷ காலம் அதுட்டித்தல் வேண்டும்.

400.—கார்த்திகை விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாசத்துக் கார்த்திகை நஷத்திர முதலாகத் தொடங்கிக் கார்த்திகை நஷத்திரந்தோறுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் பழமுதலியன இரவில் உட்கொள்ளக்கடவர். இவ்விரதம், பன்னிரண்டு வருஷகாலம் அதுட்டித்தல் வேண்டும்.

401.—கந்தசட்டி விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷப் பிரதமை முதற் சட்டி விறுதிய ஆறுநாளுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஆறுநாளும் உபவாசஞ் செய்வது உத்தமம். அது கூடாதவர் முதலிரதநாளும் ஒவ்வொருபொழுது உண்டு, சட்டியில் உபவாசஞ் செய்யக்கடவர். இவ்விரதம் ஆறுவருஷகாலம் அதுட்டித்தல் வேண்டும். மாசந்தோறுஞ் சுக்கிலபக்ஷசட்டியிலே சுப்பிரமணியக்கடவுளை வழிபட்டு, மா, பழம், பால், பானகம், பிளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டு வருவது உத்தமம்.

வைரவ விரதம்.

402.—வைரவ விரதம் எத்தனை?

மங்கலவார விரதம், சித்திரைப்பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என மூன்றாம்.

403.—மங்கலவார விரதமாவது யாது?

தைமாசத்து முதற் செவ்வாய்க்கிழமை தொடங்கிச் செவ்வாய்க்கிழமைதோறும் வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பலகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

404.—சித்திரைப்பரணி விரதமாவது யாது?

சித்திரை மாசத்துப் பரணி நஷத்திரத்திலே வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலும் ஒரு பொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல்வேண்டும்.

405.—ஐப்பசிப்பரணி விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்துப் பரணி நஷத்திரத்திலே வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலும் ஒரு பொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

விரபத்திர விரதம்.

406.—விரபத்திரவிரதம் எத்தனை?

மங்கலவாரவிரதம் என ஒன்றேயாம்.

407.—மங்கலவார விரதமாவது யாது?

செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் விரபத்திரக் கடவுளைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

408.—விரதம் அதுட்டிப்பவர் அவ்விரத தினத்தில் எவ்வெவைகளை நீக்கி எவ்வெவைகளைச் செய்தல்வேண்டும்?

காமங்கோப முதலிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும் பற்றற்குக் களைதல் வேண்டும்; தவறுதுவைகளையிலே நித்திரைவிட்டு முந்துவிடல் வேண்டும்; புண்ணியதீர்த்தத்தை அடைந்து, விபூதி, வில்வத்தடிமண், தருப்பை, கோமயம், திலம் என்பவைகளைச் சிரசிலே வைத்துக், கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்துச், சங்கற்பஞ்சொல்லி, ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். தியானஞ் செபம் பூசை ஆலயதரிசனம் பிரதக்ஷிணம் புராணசிரவணம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்தல்வேண்டும்; திருக்கோயிலிலே இயன்றமட்டும், நெய்விளக்கேற்றல் வேண்டும்; அபிஷேகத்திரவிய ரைவேத்தியத் திரவியங்கள் கொடுத்தல் வேண்டும்; போசனம்பண்ணுமிடத்துச் சிவனடியார் ஒருவரோடாய்

ஆம் போசனம் பண்ணல்வேண்டும்; நித்திரை செய்யுமிடத்து, இரவிலே, கோமயத்தினுலே மெழுகப்பட்ட தரையிலே, தருப்பையின் மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, அநிசுத்தராய் நித்திரைசெய்து, வைகறையில் எழுந்துவிடல் வேண்டும்; உபவாச விரததினத்துக்கு முதற்றினத்திலே ஒருபொழுது அபராணத்திலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்; உபவாச விரததினத்துக்கு மற்றைநாட்காலையிலே நித்தியகருமம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு, மாகேசரூபைசெய்து, ஆறுநாழிதை யுள்ளே சுற்றத்தாரோடு பாரணம் பண்ணல் வேண்டும்; பாரணம் பண்ணியபின், பகலிலே நித்திரைசெய்யாது, சிவபுராணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும்; நித்திரை செய்தவர் சற்பிராமணர் நூற்றுாவரைக் காரணபின்றிக் கொன்ற மகாபாதகத்தை அடைவர். [பாரணம் - உபவாசத்துக்குப் பின் செய்யும் போசனம்.]

409.—எவ்விதமாயினுஞ் சங்கற்பித்த கால வெல்லவையையும் அதுட்டித்து முடித்தபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

விதிப்படி உத்தியாபனஞ் செய்தல்வேண்டும்; தொடங்கிய விரதத்தை இடையே விடுவோரும், உத்தியாபனஞ் செய்யாதோரும் விரதபலத்தை அடையார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ந ி ஐ வ து அ ன் பி ய ல்.

410.—அன்பாவது யாது?

ஒருவருக்குத் தம்மோடு தொடர்புடையவராய்த் தமக்கு இனியவராய் உள்ளவரிடத்தே நிகழும் உள்ள நெகிழ்ச்சியாம்.

411.—உள்ளபடி ஆராய்விடத்து நம்மோடு தொடர்புடையவராய் நமக்கு இனியவராய் உள்ளவர் யாவர்?

அநாதியே மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டுள்ள அறிவுந் தொழிலும் உடையவர்களாய்த் தம் வயத்தரல்லாதவர்களாய் உள்ள பசுக்களாகிய நம்மோடு அநாதியே இரண்டறக் கலந்து நின்று, நமக்கெல்லாம் நித்தியானந்தப் பெருஞ் செல்வத்தைத் தந்தருள விரும்பி, தந்தொழில்செய்வார் தம்பயன் சிறிதுங் குறியாது நம்பயன் குறித்த தொழில்களாகவே கொண்டு, பெத்தநிலையிலே தாம் நம்முள்ளே மறைந்து நமக்குப் பின்னாகியும், முத்தநிலையிலே நம்மைத் தம்முள்ளே அடக்கித் தாம் நமக்கு முன்னாகியும், இப்படியே என்றும் உபகரிக்கும் இயல்புடைய பெருங்கருணைக் கடலாகிய பசுபதி சிவபெருமான் ஒருவரே; ஆதலினால், அவரொருவரே நம்மோடு என்றுந் தொடர்புடையவராய், நமக்கு நம்மினும் இனியவராய் உள்ளவர்; அவருக்கே நாமெல்லாம் உடைமைப்பொருள்; அவருக்கே நாமெல்லாம் மீளா அடிமை; ஆதலினால், அவரிடத்திறாளுநே நாமெல்லாம் அன்பு செய்தல் வேண்டும்.

412.—நாம் சிவபெருமானிடத்து எப்பொழுது அன்பு செய்தல் வேண்டும்?

இம்மனித சரீரம் பெறுதற்கு அரியதாதலாலும், இது இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என்று அறிதற்கு அரி

தாதிய நிலையாமையுடையதாதலாலும், நாம் இடையறாது எக் காலமும் அன்பு செய்தல் வேண்டும்.

413.—சிவபெருமான் இம்மனித சரீரத்தை எதன்பொருட்டுத் தந்தருளினார்?

தம்மை மனசினாலே சிந்திக்கவும், நாவினாலே துதிக்கவும், தம்மால் அதிட்டிக்கப்படுங் குருவிற்கசங்கமம் என்னும் மூவகைத் திருமேனியையுந் கண்களினாலே தரிசிக்கவும், கைகளினாலே பூசிக்கவுந் கும்பிடவும், தலையினாலே வணங்கவும், கால்களினாலே வலஞ்செய்யவும், தமது பெருமையையுந் தமது திருவடியார் பெருமையையுந் காதுகளினாலே கேட்கவுமே இம்மனித சரீரத்தைத் தந்தருளினார்.

414.—சிவபெருமானிடத்து அன்பு எப்படி விளையும்?

பசுக்களாகிய நம்முடைய இலக்கணங்களையும், நம்மைப் பந்தித்த பாசங்களின் இலக்கணங்களையும், பசுபதியாகிய சிவ பெருமானுடைய இலக்கணங்களையும், எத்துணையும் பெரிய சிவபெருமான் எத்துணையுஞ் சிறிய நமக்கெல்லாம் இரங்கி ளளிவந்து ஓயாது என்றும் உபகரிக்கும் பெருங் கருணையை யும், இவ்வியல்பின் அநந்தகோடியில் ஒருகூறுபின்னும் உடையவர் பிறரொருவரும் நமக்கில்லாமையையும் இடையறாது சிந்திக்கச் சிந்திக்க, நமக்கு அச்சிவபெருமானிடத்து அன்பு விளையும்.

415.—சிவபெருமானிடத்தே அன்புடைமைக்கு அடையாளங்கள் எவை?

அவருடைய உண்மையை நினைக்குந்தோறும் கேட்குந் தோறுங் காணுந்தோறும் தன் வசமழிதலும், மயிர்க்கால் தோறுந் திவலை உண்டாகப் புளகங்கொள்ளலும், ஆனந்த வருளி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரை தடுமாறலும் பிறவுமாம்.

416.—இவ்வாழ்க்கை முதலியவைகளிற் புகுந்து அவ்வவைகளுக்கு வேண்டுந் தொழில்கள் செய்வோருக்கு இடையறாத வழி பாடு எப்படிச் கூடும? அவர் யாது செய்வார்?

கழைக்கத்தன் கூத்தாடும்பொழுதும் அவன் கருத்து உடற்காப்பிலே வைக்கப்பட்டிருத்தல் போல, நாம் லௌகிக கருமஞ் செய்யும்பொழுதும் நமது கருத்துச் சிவபெருமானிடத்தே வைக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்; இப்படிச் செய்யா தொழியின், மரணகாலத்திலே சிவத்தியானஞ் சித்திப்பது அரிதரிது.

417.—சிவபெருமானை வழிபடுவோர் மரிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?

சுற்றத்தாரிடத்தும் பொருளினிடத்துஞ் சற்றையினும் பற்று வையாது, சுற்றத்தாரைத் தூரத்தே இருத்தினிட்டுத், தாம் விபூதி தரித்து, மனங் கசுந்துருகக் கண்ணீர் பொழிய உரோமஞ் சிலிர்ப்பச் சிவபெருமானைத் தியானித்து, வேத சிவாகமங்களையேனுந்தேவார திருவாசகங்களையேனுஞ் சிவபத்தர்கள் ஓதக்கேட்டல் வேண்டும்.

418.—அவர் மரிக்கும்பொழுது அவருக்கு யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவருடைய புத்திரர் முதலானவர்களுள்ளே சிவதிசைகூடியுடையவர், மனம் ஒருசிறிதுங் கலங்காது, அவர் நெற்றியிலே சிதம்பர முதலிய புண்ணியஸ்தலத்து விபூதி சாத்தி, அவருடம்பிலே வில்வத்தடிமண்பூசி, அவர்வாயிலே கங்காதீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையைத் தமது மடியிடுகிடத்தி, அவர் செவியிலே அருமருந்தாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் வேண்டும்.

தேவாரம்.

உற்று ராருளரோ உயிர்கொண்டு போம்பொழுது
குற்றலத்துறை கூத்தனல் லானமக்
குற்று ராருள ரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவவிஞானிடை இரண்டாம் புத்தகம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன் திருவடி வாழ்க.

உ.
கணபதி துணை.

தோத்திரத்திரட்டு.

விநாயகக்கடவுள்.

திருப்பராணம்.

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
கடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிச்
கடக் களிற்றைக் கருத்து விருத்துவாம். (1)

திகட சக்கரச் செம்முடி மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம். (2)

உச்சியின் மருடமின்ன வொளிர்தர துவலிஞோடை
வச்சிர மருப்பிஞெற்றை மணிகொன்றிம்புரிவயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரினங்க வேழமாருகங்கொண்டுற்ற
கச்சியின் விகடசகர கணபதிந் கன்புசெய்வாம். (3)

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைத்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானைமுக. னைப்பரலி யஞ்சலிசெய் றிற்பாம். (4)

மலரயனுந் திருமாலுங் காணுமைமதி மயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுகடந் தருந் தில்லைக் குடதிசைக் கோபுரவாயில்
சிலவியகற் பகக்கன்றி னிறைமலர்த்தா வினைபோற்றி. (5)

தன்னோக்கு மலரடியுந் தனிரோக்கு சாகைகளும்
மின்னோக்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மன்னோக்க நடமாடு மன்னோக்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோக்கன் முன்னோக்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி.

திருவுக் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் திமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுன்னம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பின்னையைப் பேணுவாம். (7)

நல்லசொற் பொருளுளு ஈடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லும்யானமுகத்தினைமேலிவாழ்
வல்லபைக் குரியானை வழுத்துவாம். (8)

மாற்றரியதொல்பிறவி மறிகடலி னிடைப்பட்டுப்
போற்றுதுதன் குரைகழற்றாட் புண்பற்றிக் கிடந்தோரைச்
சாற்றரிய தனிமுத்தித் தடங்கரையின் மிசையுய்ப்பக்
காற்றெறியுந் தழைசெவிய கடாக்களிற்றை வணக்குவாம். (9)

குழலிவெண் பிறைமலைச்சி யோற்குணித்த மாதவத்தின்
இழைதடம் புணலருவி தாழிமைய மீன்றளித்த
மழைமதர்த்த கண்மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைமடற் செவித்தந்தி பொற்சாணமே சரணம். (10)

திங்கனங் குழலியென்னத் திகழொரு மருப்பிற்சோறி
தங்குகிம் புரியவக்கத் தடாமணி மருடந்தாங்கித்
துங்கநல் வரக்கணல்குந் துயசீரிராம சேதுப்
புங்கவர் வணக்கும்யானை முகத்தனைப் போற்றல்செய்வாம். (11)

தொடர்கின்ற விழக்கண்வெந் புத்துகன்படத் துளைக்குமேலோன்
அடர்கின்ற வதற்குநாத னாகியவைங் கைமுக்கட்
படர்வென்றிப் பகவன்முன்னிப்ப வழுதற் படியினெல்லா
விடர்நின்றும் புரக்கவெம்மை யெங்கணு மெந்தஞான்றும். (12)

நெடிய வெழுபவக்கடையுழக்கிவினைக் கிரிநூறிகீங்காதோங்
குந், கொடியகுணம் புலன்காரண முதலான பகைப்படைபையக்

குலையமோதி, அடியவர்தங் கருத்தனிகுழ்த் தாலிக்கக் கருணைமத
வாறுபாயும், படிபுகழுந் தில்லைவனக் கற்பகக் குஞ்சரத் திருநாள்
பணிதல் செய்வாம். (13)

சிலம்போற்றும் பனிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் கிருதர்
வாழுந், சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞானநிரிய பூசனைகள்
சாலவாற்றிப், புலம்போற்று மெய்யடியார் விநாயகனென் றியம்பு
பதப் பொருளைநாட்டி, வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ வினங்
களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். (14)

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுண் மண்டிலக் மண்ட
மெலாம் வளர்ந்துதானோர், காவேலின் முன்னுதித்த வரசிற்றேன்
றிக் கடம்புபுனை குருத்தினுக்குத் துணையதாகித், துவேதந் தலை
காண்டற்கரியதாகித் துன்பமுறு பிறவியெனுந்துகன்சேர்வெய்யி,
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த அத்திதனைப் பத்திசெய்து
முத்திசேர்வாம். (15)

சிவபெருமான்.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயனார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

மெய்யாகிப் பொய்மைகீக்கி வேதனையைத் துறந்து
செய்ய ராஜாரசிந்தையானே தேவர்குலக் கொழுந்தே
வைவனையே னுன்றளும் காளுநலிற்று கின்றேன்
வையமுன்னே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. (16)

ஆதியாய் நான்முகனு மாலுமறி வரிய
சோதியானே நீதியில்லேன் சொல்லுவதுன் றிறமே
ஒதிநாளு முன்னையேத்து மென்னைவினை யவலம்
வாதியாமே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. (17)

நின்னடியே வழிபடுவா னிமலா கினைக்கருத்
என்னடியா னுயிரைவெனவே லென்றடற் கூற்றுதைத்த

பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடு நீர்சுமக்கும்
நின்னடியா ரிடர்க்ளையாய் நெடுக்கள மேயவனே.

(18)

பண் - கௌசிகம்.

குற்றநீகுணங்கணிகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்நிலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தயின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே.

(19)

விரையார் கொன்றையினும் விடமுண்ட மிடற்றினனே
உரையார் பல்புகழா யுமைநங்கை யோர்பங்குடையாய்
திரையார் தென்கடல்குழ் திருவான்மி யூருறையும்
அரையா வுன்னையல்லா லடையாதென தாதாவே.

(20)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

விண்ணுலகாள் கின்றவிச் சாதார்களும் வேதியரும்
புண்ணியரென் றிருபோதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதனமூன் றுடையிருங் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினதீண் டப்பெறு திருநீலகண்டம்

(21)

பண் - நடராசம்.

என்னபுண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமெ யிருங்கடல் வைவத்து
முன்னநீபுரி நல்வினைப் பயனிடைய முழுமணித் தாளங்கள்
மன்னுகாவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே.

(22)

திருந்தலார்புரந் தீமெழச் செறுவன விறவின்க ணடியாரைப்
பரிந்துகாப்பன பத்தியில்வருவன மத்தமாம் பிணிநோய்க்கு
மருந்துமாவன மந்திரமாவன வலஞ்சுழி யிடமாக
இருந்தநாயக னிமையவரேத்திய விணையடித் தலந்தானே.

(23)

பண் - சாதாரி.

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்னெறி யவைமற்று மெல்லாம்,
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே,
பொருந்துதண் புறவினீர் கொன்றைபொன் சொரிதரத் துன்று

பைம்பூஞ், செருந்திசெம் பொன்மலா திருநெல்வேலியுறை செல்
வர்தாமே. (24)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

அப்பனியம்மைநீயையனூநீ

அன்புடையமாமனுமாயியுநீ

ஒப்புடையமாதருமொன்பொருளுநீ

ஒருகுலமுஞ்சுற்றமுமோருருநீ

துய்ப்பனவுமய்ப்பனவுத்தோற்றுவாய்நீ

துணையாயென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ

இப்பொன்னியம்மணியம்முத்துநீ

இறைவனீயேறுர்தசெல்வனீயே.

(25)

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே

ஏகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே

நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே

ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே

பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே

புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே

செல்வாய்செல்வந்தருவாய்நீயே

திருவையாநகலாதசெம்பொற்சோதி.

(26)

திருவேயென்செல்வமேதேனேவானோர்

செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதியிக்கு

உருவேயென்னுறவேயென்னானேயுனின்

உள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற

கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்

கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்

அருவாயவல்வினேநோயடையாவண்ணம்

ஆவடுதன்னடுறைபுறையுமரரேறே.

(27)

குலம்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்

குற்றமேபெரிதுடையேந் கோலமாய

நலம்பொல்லேனுன்பொல்லேன் ஞானியல்லேன்
நல்லாரோடிசைந்திலேனடுவேகின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கலாதொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவுமிகப்பெரிதும்பேசவல்லேன்
இலம்பொல்லேனிரப்பதல்லாலியமாட்டேன்
என்செய்வான் றேன்றினேனேழையேனே.

(28)

சங்கரனென்பாதம்போற்றிபோற்றி
சதாசிவனென்பாதம்போற்றிபோற்றி
பொங்கரவானென்பாதம்போற்றிபோற்றி
புண்ணியனென்பாதம்போற்றிபோற்றி
அங்கமலத்தயனோடுமாலுங்காண
அனலுருவானென்பாதம்போற்றிபோற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம்போற்றிபோற்றி
திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

(29)

திருநேரிசை.

பழியுடையாக்கை தன்னிற்பாழுக்கே நீரிறைத்து
வழியிடை வாழமாட்டேன் மாயமுந் தெளியகில்லேன்
அழிவுடைத் தாயவாழ்க்கையைவராலலைக்கப்பட்டுக்
கழியிடைத் தோணிபோன்றேன் கடவுள் வீரட்டனாரே.

(30)

நீதியால் வாழமாட்டேன் னித்தலுந் தூயேனல்லேன்
ஓதியு முணரமாட்டே னுன்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
சோதியே சுடரேயுன்றன் றாமலர்ப்பாதங் காண்பான்
ஆதியே யலந்துபோனே னதிகை வீரட்டனாரே.

(31)

அங்கத்தை மண்ணுக்காக்கி யார்வத்தை புனக்கேதந்து
பங்கத்தைப் போகமாற்றிப் பாவத்தேன் பரமாரினைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதனானையேனுனை
எங்குற்ற யென்றபோதா லிங்குற்றே னென்கண்டாயே.

(32)

திருவிருத்தம்.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடியென் மனத்தே
வழுவாதிருக்க வார்தர வேண்டியில் வையகத்தே

தொழுவார்க்கிரங்கி யிருந்தருள் செய்யா திரிப் புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

படைக்கலமாச வுன்னுமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்கொண்
டேன், இடைக்கலமல்லே னெழுபிறப்பும் முணக்காட் செய்கிள்
மேன், துடைக்கினும் போகின் றெழுதுவணங்கித் தூநிறணி
துன், அடைக்கலங் கண்டாயணி தில்லைச்சிற்றம்பலத்தாரனே.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கேசி.

கங்கைவார்சடையாய்கணநாதா
காலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றானே
பூதநாதனே புண்ணியாபுனிதா
செங்கண்மால்விடையாதெளிதேனே
தீர்த்தனே திருவாவடுதறையுள்
அங்கனாவெனையஞ்சலென்றருளாய்
ஆரெனக்குறவமார்களேமே.

(35)

குறைவிலாநிறைவேகுணக்குன்றே
கூத்தனே குழைக்கா துடையானே
உறவிலேனுனையன்றிமற்றடியேன்
ஒருபிழைபொறுத்தாலிழிவுண்டோ
சிறைவண்டார்பொழில்சூழ்திருவாரூர்ச்
செம்பொனே திருவாவடுதறையுள்
அறவனையெனையஞ்சலென்றருளாய்
ஆரெனக்குறவமார்களேமே.

(36)

இயக்கர்கின்னரர்யமனோடுவருணர்
இயக்குதீவளிஞாயிறு திங்கள்
மயக்கமில்புலிவானரநாகம்

வசுக்கள்வானவர் தானவரெல்லாம்
அயர்ப்பொன்றின் நிரின்றிருவடியதனை
அர்ச்சித்தார்பொறுமாரருள்கண்டு

திகைப்பொன் நின் நிரின் நிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிந் நிருப்புன்கூருளானே.

(37)

பண் - பழம்பஞ்சரம்.

முத்தாமுத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர்சிக்கமே
பத்தாபத்தர் பலர்போற்றும் பரமபழைய னூர்மேய
அத்தாவாலம் காடாவுன் னடியார்க் கடியேனாவேனே.

(38)

பண் - நட்ராகம்.

எங்கேனுமிருந்துன்னடியேனுநினிந்தால்
அங்கேவந்தென்றெடுமுடனாகிநின் நருளி
இங்கேயென்வீனையையறுத்திட்டேனையாளுங்
கங்காநாயகனேகழிப்பாலமேயானே.

(39)

பொன்னூர் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னூர் செஞ்சடைமேன் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுன் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா வினியாரை நினைக்கேனே.

(40)

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியேயென் னுடையகுருவேயுன் குற்றேவல் செய்வேன்
நெறியே நின் மடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள்
அறிவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே.

(41)

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபு தங்கனாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணவியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாருண் மணியேகடஆர் தனுள் விரட்டத்தெம்
அண்ணாவென்னமுதேயெனக்கார் துணையிலதே.

(42)

நிருவாசகம்.

மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென்
கைதான் றிலைவைத்துக் கண்ணீர்ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் றவிர்த்துன்னப் போற்றிசய சயபோற்றி யென்னுங்
கைதானெகிழ விடேனுடையா யென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

(43)

கடையவனேனைக்கருணையினுந்கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதிகண்டாய்விநல்வேங்கையின்றோல்
உடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

என்னையப்பாவஞ்சலென்பவரின் நிரின்றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப்பாய்விட்டிடுதிகண்டாயுவுமிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப்பாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
அன்னையொப்பாயெனக்கத்தனொப்பாயென்னரும்பொருளே.

(45)

முழுமுதலேயைம்புலனுக்குமுவுர்க்குமென் நனக்கும்
வழிமுதலேநின்பழவடியார் திரள்வான்குழுமிக்
கெழுமுதலேயருடந்திருக்கவிரங்குங்கொல்லோவென்
நழுமுதலேயன் நிமற்றென்செய்கென்பொன்னம்பலத்தரசே.

(46)

மாவடுவகிரன்ன கண்ணிபங்காநின் மலரடக்கே
கூவிடுவாய்கும்பிக்கேயிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கர்த்துபரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(47)

கையாற்றொழுதுன் கழற்சேவடிகள் கழுமத்தழலிக்கொண்
டெய்யாதென் நன் றிலமேல்வைத்தெம்பெருமான் பெருமானென்
றையாவென் நன்வாயாலரற்றியழல்சேர்மெழுகொப்ப
ஐயாற்றரசேயாசைப்பட்டேன் கண்டாயம்மானே.

(48)

சடையானே தழலாடையங்குமுவிசைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதிபசுபதிமழவென்னை
விடையானேவிரிபொழில்குழ்பெருந்துறையாயடியேனுன்
உடையானேயுனையல்லா துறுதுணைமற்றறியேனே.

(49)

உணர்ந்தமாமுனிவரும்பரோடொழிந்தார்

உணர்வுக்குந்தெரிவரும்பொருளே

இணங்கிவியெல்லாவுயிர்கட்குமுயிரே

எனைப்பிறப்பறுக்குமெம்மருந்தே

திணிந்ததோரிருளிற்றெளிந்தனவெளியே

திருப்பெருந்துறையுறைமகிவனே

குணங்கடாமில்லாவின்பமேயுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே.

சோதியேசுடரேருமொளிவிளக்கே
சுரிசுழற்பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரணைபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையின்
நிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
ஆதியேயடியேனாதரித்தழைத்தால்
அதெந்துவேயென்றருளாயே.

முத்தனேமுதல்வாமுக்கணமுனிவா
மொட்டருமலர்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவார்தமக்குப்
பரகதிகொடுத்தருள்செய்யுஞ்
சித்தனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
அத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தால்
அதெந்துவேயென்றருளாயே.

திருவிசைப்பா.

பண் - பஞ்சமம்.

ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றே
உணர்வுசூழ்கடந்ததோருணர்வே
தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண்மணிக்குன்றே
சித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே
அளிவளருள்ளத்தானந்தக்கனியே
அம்பலமாடரங்காக
வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன்விளம்புமாவின்மேபே.

இடர்கெடுத்தென்னையாண்டுகொண்டென்னுள்
இருட்பிழம்பறவெறிந்தெழுந்த
சுடர்மணிவிளக்கினுள்ளொளிவிளங்குந்
தூயநற்சோதிபுட்சோதி
அடல்விடைப்பாகாவம்பலக்கூத்தா
அயனொடுமாலறியாமைப்
படரொளிபரப்பிப்பரந்துநின்றாயைத்
தொண்டனேன்பணியுமாபணியே.

நீறணிபவளக்குன்றமேநின்ற
நெற்றிக்கண்ணுடையதோர்நெருப்பே
வேறணிபுவனபோகமேயோக
வெள்ளமேமேருவில்வீரா
ஆறணிசடையெம்மற்புதக்கூத்தா
அம்பொன்செயம்பலத்தரசே
ஏறணிகொடியெம்மீசனேயுன்னைத்
தொண்டனேனிசையுமாறிசையே.

சுற்றவர்விழுங்குங்கற்பக்கனியைக்
கரையிலாக்கருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிக்கமலையை
மதிப்பவர்மனமணிவிளக்கைச்
செற்றவர்புரங்கள்செற்றவெஞ்சிவளைத்
திருவீழியிழிலைவீற்றிருந்த
கொற்றவன்றன்னைக்கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிரவென்கண்குளிரந்தனவே.

புவனநாயகனையகவுயிர்க்கமுதே
பூரணவாரணம்பொழியும்
பவளவாய்மணியேபணிசெய்வார்க்கிரங்கும்
பசுபதிபன்னகாபரண
அவனிஞாயிறுபோன்றருள்புரிந்தடியே
னகத்திலுமுகத்தலைமுனர்த்
தவளமாமணிப்புங்கோயிலுமமர்ந்தாய்
தனியனேன்றனிமைநீங்குதற்கே

திருப்பல்லாண்டு.

பண் - பஞ்சமம்.

மிண்டுமணத்தவர்போயின் கண்மெய்யடி

யார்கள் விரைந்துவம்மின்

கொண்டுக்கொடுத்துங்குடிசுழியீசற்காட்

செய்மின்குழாம்புகுந்

தண்டங்கடந்தபொருளளவில்லதோ

ரானந்தவெள்ளப்பொருள்

பண்டுமின்றுமென்றுமுள்ளபொருளென்றே

பல்லாண்டுக்கூறுதுமே.

(58)

சொல்லாண்டசுருதிப்பொருள்சோதித்த

தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்

சில்லாண்டிற்சிறையுஞ்சிலதேவர்

சிறுநெறிசேராமே

வில்லாண்டகனகத்திரண்மேரு

விடங்கன்விடைப்பாகன்

பல்லாண்டென்னும்பதங்கடந்தானுக்கே

பல்லாண்டுக்கூறுதுமே.

(59)

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியமுதிடப்

பாற்கடலீந்தபிரான்

மாலுக்குச்சக்கரமன்நருள்செய்தவன்

மன்னியதில்லைதன்னுள்

ஆலிக்குமந்தனர்வாழ்கின்மகிற்றம்

மலமேவிடமாகப்

பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லாணுக்கே

பல்லாண்டுக்கூறுதுமே.

(60)

திருப்புரணம்.

சொல்லுவதறியேன்வாழிதோற்றியதோற்றம்போற்றி

வல்லிவந்தருளியென்னைவழித்தொண்டுகொண்டாய்போற்றி

எல்லையிலின்பவெள்ளமெனக்கருள்செய்தாய்போற்றி

தில்லையம்பலத்துளாடுஞ்சேவடிபோற்றியென்ன.

(61)

நன்மைபெருகருணையேவந்தணைந்துநல்லூரின்

மன்னுதிருத்தொண்டனார்வணங்கிமகிழ்ந்தெழும்பொழுதில்

உன்னுடையரினைப்பதனைமுடிக்கின்றோமென்றவர்தஞ்

சென்னிமிசைப்பாதமலர்கூட்டினுஞ்சிவபெருமான்.

(62)

அண்ணலேயெனையாண்டுகொண்டருளியவமுதே

விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே

கண்ணினாற்றிருக்கயிலையிலிருந்தரின்கோலம்

கண்ணினான்றொழுகந்தருள்புரியெனப்பணிந்தார்.

(63)

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக்

காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்த்தையடியேற்கின்ற

ஞாலின்புகழேயாகவேண்டுகொண்மறைக்கனேத்துஞ்

சிலமேயாலவாயிற்சிவபெருமானையென்றார்.

(64)

தண்ணளியெவ்ருடைவேந்தன்செயல்கண்டுதரியாது

மண்ணவர்கண்மழைபொழிந்தார்வானவர்பூமழைபொழிந்தார்

அண்ணலவன்கண்ணெதிரேயணிவீதிமழவிடைமேல்

விண்ணவர்கடொழிந்தருள்வீதிவிடங்கப்பெருமான்.

(65)

சடைமருங்கிலிளம்பிறைபுத்தனிவிழிக்குந்திருதுதலும்

இடமருங்கிலுமையாளுமெம்மருங்கும்பூதகணம்

புடைநெருங்கும்பெருமைபுமுன்கண்டாசன்போற்றிசைப்ப

விடைமருங்கும்பெருமானும்விநல்வேந்தற்கருள்சொடுத்தான்.

(66)

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப

மாவண்ணமெய்கொண்டவன்நன்வலியாணைதாங்கி

மூவண்ணநன்சன்னிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா

மேவண்ணலன்னுன்வியோட்டின்வினையைவெவ்வாம்.

(67)

பூவியைகன்பூமகணையகன்

காவியைகளுதிக்கடவுளர்க்

காவிராயகனங்கயற்கண்ணிமா

தேவிராயகன்சேவடியேத்துவாம்.

(68)

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராய்நீரின் [ந
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலாதிருந் துசராசரங்களின்
பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கும்
அண்மையதாயம்பலத்துளாடியுள்பேரோளியையகத்துள்ளைவப்
[பாம். (81)

சிவகாமியம்மையார்.

பார்தெழுந்தசமண்முதலாம்பரசமயவிருணீங்கச்
சிரந்தமுவுசைவகெறித்திருநீற்றிடுளளிவிளங்க
அரந்தைகெடப்புகலியர்கோனமுதுசெயத்திருமுலைப்பால்
சார்தளித்தசிவகாமசுந்தரிபூங்கழல்போற்றி. (82)

இருபதமுந்தடியிடைபுந்திகமுடையுந்
தனதடமுமியல்பொற்றிடுணர்
கருவிழியஞ்செவ்வாயும்லெண்ணையுந்
பசுந்தோளுக்கமுநீர்க்கையும்
பொருவருமங்கலநாணுங்கந்தாமம்
புரிகுமுலம்புனிதன்கண்ணுந்
திருவருளுமலாவுமெழிற்சிவகாம
சுந்தரிதான்சென்னிசேர்ப்பாம். (83)

தகழிணாமுர்த்தி.

மும்மலம்வேறுபட்டொழியமொய்த்துயிர்
அம்மலர்த்தாணிமுலடங்குமுண்மையைக்
கைம்மலர்க்காட்சியிற்குதுவகல்விய
செம்மலையலதுளஞ்சிந்தியாதரோ. (84)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

திருப்பராணம்.

பண்ணிருகரத்தாய்போற்றிபுகம்பொன்மாமயிலாய்போற்றி
முன்னியகருணையாறுமுகப்பரம்பொருளேபோற்றி
கன்னியரிருவரீங்காக்கருணைவாரிதியேபோற்றி
என்னிருகண்ணேகண்ணுளிருக்குமாமணியேபோற்றி. (85)

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்
பெருங்கடலுங்கலங்க்கார்வந்
துறங்குகைப்பொருப்புஞ்சூரப்பொருப்பும்
பிளப்பமறைபுணர்ந்தோராற்றும்
அறங்குலவுமகத்தமுலுமவுணமட
வார்வயிற்றினமுலுமூன
மறங்குலவுவேலெடுத்தருமாவேள்
சேவடிசுள்வணக்கஞ்செய்வாம். (86)

விடலரியபெருந்தெய்வச்சிறைமீள்
மறைமுனிவர்விண்ணோர்வாழ
மடலவிழ்க்கற்பகநிழலுமாரிருப்பு
மமருலகுமகவானெய்தக்
கடலுத்தியோலமிடக்கிரிவீழ்ச்
சூரனுரக்கலங்கச்செங்கை
அடலயில்வேல்பணிகொண்டவொருகுமா
னிருசரணமகத்துள்ளைவப்பாம். (87)

திருப்புக்கு.

முத்தைத்தருபத்தித் திருகை
யத்திக்கிறைசத்திச் சரவண
முத்திக்கொருவித்துக் குருபா
முக்கட்பா மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரு

னெனவோது

மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
மொற்றைக்கிரி மற்றைப் பொழுதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி

லிரவாகட்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சித் தருபொருள்
பட்சத்துடன் ரட்சித் தருளுவ

தொருநாளே

தித்தித்திசை யொக்கப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்க நடிக்கக் கழுகொடு

கழுகாடத்

திக்குப்பரி வட்டக் கலையொடு
சிதர்ப்பவு ரிக்குத் திருதிரு
திக்குத்தொரு தொக்குத் த்ரிகடக

மெனவோதுங்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குக்கு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகூடை

கொட்புற்றெழு நட்புற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல

பெருமானே. (88)

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
வயதிருந்து முற்றிப் பயின்று
கடையில் வந்துதித்துக் குழந்தை

வடிவாகிக்

கழுவியங்கெ ட்த்துச் சுரந்த
முலையருந்தி விக்கிக் கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சட்டி தண்டை
யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து

வயதேறி

அரியபெண்க ண்ட்பைப்பு ணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த
தமைபுமுன்கிரு பைச்சித் தமென்று

பெறுவேனே

இரவியிர்தான் வெற்றிக் குரங்கி
னரசொன்று மொப்பற் றவுந்தி
யிறைவனெண் கிணுக்குக் கர்த்தனென்று

நெடுநீலன்

எரியதென்று மருத்துச் சிறந்த
வனுமென்று மொப்பற் றவண்ட
ரெவருமிந்த வர்க்கத்தில் வந்து

புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கர்த்த நென்று
மசுரத்தங் கிளைக்கட்டை வென்ற
வரிமுருத்தன் மெய்ப்பித்த பண்பின்

மருகோனே

அயனையும் படைத்துச் சினந்து
வுலகமும் படைத்துப் பரிந்து
வருள்பரங் கிரிக்குட் சிறந்த

பெருமானே. (89)

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத னருளிய

குமரேசர்

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய

மணவாளர்

காது மொருவழி காகமுற வருண்
மாய னதுதிரு

மருகோனே

கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட

வருள்வாயே

ஆதி யயனெடு தேவர் சுரநல
காளும் வகைதரு

சிறைமீளர்

ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
குழ வரவரு

மிளையோனே

குத மிகவளர் சோலை மருவு
சுவாமி மலைதனி

ஹைவோனே

குர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

பெருமானே. (90)

இருவினையின்மதிமயங்கித்திரியாதே
எழுநாகிலுமலுநெஞ்சத்தலையாதே
பரமகுருவருணினைத்திட்டுணர்வாலே
பரவுதரிசனையெயன்றற்குள்வாயே
தெரிதமிழைபுதவுங்கப்புலவோனே
சிவனருளுமுருகசெம்பொற்கழலோனே
கருணைநெறிபுரியுமன்பர்க்கெளியோனே
கனகசபைமருவுகந்தப்பெருமானே.

(91)

அபசாரநிந்தைபட்டுமலாதே
அறியாதவஞ்சரைக்குறியாதே
உபதேசமந்திரப்பொருளாலே
உணைநானினைந்தருள்பெறுவேனோ
இபமாமுகன்றனுக்கினையோனே
இமவான்மடந்தையுத்தமிழபாலா
செபமலைதந்தசற்குருநாதா
திருவாவின்ன்குடிப்பெருமானே.

(92)

கருப்பற் றுறிப் பிறவாதே
கணக்கப் பாடுற் றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத் ததுபூதி
சிறக்கப் பாலித் தருள்வாயே
பரப்பற் றுருக் குரியோனே
பரத்தப் பாலுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப் பெருமானே.

(93)

வைரவக்கடவுள்.

உலகமளித்தல்சுதந்திரமன்றுவணமுயர்த்தோற்கெனவவன்சேய்
இலகுமுருவம்பொடித்தவன்பாலெழுந்தபுஞ்சுதந்திரமன்
றலர்மெல்லணையாற்கெனவவனையாங்கத்திசைமா கணக்கிப்
பலரும்வெருவப்பொழிநெய்த்தோர்ப்பயிர்க்கம்புகுந்தோன்பதம்
பணிவாம். (94)

திருநந்திதேவர்.

அங்கணன் கயிலைகாக்கு மகம்படித் தொழின்மைபூண்டு
நங்குரு மரபுக்கெல்லா முதற்குரு நாதனாகிப்
பங்கயந் துளவநாறும் வேத்திரப் படைபொறுத்த
செங்கையம் பெருமானந்தி சீரடிக் கமலம்போற்றி.

(95)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

பரசமய கோளரியைப் பாலரா வாயனைப்பூம்பழனஞ்சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைத் தேயமெல்லாங்
குரவையிடத்தமிழ்வேதம்விரித்தருளுங்கவுணியர்தங்குலதீபத்தை
விரவியெமையாளுடைய வென்றிமழ விளங்களிறை வீரும்பி
வாழ்வாம். (96)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

இடையராப்பேரன்புமழைவாருமிணைவியியுமுழுவாரத்தின் [சும்
படையராத்திருக்காமுஞ்சிவபெருமான் றிருவடிக்கே பதித்தநெஞ்
சுடையராப்பெருந்தறவும்வாசீசப்பெருந்தகைதன்ஞானப்பாடற்
றெடையராச்செவ்வாயுஞ்சிவவேடப்பொலிவழகுந்துதித்துவாழ்
[வாம். (97)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்லவழக்கிட்
டாட்கொண்ட வுவுனைக்கொண்டே
இருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணிகொண்ட
வல்லாள நெல்லாமுய்யப்
பெருமணச்சீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த
போருளின் பெருமானென்றுந்
திருமணக்கோ லப்பெருமாண் மறைப்பெருமா
ளெமதுகுல தெய்வமாமால்.

(98)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

பெருந்துறையிற் சிவபெருமா னருளுதலும்
பெருங்கருணைப் பெற்றிநோக்கிக்
கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத்
துரியநிலை கடந்துபோந்து
திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல்
வாய்மடுத்துத் தேக்கிற்செம்மார்
திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி
வாதவூரடிகளடி யிணைகள்போற்றி.

(99)

நா ல் வ ர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைச் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தான்போற்றி.

(100)

அறுபத்துமூவர்.

ஒப்பினோ டெயர்விகந் தவனுவந் தினிதருள்
அப்புரா தன்னரோ முனுமருண் மொழிக்கவிஞன்
செப்புமேன்மையி னென்பதிற் றெழுவர் செம்மலர்த்தான்
வைப்பினாவினு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணப்பாம்.

(101)

சண்டேசுரர்.

பொன்னங்கடுக்கைமுடிவேயந்தபுனிதற்கமைக்கும்பொருளன்றி
மின்னுங்கலனாடைகள் பிறவும்வேறு தனக்கென்றமையாமே
மன்னுந்தலைவன்பூசனையின்மல்கும்பயனையடியார்கள்
துன்னும்படிபூசனைகொள்ளுந்துயோனடித்தாமரைதொழுவாம்.

ச ர சுவ தி.

பழுதகன் றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்
பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன் றுமணந்துசுவையொழுகியணி
பெற்றமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
வெழுதகன் றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்
சூட்டவரிச்சுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன் றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தா
னடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

(103)

இ ல க் கு மி.

செங்கமலப் பொலந்தாதிற் றிகழ்ந்தொளிரு
மெழின்மேனித் திருவேவேலை
யங்கணுல இருடுருக்கு மலர்கதிராய்
வெண்மதியா யமரர்க்கூட்டும்
பொங்கழலா யுலகளிக்கும் பூங்கொடியே
நெடுங்கர்னிற் பொருப்பின்மண்ணில்
எங்குளே யவணன்றோ மல்லல்வளஞ்
சிறந்தோங்கி லிருப்பதம்மா.

(104)

சூரியமூர்த்தி.

விளங்குதண்டி முதலோராற் செலிக்கப்படுவோன்
விமலன்முத னாற்சிக்க பதாசனத்தின் மேலோன்
கனங்கமிலாத் தீத்தைமுதற் சத்தி கணசகிதன்
சுருதகுண மணியொளியன் கடோற்கான்ம மூர்த்தி
துளங்கலிறன்னங்கந்தன் னங்கமெனுங் கிரகந்
தொகுமுடிவா தியருழிச் சுவேதகஞ்சத் திவர்த்தோன்
வளங்கொள் சுவேதாம் புசத்தோட்கரனிரு நல்விழியோன்
வருசிவ சூரியன்காக்க மகிழ்ந்தடியேங் களையே.

(105)

சேக்கிழார் நாயனார்.

அண்டவாணர்தொழுதில்லையம்பலவர்
அடியெடுத்தலகெலாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவுசேக்கிழான் வரிசை
துன்றுகுன்றைநகராதிபன்
தண்டகாதிபதிதிருநெறித்தலைமை
தங்குசெங்கைமுதில்லைபக்கமுற்
புண்டரீகமலர்தெண்டனிட்டுவினை
போக்குவார்பிறவிரீக்குவார்.

(106)

தொகையாநாவலுராளிதொடுத்திருத்தொண்டப்பெருமை
வகையால்வினங்கவுயர்நம்பியாண்டார்வகுப்பமற்றதனைத்
தகையாவன்பின்விரித்துலகோர்தம்மையழிமைத்திறப்பாட்டின்
உகையாநின்றசேக்கிழானொளிர்வொற்கமலத்தாள்பணிவாம். ()

மெய்கண்டதேவர்.

அல்லாதபரசமயவலகைத்தேர்விண்டகல
வகல்புனற்பெண்ணையல்குழுவெண்ணெய்ப்
பொல்லாதவிபமுகத்துப்புத்தேடன்பாற்
புனிதசிவாகம்பொருண்மைபொருந்தவாய்த்
நில்லாதநிலையிதுமற்றென்றுமொன்றாய்
நிற்குநிலையிதுவெனமெய்நெறிதேர்த்தியாரும்
வெல்லாதசிவஞானபோதஞ்சொன்ன
மெய்கண்டான்சரணமுடிமிதுகொள்வாம்.

(108)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோத்திரத்திரட்டு.

முந்துப்பெற்றது.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - கார்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செத்துவர்வாயுமைபங்கன் நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (1)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதத்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
குதத்தருவதுநீறு உண்மையிலுள்ளதுநீறு
சேதப்புனல்வயல்குழந்த நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (2)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (3)

காணலினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (4)

பூசலினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசலினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகொடுப்பதுநீறு அந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (5)

அருத்தமதாவதுநீறு அவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசல்வெண்ணீறு
திருத்தருமானிகைகூழந்த நிருவாலவாயான்நிருநீறே. (6)

எயிலதுவட்டதுநீறு இருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு

கோளறுபதிகம்.

பண் - பியந்தைக்கார்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தயிலைத்தடுப்பதூற்று சுத்தமதாவதூற்று
அயிலைப்பொலிதருகுலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (7)

இராவணன்மேலதூற்று எண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்று பாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்று தத்துவமாவதூற்று
அராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (8)

மாலொடயன்றியாத வண்ணமுழன்றதூற்று
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிற்று
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்கும் இன்பந்தருவதூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (9)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதூற்று கருதவினியதூற்று
எண்டிகைப்பிட்டபொருளார் ஏத்துந்தகையதூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்தும் ஆலவாயான்றிருநீறே. (10)

ஆற்றலடல்விடையேறும் ஆலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகவிலாவும் பூசரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவரல்லவர்தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருநீற்றுப்பதிகத்தினாலே நாடோறும் நியமமாக அன்
போடு விபூதி அபிமந்திரித்துத் தரித்துக்கொண்டு வந்தால் சூ
முதலிய கோய்களும், பேய் பூதங்களால் விளையும் பல துன்பங்
களும், கவலைகளும் பாவங்களும் நீங்கும்.

வேபுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவினைதடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய்புதன் வியாழம்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (1)

என்பொடுகொம்பொடாமையிவமார்பிலங்க
எருதேறியேழைமுடினே
பொன்பொதிமத்தமாலேபுனல்குடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்
ஒன்பதொடொன்றொடேழுபதினெட்டொடாறும்
உடனாயநாள் களிவைதாம்
அன்பொடுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (2)

உருவளர்பவளமேனியொளிநீறணிந்து
உமையோடும்வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்
நிருமகள் கலையதூர் திசயமா துபூமி
திசைதெய்வமானபலவும்
அருநெதிரல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (3)

மதிதுதன் மங்கையோடுவடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள்பரமன்
நதியொடுகொன்றைமாலேமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்

கொதிபுறுகாலனங்கிளமனோடுதாதர்
கொடுநோய்களானபலவும்
அதிஞ்ஞரல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(4)

நஞ்சணிகண்டனெந்தைமடவாடனோடு
விடையேறுநங்கன்பரமன்
துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றைமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்
வெஞ்சினவவுணரோடுமுருமிடியுமின்னும்
மிகையானபூதமவையும்
அஞ்சிடுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(5)

வான்வரியதளதாடைவரிகோவணத்தர்
மடவாடனோடுமுடனூல்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றைதிருடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்
கோளரியமுறையோடுகொலையானேகேழல்
கொடுநாகமோடுகரடி
ஆளிரல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(6)

செப்பினமுலைநன்மங்கையொருபாகமாக
விடையேறுசெல்வனடைவார்
ஒப்பினமதியும்புமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்
வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையானபித்தும்
வினையானவந்தாலியா
அப்படிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(7)

வேள்படவிழிசெய்தன்றுவிடைமேலிருந்து
மடவாடனோடுமுடனூல்
வாண்மதிவன்னிகொன்றைமலர்குடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்

எழ்கடல்குழிலங்கையரையன்றனோடும்
இடரானவந்தாலியா
ஆழ்கடனல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(8)

பலபலவேடமாகும்பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
சலமகளோடுருக்குமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்
மலர்மிசையோனுமாலுமறையோடுதேவர்
வருகாலமானபலவும்
அலைகடன்மேருநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(9)

கொத்தலர்குழுவியோடுவிசயற்குநல்கு
குணமாயவேடவிகிர்தன்
மத்தமுமதியுக்கமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனூல்
புத்தொடமணைவாதிவழிவிக்குமண்ணல்
திருநீறுசெம்மைதிடமே
அத்தருநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(10)

தேனமர்பொழில்கொளாலவினேசெந்நெறுன்னி
வனர்செம்பொனெங்குநிகழ
காண்முகனாதிவாயபிரமாபுரத்து
மறைஞானஞானமுனிவன்
தாறுகோளுநாமடியாரைவந்து
நலியர்தவண்ணமுரைசெய்
ஆனசொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானில்
அரசான்வராணைநமதே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கோளறுபதிகத்தை நாடோறும் நியமமாக அன்புடன்
ஒதிக்கொண்டுவந்தால் கிரகபீடை, நோய், இராசபயம், சோச
பயம், சத்துருபயம், மிருகபயம், பூதபிசாசபயம் முதலியனவெல்
லாம் நீங்கும். யாத்திரையில் இதனை ஒதினால், சகல விக்கிணமும்
நீங்கிப் பயன்களெல்லாம் சித்திக்கும்.

திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதிபுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்

சோதியையாம்பாடக்கேட்டேபும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேலிம்மிலிம்மிமெய்ம்மறந்து
போதாசமளியின்மேனின் றும்புரண்டிவன்
எதேனுமாகாங்கிடந்தானென்னையென்னே
சுதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(1)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாவிராப்பகனும்
பேசும்போதெப்போதிப்போதாசமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசியிவைபுஞ்சிலவோலினையாடி
எசமிடமீதோலின்னோர்களைத்துதற்குக்
கடசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருநர்
தேசன்சிலவோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துள்
சசனூர்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய்.

(2)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரொழும்பென்
அத்தனைந்தனமுதனென்றன்னறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
பத்துடையீர்சன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
எத்தோரின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
இத்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(3)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரொல்லாரும்வந்தாரோ
எண்ணிக்கொள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவும்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே

வின்னுக்கொருமருந்தவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கிளியானைப்பாடிக்கசின் துள்ளம்
உண்ணெக்குகின்றருகயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்கொறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய்.

(4)

மாலறியாநான்முகனுக்காணாமலயினாநாம்
போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களைபேசும்
பாலாறுதேன்வாய்ப்படிநீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சிலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்
ஞோலமிடினுமுணராயுணராய்கான்
எலக்குமலிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(5)

மாணெந்நென்னலைநானாவந்துக்களை
நானையெழுப்புவனென்றலுநாணமே
போனதிசைபகராயின்னம்புலர்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
ருனைவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குள்வாய்திறவாய்
ஊனையுருகாயுணக்கேபுறுமெமக்கும்
எனோர்க்குந்தக்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய்.

(6)

அன்னையிவைபுஞ்சிலவோபலவமரர்
உன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னுவென்னமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பாய்
என்னுனையென்னரையனின்முதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கெவ்வெவ்வுறையின்னத்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியால்
என்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய்.

(7)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புக்குருகெங்கும்
ஏழிலியம்பலியம்பும்வெண்சங்கெங்கும்

கேழில்பாஞ்சோ திகேழில்பாங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கன்பாடினோக்கேட்டிலையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவாய்
ஆழியானன்புடைமையாமாறுயிவ்வாரே
ஊழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
ஏழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய்.

(8)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
உன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோம்
உன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோம்
அன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்
இன்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியேல்
என்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய்.

(9)

பாதானமேழினுக்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண் ணூந்துதித்தாலும்
ஓதவுலவாவொருதோழன் றெண்டருளன்
கோதில்குலத்தான் நன்கோயிற்றிணைப்பின்னாகான்
ஏதவனாரேதவன்போருற்றாராயலார்
ஏதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய்.

(10)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாழல்போற்
செய்யாவெண்ணீரடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
ஐயாரீயாட்கொண்டருளும்வினையாட்டின்
உய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்தொழிந்தோம்
எய்யாமற்காப்பாடியெமையோலாரெம்பாவாய்.

(11)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதியாடுந்
கூத்தனிவ்வானுக்குவலயமுமெல்லோமும்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்வினையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ்செய்யவணிசுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாதம்
ஏத்தியிருஞ்சுனைரீராதேலோரெம்பாவாய்.

(12)

பைக்குவளைக்கார்மலராற்செக்கமலப்பைப்போதால்
அங்கக்குருகினத்தாற்பின்னுமாவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினால்
எங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாதேலோரெம்பாவாய்.

(13)

காதார்குழையாடப்பைப்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டின் குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
ஆதிதிறம்பாடியத்தாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வனைதன்
பாதத்திறம்பாடியாதேலோரெம்பாவாய்.

(14)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகாலவாயோவாள்சித்தங்கனிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுத்தாசைகண்பணிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியான்
பேரையைற்கிங்குனேபித்தொருவராமாறும்
ஆரொருவரில்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தான்
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
ஏருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாதேலோரெம்பாவாய்.

(15)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையாள்
ஏன்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்பிருவம்
என்னச்சிலைகுலவிந்தம்மையாளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவினாவெங்கோமானன்பர்க்கும்
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
என்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய்.

(16)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பால்
எங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்
கொங்குன்கருங்குழலிந்தம்மைக்கோதாட்டி
இங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந்த்ருளுஞ்சேவகளை
அங்கணரையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கன்பெருமானப்பாடிநலந்திகழ்ப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(17)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீற்றாற்போற்
கண்ணாரிவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலம்
பெண்ணாகியானையலியாய்ப்பிறங்கொளிகேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறுகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றன்கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (18)

உங்கையிற் பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தால்
எங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
எங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றென்னுங்காணற்க
இங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியேல்
எங்கெழிலென்றாயிற்றெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(19)

போற்றியருளுகநின்னாதி யாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமார்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமார்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்மீருமிணையடிகள்
போற்றிமாணமுனங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய்.

(20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முதலொன்பதுநாளும் ஆன்
மார்த்தம் பார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் இத்திருவெம்
பாவையே ஓதல்வேண்டும். திருவாதிரையிலே திருவெம்பாவை
ஓதிப் பின்பு வழக்கப்படியே தேவாரமுதலியனவும் ஓதல்
வேண்டும்.

மாகேசுரபூசையில் ஓதத்தக்க
பெரியபுராணச் செய்யுள்.

கொண்டுவந் துமனைப்புருந் துஞலாவுபா தம்விளக்கியே
மண்டுகாதலிதனைத் திடைவைத்தருச்சினைசெய்தபின்
உண்டிநாலுவித்தத்திலாறுசுவைத்திறத்தினிலொப்பிலா
அண்டர்நாயகர்தொண்டரிச்செயிலமுதுசெய்யவளித்தனார். (1)

மண்ணினிற் பிறந்தார்பெறும்பயன்மதிருடும்
அண்ணலாரடியார்தமையமுதுசெய்வித்தல்
கண்ணினாலவநல்லிழாப்பொவிவுகண்டார்தல்
உண்மையாமெனினுலகர்முன்வருகெனவுரைப்பார். (2)

அல்லார்கண்டத்தண்டர்பிரானருளாற்பெற்றபடிக்காசு
பல்லாறியன்றவளம்பெருகப்பரமனடியாரானார்கள்
எல்லாமெய்தியுண்கவெனவிரண்டுபொழுதும்பறைகிழ்த்திச்
சொல்லாந்சாற்றிச்சோறிட்டார்துயர்கூர்வறுமைதொலைத்திட்
டார். (3)

தனிவெள்விடைமேனெடுவிசம்பிந்தலைவர்பூதகணநாதர்
முனிவரமர்விஞ்சையர்கண்முதலாயுள்ளோர்போற்றிசைப்ப
இனியகறியுந்திருவமுதுமமைத்தார்காணவெழுந்தருளிப்
பனிவெண்டிங்கண்முடிதுளங்கப்பரந்தகருணைநோக்களித்தார். (4)

தேடியமாடுநீடுசெல்வமுந்தில்லைமன்றுள்
ஆடியபெருமானன்பர்காவனவாகுமென்று
நாடியமனத்தினோடுநாயன்மாரணந்தபோது
கூடியமகிழ்ச்சிபொங்கக்குறைவறக்கொடுத்துவந்தார். (5)

மருவுமன்பொடுவணங்கினர்மணிகண்டர்நல்லூர்த்
திருவிழாவணிசேவித்துத்திருமடத்தடியார்
பெருகுமின்பமோடமுதுசெய்திடவருள்பேணி
உருகுசிந்தையின்மகிழ்ந்துறைநாளிடையொருநாள். (6)

பண்பின்மிக்கார்பலராயணையினும்
உண்பவேண்டியொருவரணையினும்
எண்பெருக்கியவன்பாலெதிர்கொண்டு
நண்புகூர்ந்தமுதுநட்டுநலத்தினார். (7)

தொண்டர்பலரும்வந்தீண்டியுண்ணத்தொலையாவமுதாட்டிக்
கொண்டுசெல்லவிருகிதியமுகந்துகொடுத்துக்குறைந்தடைவார்
வண்டிருவுக்குமுலுமையான்கேள்வன்செய்யதாளென்னும்
புண்டரீகமகமலரில்லைவத்துப்போற்றும்பொற்பினார். (8)

நம்பரடியாரணந்தானல்லதிருவமுதளித்துஞ்
செம்பொன்னுவமணியுஞ்செழுந்துகிலுமுதலான
தம்பரிவினாலவர்க்குத்தகுதியின்வேண்டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான்நிருவடிக்கீழுணர்வுமிகவொழுநூளார். (9)

காதலொடுந்தொழுதெடுத்துக்கொண்டின்று
கைகுவித்துப்பெருமகிழ்ச்சிகலந்துபொங்க
காதர்விரும்படியார்களுநாளு
நல்லிருந்தாயுண்பதற்குவருகவென்று
தீதில்பறைகிழ்வித்துச்சென்றதொண்டர்
திருவமுதுகநிரெய்பாறயிரென்றின்ன
எதமுறாதினிதுண்ணவூட்டியங்கணிநு
கிறத்துப்பெருந்தவருமிருந்தநாளில். (10)

சூயதிருவமுதுகனிகன்னலறுசுவைக்கநிரெய்
பாயதயிர்பாலினியபண்ணியமுண்ணீரமுத
மேயபடியாலமுதுசெய்விக்கயிசைந்தடியார்
மாயிருஞாலம்போற்றவருமிவர்பான்மனமகிழ்ந்தார். (11)

ஆறணிந்தசடைமுடியார்க்காதிநரநாடொறுமென்றும்
வேறுகிறைவழிபாடுவிளக்கியபூசணமேவி
நீறணியுந்தொண்டரணந்தார்க்கெல்லாகிழ்பசும்பொன்
துறுகுறையாமலளித்தின்னமுதுநுகர்விப்பார். (12)

ஆனவன்பர்தாமென்றுமாரூன்பர்க்கமுதுசெய
மேன்மைவிளங்குபோனகமும்விரும்புகறினெய்தயிர்தீம்பால்
தேனினினியகனிகட்டிதிருந்தவமுதுசெய்வித்தே
ஏனெரிதியம்வேண்டுவனவெல்லாமின்பமுறவளித்தார். (13)

ஆன்னவகையாற்பெற்றறிதியெல்லாமீசனடியார்கள்
சொன்னசொன்னபடிபிரம்பக்கொடுத்துத்தாயபோனகமும்
சன்னனறுநெய்கறிதயிர்பால்சுனியுள்ளுறுத்தகலந்தளித்து
மன்னுமன்பினெறியிறழாவழித்தொண்டாற்றிவைகினார். (14)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாகேசுரபூசையாசீர்வாதம்.

அநாதிசித்த சர்வஞ்ஞாநி சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண
பரசிவாலய ஸ்க்கினேசுராலய சுப்பிரமணியாலயங்களெங்
கும் சித்திய நைமித்திகங்களெல்லாம் வேதசிவாகமப்
பிரகாரஞ் சிறப்பாக நடந்துவரும்பொருட்டநுக்கிரகம்
பண்ணுக. ஹர ஹர.

மாசமும் மழை தவறாமல்பெய்து தானியாதி சகலவளங்களுஞ்
செழித்தோங்கும்பொருட் டநுக்கிரகம் பண்ணுக.
ஹர ஹர.

இராசா நீதிகோடாது செங்கோல் நடாத்தி அரசியற்றும்
பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷாசெபம் வேத
சிவாகமபடனந் தேவார திருவாசக பாராயணம் முதலிய
சமஸ்த சிவபுண்ணியங்களும் தேசமெங்கும் அபிவிருத்தி
யாகும் பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

செல்வச்சிரஞ்சீவி———அவர்களுக்குக் குருலிங்க சங்கம
பத்தியஞ் சிவஞானமும் அரோகதிடகாத்திரமுந் தீர்க்காபு
சஞ் சிந்திதமரோதசித்தியும் மேன்மேலும் பெருகும்
பொருட் டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

மாகேசரபூசை இந்தத்தானத்திலே சதாகாலமுஞ் சிறப்பாக
நடந்து வரும்பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹா ஹா,
ஹா ஹா, ஹா ஹா.

அடியேனுக்கு நல்லபுத்தி உண்டாகும்பொருட் டீநுக்கிரகம்
பண்ணுக. ஹா ஹா, ஹா ஹா, ஹா ஹா.

மாகேசரர்களெல்லாருஞ் சிரமந் தீரும்படி திருவமுது செய்
தருளுக. ஹா ஹா, ஹா ஹா, ஹா ஹா.

பிரகடன பத்திரம்.

	ரூ.	ந.	ப.
முதற் பாலபாடம்		0	19
இரண்டாம் பாலபாடம்		0	31
மூன்றாம் பாலபாடம்		0	62
நான்காம் பாலபாடம் குறிப்புகளையும்			
அப்பியாச வினாக்களும்		1	75
முதற் சைவனினுவிடை		0	19
இலக்கண வினாவிடை		0	25
இலக்கணச் சுருக்கம்		1	00
இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்			
சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணவிளக்கச்			
சூருவளி		2	00
நீதிநூற்றிரட்டு		1	50
ஷே. ஆப் பவுனாய்		1	75
நீதிவெண்பாவுரை		0	25
நீதிநெறிவிளக்கம் மூலம்		0	12
ஷே. உரை		0	50
நல்வழியுரை		0	12
நன்னெறியுரை		0	12
ஆத்திசூடி. கொன்றைவேந்தன் உரை		0	12
வாக்குண்டாம் உரை		0	12
அபிராமியந்தாதி மூலம்		0	12
அபிராமியந்தாதியுரை		0	37
நித்திய கருமனிதி		0	12

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரவர்கள்,

வித்தியாநுபாஸன அச்சகம்,

கெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை-1.